



Arany-, Gyémánt-, Vas-, Rubin- és Platinadiplomások

Építészmérnöki Kar

2018

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2018
Építészmérnöki Kar**

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 210 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2018. május 10-én

Összeállította: Földszin Rhea

Kiadványtervező: Rumi Tamás

Tördelő: Máthé Dóra

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Építésmérnöki Kar – 7

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány – 187

Pro Progressio Alapítvány – 189

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinaoklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő kötethez hasonló kis könyvet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2018. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 illetve 75 évvel ezelőtt építészmérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kötetet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk Önöknek átnyújtani. Lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” régi évfolyamtársaikkal, és segítségével előkerülhetnek a közös emlékek is.

Az Építészmérnöki Kar Tanácsa 2018-ban 2 rubin-, 10 vas-, 60 gyémánt- és 101 aranyoklevél adományozásáról döntött.

Az a tény, hogy a 2018. évben 173 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, önmagában azt jelzi, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, az Építészmérnöki Karnak. Örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket bizonyítja az is, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találoztunk olyan sorokkal, amelyekben egyetemi emlékek kerültek elő, hála és köszönet sejlett egykori oktatóik felé, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

A jogelőd József Nádor Műegyetemen 1871-ben kezdődött meg az építészképzés az Építészeti és Mérnöki Osztályon. A kar neve, szervezete a 147 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt, ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, megőrizni szakmánk, hivatásunk egyszerre művészeti és műszaki jellegét. Képzésünk hagyományos erőssége e két terület egyensúlya: a műszaki, mérnöki tudományok elsajátítása mellett a művészi alkotóképesség fejlesztése.

Visszatekintve az elmúlt 50-75 évre számtalan alkotás őrzi jubileumi diplomázóink keze nyomát. Új tereink, épületeink létrehozása, illetve a meglévők – köztük a műemlékek – felújítása és fenntartása; a beruházói tevékenységben, az igazgatásban, az oktatásban és oly széles szakmánk más területén végzett munkájuk mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítékai, amire büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk, karunk hírnevét, ahogy ezt Önök is tették és teszik.

Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékeknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és annak Építésztechnológiai Karához.

Az Építésztechnológiai Kar Tanácsa nevében tisztelettel köszöntöm Önöket!

Budapest, 2018. május



Molnár Csaba DLA
dékán

Építésztechnológiai Kar

2018-ban jubilálók betűrendben

Építészmérnöki Kar

Rubindiploma		28	Bartás Veronika
		29	Csőregyh Judit (Vadászné)
12	Harkányi Tamás	30	Dányi Lajos
13	Dr. Seidl Ambrus	31	Doszpod Béla
		32	Dr. Ducza Anna Mária (Dabóczy Andrásné dr.)
Vasdiploma		33	Dr. Finta József
		35	Freivogel Mihály
14	Gerencsér Ferenc	36	Gregoricz Viola (Várady Gézáné)
15	Gulyás István	37	Horváth György
16	Ihrig Dénes	38	Juhász István
17	Iványi Attila	39	Kanyó Sándor
18	Kopári Dénes	40	Kerekes István
19	Dr. László Ottó	41	Keserű József
20	Dr. Molnár Antal	42	Kiss Antal
21	Mózes Tibor	43	Kocsis Mihály
22	Szabó E. Pál	44	Kovács György
23	Szabó Lajos	45	Kovács Kata (Kate Style)
24	Tóth Joachim	46	Ladó Paula (Dr. Kozákné)
25	Dr. Válki István	47	Lánczos Jolán (Liszka Károlyné)
		48	Lévay Sándor
		49	Menyhárt Tibor
Gyémántdiploma		50	Nits Gyula
		51	Nyíri Mária
26	Ágoston István	52	Ostermann Aloisia (Fuszek Rezsőné)
27	Bajnay Zsolt †		

53	Papanek Zsolt
54	Puskás Imre
55	Pusztai Ilona (Schönerne)
56	Pürner Éva (Liptai Vilmosné)
57	Rajnai János
58	Regner Jolán
59	Reisch Róbert
60	Rimanóczy Jenő
61	Romhányi Mátyás
62	Rozgonyi Miklós
63	Rózsa Barnabás
64	Dr. Sámsondi Kiss György
65	Sas Gyula
66	Schömer Ervin
67	Seres Antal
68	Dr. Sipos Edith (Horváth Tiborné)
69	Somfay Magdolna (Béres Györgyné)
70	Somorjai Béla
71	Szabó György
72	Szappanos Ildikó (Csák Gézáné)
73	Szász István
74	Szendrey Károly
75	Takács András
76	Tamás Erzsébet (Papanek Zsoltné)
77	Taslár Tibor
78	Tobisch Magda (Szűk Gyuláné)
79	Tokaji Béla Kálmán
80	Tóth Árpád
81	Tóth Eszter Éva (Petheő Endréné)
82	Tóti Magdolna †
83	Törteli Ferenc

84	Ullmann Pál
85	Varsányi Tamás
86	Zsupos István

Aranydiploma

87	Abonyi Éva (Lengyel Attiláné)
88	Ábrahám Mária
89	Ács Ferenc
90	Alliquander Judit (Metzler Georges-né)
91	Andrásik Katalin
92	Asztalos Kálmán
93	Bálint Gusztáv
94	Beke Csilla
95	Bognár Botond
96	Borbola László †
97	Borzsák Márta (Fodor Márta)
98	Botos Gábor
99	Böhm Ilona (Tahi-Tóth Ilona)
100	Buda Mária (Dévényi Jánosné)
101	Dr. Buzna Margit
102	Csaba Attila Alajos
103	Csényi Sándor
104	Cserteg Mária (Egedy Albinné)
105	Csorna Antal
106	Eleöd Kristóf
107	Evva Zsolt
108	Farnadi Éva (Eva Freifrau von Lüdinghausen)
109	Fekecs Éva

110	Füredi Ibolya (Demir Aliné)	138	Kozma Mária (Soós Imréné)	170	Somlai Gyula
111	Gaál László	139	Körmendy János	171	Suskó Ilona (Szászfai-Suskó Ilona)
112	Garamszegi Ilona Judit (dr. Gyurkóné)	140	Krikovszky Péter	172	Szakáll Éva (Dékán Gáborné)
113	Gáspár Zsuzsanna (Susanne Janosi)	141	Laczkó Ferenc	173	Szalay Antal
114	Gazdag Imre	142	Ladó Katalin (Sopovné)	174	Szentpétery Judit (Borsné)
115	Gedai Anikó (dr. Fáy Ferencné)	143	Lakatos Katalin	175	Szilágyi Béla
116	Gilyén Ince	144	László Tibor	176	Szinyei Béla
117	Gönci Pál	145	László Zoltán	177	Szögi László
118	Gulyás Anikó	146	Lelkes László	178	Szöllősy Péter
119	György Judit	147	Lénárt Erzsébet	179	Dr. Szűcs Endre
120	Hajcsi Fruzsina (Kacskovics Lajosné)	148	Maksay János (Johann Maksay)	180	Dr. Tobiás Judit
121	Halmágyi Márta (Farkasdi Zoltánné)	149	Metz Beatrix	181	Tóth Anikó
122	Dr. Hamza István	150	Miklós Mária	182	Tóth Ferenc
123	Hankovszky Mária (Maria Kiss)	151	Molnár Márta (dr. Pomeisl Imréné)	183	Tóth Márta (Gátiné)
124	Harka János	152	Nagy Angela	184	Várady-Szabó Judit (Ruttkay-Miklián Gyuláné)
125	Hegedűs Irén (Jónás Sándorné)	153	Nánay Éva	185	Weber János
126	Hodina Ágnes (Hamza Istvánné)	154	Orosz Edit	186	Zimonyi Károly (Karl Zimonyi)
127	Horváth Csilla (Printschler Endréné)	155	Papp Zoltán Tamás	187	Zsiros Ferenc
128	Hulyák Anna	156	Patonai Dénes DLA		
129	Dr. habil Jankovics Tibor DLA	157	Péterfia Borbála		
130	Kaáli Nagy Sándor (Alex Kaali-Nagy)	158	Pethő Ilona (Szinyei Béláné)		
131	Kincses Klára	159	Pingiczer Olga (dr. Imecs Károlyné)		
132	Kiskun Károly	160	Póder Zoltán		
133	Kiss Magdolna (Magdolna Kish)	161	Rácz Mária (dr. Kleb Béláné)		
134	Dr. habil Kistelegdi István DLA	162	Rákóczy Péter		
135	Kovács Ferenc	163	Reguly Katalin (Hinsenkampné)		
136	Kovács Ildikó	164	Richter Márta (Petrássy Márta)		
137	Kovács Judit (Tuzson Balázsné)	165	Rissdörfer Mariann		
		166	Sághy Vera		
		167	Sárközy Mihály		
		168	Schneider Ferenc		
		169	Sólyom Miklós		

Harkányi Tamás

*1926-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 423*

2013-ban vasoklevelet kapott.

Az ÁMTI Magasépítő Irodájában kezdte pályafutását. Ennél az intézetnél, majd jogutódjainál (KÖZÉPTERV, UVATERV) dolgozott 1958-ig mint tervező, később szakosztályvezető (a hévízi autóbuszmegálló, a várpalotai és egyéb postaépületek, hajóállomás, kultúrház, kőbánya munkásai részére lakótelep tervezése stb.). A Közlekedési Minisztérium bizalmas osztálya légi központok és speciális épületek tervezésével is megbízta. Tagja volt a Magyar Építőművészek Szövetségének. 1959-ben az Amerikai Egyesült Államokban telepedett le. Államvizsgát tett mint „License Architect” Ohio, Michigan, Georgia, Nevada és Kalifornia államokban, és megkapta a „Professional Engineer” engedélyt Wisconsin államában. 52 évi aktív szakmai gyakorlata alatt változatos létesítményeket tervezett, először Detroit-ban mint tervező, később mint a tervező osztály vezetője, később Dearborn-ban könyvtárakat, kórházat, templomokat. iroda- és 10 emeletes lakóépületeket. 1964-ben felvételt nyert az American Institute of Architects egyesületbe. 1969-ben költözött San Diegoba, ahova egy szállodalánc főépítésznak hívta meg. Számos 8-16 emeletes szálloda tervezése és kivitelezésének levezetése fűződik nevéhez a Hawai-szigetektől, az USA-n és Kanadán át Hollandiáig. Amerikai karrierje utolsó szakaszában az US Naval Facilities Engineering Command-hoz csatlakozott. Először egy speciálisan felállított héttagú csoport egyetlen építész tagjaként egy San Diego-i óceánparti – felhőkarcolókat és zöldövezetet magába foglaló – várostömb tervezésén dolgozott. Ennek bejezése után a parancsnokság tervezési, költségvetési és kiviteli tervek készítő csoport osztályvezetőjének nevezte ki. 2000-ben nyugállományba vonult és utána magánmegrendelőknek dolgozott.

A Navy-nél (az USA Haditengerészete) kifejtett munkásságáért többszörös kitüntetést és végül a legmagasabb polgári elismerést kapta meg.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Seidl Ambrus

ny. tanszékvezető, főiskolai tanár, professor emeritus

*1924-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 390*

2013-ban vasoklevelet kapott.

A Ciszterci Rend Budai Szt. Imre Gimnáziumában érettségiztem 1942-ben. Építészcsaládban nőttem fel: dédapám volt Dr. hc. Hauszmann Alajos, nagyapám Dr. Hüttl Dezső, így természetesnek tartottam, hogy az érettségi után a Műegyetemre jelentkezzem, az Építész Karra. 1944 decemberében az egyetemmel, behívóval Németországba vittek. Hogy elkerüljük a harcokat, Drezdától Dániáig végigmenekültük a háborús Németországot. Dániában megbetegedtem, a dán Vöröskereszt ápolta. 1946 őszén jöttem haza, sajnos már rokkantként, és folytattam tanulmányaimat. 1948-ban diplomáztam. Dolgoztam építési vállalkozónál, majd állami tervezőirodákban (MATI, MEZŐTI, KÖZTI). 1952-től mérnöktanárként az Ybl Miklós Építőipari Technikumban tanítottam. 1954-től az építőipari technikumok országos szakfelügyelője voltam. 1962-ben az Építéstudományi Intézet hívott meg a Szakipari Osztályt vezetni. 1966-ban árnyékolás-benapozás témában doktori dolgozatot adtam be, de azt politikai okok miatt elfektették. 1972-től az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Épületszerkezeti Tanszékét szerveztem meg és vezettem tanszékvezető főiskolai tanárként 1981. évi nyugdíjazásomig. A tervezés és a pályázat mellett mintegy 30 könyvet és felsőoktatási jegyzetet, több mint 60 szakkikket írtam, hat szakkönyvet fordítottam, többet lektoráltam. Államvizsga elnökként vettem részt 2001-ig a műszaki felsőoktatásban. Szabadalmaimért a kiváló feltalálói jelvény bronz és arany fokozatában részesültem. A BME a rendszerváltozás után felülvizsgálta a politikai okokból elutasított doktori cselekményeket, így 1991-ben került sor műszaki doktori avatásomra. Igen jól esett a Műegyetem rehabilitáló elismerése. A Szent István Egyetem 2012-ben „Professor Emeritus” címmel tüntetett ki. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemtől 1998-ban Aranydiplomát, 2008-ban Gyémántdiplomát, 2013-ban Vasdiplomát kaptam.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gerencsér Ferenc

*1917-ben született Beled községben.
Építésmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte.*

1935-ben a budapesti Rippl-Rónai Gimnáziumban érettségizett. 1936-ban besorozták a Szombathelyi Magyar Királyi Légierőhöz eredetileg három évre, azonban a II. Világháború kitörése miatt nem szerelhetett le, így kilenc évet kellett a katonaságnál töltenie (1936-1945). Pilótaként a Caproni 101 hárommotoros kisbombázón szolgált. 1946 és 1951 között volt a Műegyetem hallgatója. Az egyetem mellett dolgozott a Menyhárt Tervező Irodában. 1952-től Steiner Sándor irodájában folytatta a munkát. Steiner úr később magával hívta az IPARTERV-be, ahol mint statikus mérnök tevékenykedett. A 60-as években a MÁV Tervező Irodára (MÁVTI) váltott, ahol statikusként és osztályvezető mérnökként 30 beosztottal egészen a nyugdíjazásáig (1978.) dolgozott. Több nagy épület és csarnok statikai tervezése fűződik a nevéhez (Déli Pályaudvar, székesfehérvári tehervonatok járműjavító csarnokai, melléképületei, Miskolc és Záhony állomások árufelvételi épületei). Többször próbálták beléptetni a pártba, azonban ő azt vallotta, hogy a tudásáért becsülnék meg, ne pedig egy partkönyv miatt. A 60-as évek végén társadalmi munkaként területfelmérésre jártak hatan a MÁVTI-ból minden hétvégén Balatonkenesére. A jutalom a sok munkáért jutányos áron egy telek volt, amely végül nem is volt jutányos. A 70-es években feleségével elkezdtek építkezni. Sok kétkezi munkával és többnyire használt építési anyagból lassan elkészült a nyaraló. Öröm volt a sok együtt töltött nyár, és a mai napig is boldoggá teszi a balatonkenesei tartózkodás. Hőn szeretett feleségét 2001-ben veszítette el. 1980 és 2010 között továbbra is statikát számolt egy- és többlakásos házaknál egy fiatalabb kolléga mellett, amelyet csak 93 éves korában önszántából hagyott abba. Elmúlt 100 éves, de szerencsére jó kedélyű és aktív szellemi életet él.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gulyás István

*1930-ban született Jászárokszálláson.
Építésmérnöki oklevelének száma: 38.*

1953-ban diplomázott. Kezdetben építésvezető volt a Budapest XI. kerületi albertfalvai lakótelep építkezésén, a Vajdahunyad vára épületcsoportjának rehabilitálásán, majd a 46. sz. Állami Építőipari Vállalatnál tevékenykedett. 1955-56-ban statikus tervezőként dolgozott a 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál. 1957-ben elhagyta az országot és az USA-ban telepedett le. 1981-ig statikus tervező volt különböző építésmérnöki irodákban, felelős tervezője erőműveknek, ipari és kereskedelmi épületeknek. 1966-ban megszerezte a Professional Engineering License-t. Említésre méltó munkája ezekből az évekből egy New Yorkban épült 170 méter magas felhőkarcoló statikai tervezése a cölöp alapozástól a tetőszerkezetig. 1981-ben három magyar építésszel, illetve mérnökkel megalapította a Stonetech Inc-t, a kövek építőipari használatára specializálódott vállalkozást, amelynek keretében épületek kőburkolati rendszereit, tartószerkezeteit tervezte szerte a világban (USA, Brazília, Szovjetunió, Szaúd-Arábia) sok újítással és ötlettel. A tervezésben, kivitelezésben a kőépítkezés terén törvényszéki szakértő lett. Konzultál és szakmai előadásokat tart, tevékeny tagja a szakmai szövetségeknek, így az USA Szabványkészítő Szövetségének.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ihrig Dénes

ny. egyetemi docens

1931-ben született Pécssett.

Építészmérnöki oklevelének száma: 39

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

Kezdetben egy-egy évig néhány városépítéshez kapcsolódó gyakorlati munkahelyen dolgozott, majd 1957-től Építészmérnöki Karunk Városépítési (ma Urbanisztika) Tanszékén volt tanársegéd, 1962-től adjunktus és 1974-től egyetemi docens. 1995-ben vonult nyugállományba, de oktatómunkáját a legutóbbi évig folytatta. A Tanszék valamennyi oktatási munkájában részt vett. Több évig volt tanszékvezető-helyettes, egy évig megbízott tanszékvezető, egy ideig az Építészmérnöki Kar tudományos diákköri elnöke, majd a Kari Gazdasági Bizottság vezetője. Eredményesen vett részt országos városrendezési tervpályázatokon, nagyobb tervezési megbízásoknak tett eleget tervezőtársakkal vagy a munka irányítójaként. Előadásaiiban és publikációiban oktatási kérdésekkel, tervezésmethodikával, város-rekonstrukcióval és a városépítés történetével foglalkozott, az utóbbi évtizedben a magyar településtörténettel. Az 1966/67. tanévben urbanisztikai posztgraduális diplomát szerzett Franciaországban (Párizs, CRU). Számos külföldi egyetemen és konferencián tartott előadást (Párizs, Strassburg, Tallin, Havanna, Cleveland, Jereván, Kolozsvár). Többirányú szakma-társadalmi tevékenységéből kiemelkedő az ÉTE Városrendezési Szakosztályának nyolc évig tartó vezetése.

Munkássága elismeréseként megkapta A Felsőoktatás, valamint Az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetések, az Alpár Ignác-érmet, Békéscsaba városától a Városunkért emlékérmét és 2011-ben a Palóczy Antal-díjat.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Iványi Attila

1931-ben született Pécssett.

Építészmérnöki oklevelének száma: 46

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése előtt 1952-től már demonstrátorként dolgozott az egyetemen. A Közlekedési és Épülettervező Vállalatnál kezdte meg tevékenységét, majd az Épület-gépészeti és Villamossági Tervező Vállalatnál építész irodát szervezett mint vezető tervező, később mint szakosztályvezető. Feladata a Tiszalöki Duzzasztó és az iparfejlesztés igényeinek elektromos elosztó állomások tervezése volt építészként, statikus tervezőként. 1954-ben a Honvédelmi Minisztérium Országos Légvédelmi és Légierő Parancsnokság megbízása alapján a vállalatnál légtérbiztonságot szolgáló különleges létesítmények tervezését végezte, irányította. Tagja volt az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság Korrozíóvédelmi Szakbizottságának. 1957-től az iparosítás programjában új gyárak tervezését, építését irányította, tervező és létesítmény-főmérnöki feladatokat végzett. 1959-ben kapta meg a magántervezői jogosultságot. 60 év szakmai tevékenysége alatt változatos épületek (építmények) tervezésén és építésén dolgozott. Az ipari és légiközlekedés logisztikai épületeinek tervezésében mint vezető tervező vett részt. Az ipari és katonai létesítményeken túl több középület felújítása, illetve lakóházak és üdülők tervezése is fűződik a nevéhez.

Többször kapott kitüntetést a funkcionális magyar építészet érdekében végzett, Major Máté szellemiségét továbbvivő tevékenysége miatt.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kopári Dénes

*1931-ben született Pécsen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 19*

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után 20 évet dolgozott tervező vállalatoknál, így az ÉM Pécsi Tervező Vállalatnál 15 esztendő telt el. Tervezőként kezdte, majd megbízták az első komplex, minden szakágat magába foglaló iroda megszervezésével és irányításával. Építész és technológiai tervezője volt a Pécsi Cementipari Művek burkolólap gyárának. Később ugyanennek a Tervező Vállalatnak a balatoni feladatokra szakosodott siófoki önálló irodáját vezette. Rövid ideig a Veszprém Megyei Tervező Vállalat főmérnöke volt, majd főmérnökként dolgozott olyan nagyvállalatoknál, amelyek beruházásaik lebonyolítását, tervezését és részben kivitelezését is saját apparátusukkal végezték. Utolsó munkahelye a SIÓTOURS Idegenforgalmi Hivatal, ahol szállodák és különböző idegenforgalmi létesítmények, többek közt a szántódi műemlékegyüttes tervezését, kivitelezését irányította.

Munkásságát Építészeti Nívódíjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. László Ottó

professor emeritus

*1930-ban született Szil községben.
Építésmérnöki oklevelét a Prágai Műszaki Egyetemen szerezte*

Budapesti kezdés után építésmérnöki oklevelét 1953-ban a Prágai Műszaki Egyetem Építészeti és Magasépítési Karán kitüntetéssel szerezte meg. Szakmai tevékenységét az építőiparban kezdte, a kazincbarcikai létesítmények kivitelezésénél építésvezetői és fő-építésvezetői beosztásban dolgozott. 1955 és 1959 között a Heves megyei Építő- és Szerelőipari Vállalatnál vállalati főmérnökként a megyei építkezések tervezésének és kivitelezésének irányítása volt a feladata. Egyetemi oktatói tevékenységét a BME Épületszerkezeti Tanszékén 1959-ben adjunktusként kezdte. 1974-ben egyetemi docensnek, 1981-ben egyetemi tanárnak nevezték ki. Oktatói tevékenysége a graduális és posztgraduális képzés keretében széleskörű: tárgyfelelős volt, egészen a legutóbbi időkig előadásokat tartott, gyakorlatokat vezetett, részt vett a tananyag fejlesztésében. Az oktatás mellett 1966 és 1974 között előbb osztályvezető, majd főosztályvezető-helyettes volt a Művelődésügyi Minisztériumban, ahol feladatainak gerincét a műszaki főiskolai intézményhálózat megszervezése jelentette. Kandidátusi fokozatát 1974-ben szerezte az épületek és épületszerkezetek hőtechnikai vizsgálata témakörben. 1977 és 1978 között az Épületszerkezeti Tanszék vezetője, 1979-től 1994-ig az Épületek Szerkezeti és Berendezési Intézet igazgatója, 1978 és 1984 között az Építésmérnöki Kar dékánja volt. Széleskörű oktatási, kivitelezői és tervezői tapasztalattal rendelkezik, jelentős kutatási és szakértői munkák végzésében és irányításában vett részt. Kutatómunkájának gerincét a külső térelhatároló szerkezetek fejlesztése képezte. Öt évtizeden át szolgálta az építésmérnök-oktatást.

Munkásságát számos elismeréssel méltatták.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Molnár Antal

ny. egyetemi docens

1931-ben született Hódmezővásárhelyen.

Építészmérnöki oklevelének száma: 12

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

1953-tól 2001-ig, nyugállományba vonulásáig Építészmérnöki Karunk Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékén dolgozott. Kezdetben tanársegéd volt, majd adjunktus lett. 1971-ben egyetemi docensi kinevezést kapott. Több mint ötven éves oktatói munkája során részben mint gyakorlatvezető, részben mint előadó tevékenykedett. A Tanszék mindkét tárgyát (ipari és mezőgazdasági épülettervezés) tanította, vizsgáztatott, részt vett tankönyvek, szakkönyvek, segédletek elkészítésében. 1985-től bekapcsolódott a kiegészítő képzésbe is. Előadója volt a Speciális ipari épületek című tárgynak. 1988 és 1997 között a Kar gazdasági dékánhelyettese volt, 1995-től tanszékvezetői feladatokat is ellátott. Szakmai tevékenység keretében részt vett a Tanszék tervezési, szakértési munkáiban. Így pl. munkásszállók, bányász öltözők, raktárak, csepeli Nagypontosságú Gépgyár, Épületelemgyár, gépkocsi forgalmi telepek, szolgáltató házak, irodaépületek, üdülők stb. tervezésében, korszerűsítésében. Kutatómunkája keretében vizsgálta a Somogy megyei magtárakat, mezőgazdasági tároló üzemeket, könnyűszerkezetes ipari üzemeket, az ipari és mezőgazdasági épületek élettartamát stb. Részt vett kari, egyetemi bizottságok munkájában, közel 20 évig volt a Pedagógus Szakszervezet építész kari titkára.

Oktatási munkája elismeréseként számos kitüntetésben részesült. Többek között kapott Népköztársasági Tanulmányi Érdemérmet, Akadémiai jutalmat, A Felsőoktatás Kiváló Dolgozója kitüntetést. Tulajdonosa a BME Emlékéremnek, részesült Rektori dicséretben, megkapta a Munka Érdemrend bronz fokozatát is, valamint 2011-ben a József Nádor-émlékérmet.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mózes Tibor

1931-ben született Mohácson.

Építészmérnöki oklevelének száma: 21

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

A 26. sz. Állami Építőipari Vállalatnál kezdte pályafutását mint beosztott mérnök. 1954-től építésvezetőként, 1964-től fő-építésvezetőként tevékenykedett. 1978-ban kinevezték a Termelési Osztály, majd 1980-ban a Műszaki Főosztály vezetőjévé. 1984 és 1988 között a dunaujvárosi Városi Építőipari Vállalat műszaki igazgatóhelyettese volt. Számos fontos létesítmény kivitelezését irányította, így többek között a sztálinvárosi lakóépületek, a Péti Nitrogén Művek lakásai, ipari épületei, a Dunai Vasmű Radiátorgyára, könnyűszerkezetű üze me, spirálcső gyártó üze me tervezésén, kivitelezésén dolgozott. Irányította a dunaujvárosi Hullámvertikum gyorsított egyedi beruházását. Közvetve számos városi középület és ipari épület kivitelezése fűződik a nevéhez. Irányította a vállalati műszaki fejlesztéseket, szorgalmazta a korszerű megoldások alkalmazását, az egyedi szerkezetek lehetőség szerinti iparosított megoldását, elsősorban a helyi vasbeton és acélszerkezetű előregyártás területén.

Szakmai munkája elismeréseként 1977-ben állami kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó E. Pál

*1931-ben született Pécssett.
Építészmérnöki oklevelének száma: 57*

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

Kezdetben az ÉM 41. sz. Állami Építőipari Trösztnél építésvezetőként dolgozott. E munka mellett ipari tanulókat is oktatott. Később az IPARTERV munkatársaként részt vett az előregyártott nagyeleemes pécsújhelyi erőmű és az IKARUSZ daruzott műhelycsarnoka tervezésében, majd számos egyéb munkát tervezett önálló és irányító tervezőként, így a Láng, a kőbányai, a komlói, a budafoki, a soproni hő- és villamoserőművek, a szolnoki Épület-elemgyár stb. Közreműködött a Major-Zeidler: Industriehallen - Entwurf und Ausführung (Berlin, 1962) című szakkönyv megírásában. Ezt követően a Fővárosi Moziüzemi Vállalat, majd az Autóbuszüzem, valamint az AUTÓKER tervezési és beruházási osztályain műszaki vezetőként látta el feladatát. Az ERDÉRT Vállalatnál mint műszaki vezető több BNV-díjas termék kifejlesztését irányította és végezte. Később a vállalat főépítészeként a műemlék székház felújítási munkálatait vezette. Nyugállományba vonulása előtt a Magyar Hitelbank főépítésze volt. Mellékfoglalkozásban számos intézménynek dolgozott vezető tervezőként és építésügyi szakértőként. Vezető tervezői jogosultságot 1986-ban kapott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Lajos

*1927-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 26*

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

Pályája kezdetén a BME Építéstechnológiai Tanszékén volt tanársegéd. Ezt követően a Villamoshálózat Tervező Vállalatnál statikus tervező volt, ahol nagyfeszültségű vezetékek tartóoszlopait és azok alapozásait tervezte. Később a LAKÓTERV statikus tervezője lett, ahol lakó- és kommunális épületeket, köztük a budapesti Szabadság Szálló statikai terveit készítette. Majd a Veszprém Megyei Tanácsi Tervező Vállalat statikus szakosztály-vezetőjeként tevékenykedett. Itt is lakó- és szociális épületek, kultúr- és irodaházak, iskolák terveit készítette. Ezután Nigériában, Kano államban mint statikus tervező dolgozott 1970-től 1979-ig. Feladatai itt is főként lakó- és szociális épületek statikai terveinek az elkészítése volt. Tanácsadóként közreműködött a TESCO-KÖZTI és az Élelmiszeripari Tervező Vállalat (ÉLTERV) tervezőinek a helyi tenderezések előkészítésében is. Ezenkívül a helyi technikusok oktatásával is foglalkozott. 1979-ben Kano állam helyettes főmérnökeként tért haza. Itthon nyugdíjazásáig az ÉLTERV-nél mint statikus tervező cukor-, hús- és baromfifeldolgozó létesítményeket tervezett és ellenőrzött.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Joachim

*1929-ben született Zagyvaszánton.
Építészmérnöki oklevelének száma: 29*

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

A Lakó- és Kommunális Épületeket Tervező Vállalatnál helyezkedett el mint statikus tervező, később szakosztályvezetővé léptették elő. Eközben 1969 és 1971 között TESCO kiküldetésben Algériában volt műszaki tanácsadó. 1972-től 1974-ig osztályvezető-helyettesi feladatokat látott el az ÉVM Műszaki Tervezési Főosztályán. 1975-től 1990-ig a Típustervező Intézet alkalmazta főosztályvezetői, irányítói munkakörben. Számos középület, lakóház statikus terveit készítette szerte az országban, így többek között Ajkán, Hatvanban, Miskolcon, Gyulán, Várpalotán, Szekszárdon, a fővárosban a Lágymányoson, a Gellérthegyen, Zuglóban stb. Algériában több stadion és sok ifjúsági létesítmény tervezésében, kivitelezésében mint tanácsadó működött közre. Vezetésével dolgozták ki a műszaki gazdasági normatívákat, a házgyárak megújított tervállományát. Nevéhez fűződik a tengízi kéntelenítő üzem felvonulási bázisának terve. 1990-ben korábbi munkatársaival kft-t alapított. Irányításával számos tervezési feladatot oldottak meg, amelyek közül kiemelkedik a Dévai-Kassák Lajos utak sarkán osztrák megbízásra épült irodaház. Ez egyik első tagja volt a 90-es években beindult irodaház fejlesztéseknek. Ugyancsak kiemelkedőnek tekinthető a Nissan gépjárművek forgalmazójának tervezett és kivitelezett szerviz üzeme a X. kerületi Szállás utcában. Tanulmánytervek készültek a Sasad Rt. számára Budaörs, Törökbálint, Nagytétény térségében lévő ingatlanok hasznosítására. Személyesen ellátta a Sasad Rt. képviselőjét az MO-ás autópálya tervezésében szükséges egyeztetéseken. 1996-tól bekapcsolódott társasházak szervezésébe, kivitelezésébe részben beruházói szerepkörben is. Ennek kapcsán elsősorban Budán több lakóház épült meg.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Válki István

*1929-ben született Lipóton.
Építészmérnöki oklevelének száma: 30*

2013-ban gyémántoklevelet kapott.

Építésvezetőként kezdte a Győri Állami Építőipari Vállalatnál. 1954 és 1955 között a Szigetközi Árvízkar Helyreállító Iroda irányító építésze volt. 1955-től 1960-ig a Győr-Sopron Megyei Tanács Tervezési Osztályán dolgozott főmérnökként. Megszervezte a Megyei Beruházási Vállalatot, amelynek 1976-ig igazgató főmérnöke volt. Ez az iroda irányította az összes megyei beruházási tevékenységet (városnegyedek, közművek, színházak, stb.). Tovább szélesedett e tevékenysége, amikor 1976-ban megválasztották a Győr-Sopron Megyei Tanács műszaki elnökhelyettesévé. Feladata volt a kapcsolattartás, Ausztria, Csehszlovákia és Magyarország közös területfejlesztési lehetőségeinek előkészítése, a megyei műemlékekkel kapcsolatos munkák. A Soproni Egyetemen doktori címet szerzett. Településrendezési, környezetvédelmi témákban rendszeresen írt cikkeket és tanulmányokat. Legnagyobb szakmai eredményének tekinti, hogy az UVATERV által tervezett szigetközi autópálya nyomvonalát sikerült megváltoztatnia, így a Szigetköz mint az egyik legértékesebb terület, megmaradt háborítatlan valóságában. Számos bizottság tagja volt, elnöke a Megyei Természet- és Környezetvédelmi Bizottságnak. Szülőfalujának, Lipót községnek termálfürdőjét megtervezte és kivitelezte. A község díszpolgára. 1990-ben vonult nyugállományba. Azóta is aktívan dolgozik (épülettervezés, területfejlesztési koncepció tervek). Aktív sportvadász, vadászati múzeumot alapított (Réde: régi vadász-fegyverek gyűjteménye). Lipót községről faluregényt írt lerajzolva a '30-as évek régi utcáit (Több száz évet éltem. Néprajzi forrásmunka.) Az egyetemi évektől kezdődő zenei tevékenysége maig töretlen.

Munkásságát többek között a Pro Natura kitüntetéssel, a Műemlékvédelemért plakettel és a Széchenyi István-émlékplakettel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ágoston István

1927-ben született Kecskeméten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1906/1961

Hetényegyházai kubikus családból jött Budapestre a Dissousgáz Gyárba, ahol szakmai továbbképzések után Pécsett szakérettségizett. Az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait építésmérnök szakirányban, Reischl Antal által a középülettervezés vált kedvencévé. Az egyetemi éveket az 1956-os forradalom hatására politikai elítéltként fegyházbüntetés szakította meg. Ennek következtében a szabadulása után, tanulmányait befejezve még tíz évig nem dolgozhatott a szakképesítésének megfelelő munkaterületen. 1959-től a Fővárosi 4. sz. Állami Építőipari Vállalatnál technikusként kezdett, társasházak, középületek felújítását felügyelte, majd a Magyar Hajó-és Darugyárban építési ellenőr munkakörben dolgozott. 1968-tól az Isaszegi Mgtysz. igazgatójaként már építésmérnök magántervezői tevékenységet is indíthatott. 1973-tól lett a Fővárosi Autótaxi Vállalat építési főelőadója, részt vehetett egy azerbajdzsáni tanulmányúton, ipari és középületek tervezésével foglalkozott. 1987-es nyugdíjba vonulásáig, majd ezt követően is családi házak terveit készítette.

1991-ben a Hazáért 1956-os Emlékérmet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bajnay Zsolt

Ybl Miklós-díjas

1934-ben született Miskolcon.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1522/1959

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a Városépítési Tervező Iroda volt, ahol a balatoni főépítész munkatársaként dolgozott. 1961-ben a Balatoni Intéző Bizottság balatonfüredi kirendeltségének főmérnöke lett. Feladatukat az akkori üdülőterület fejlesztésének bonyolítása és koordinálása képezte. 1967-ben a Kereskedelmi Tervező Vállalathoz (KERTI Stúdió Kft.) került, ahol építész tervezőként, majd ügyvezető igazgatóként dolgozott nyugdíjazásáig, 1994-ig. 1998-ig nyugdíjasként is folytatta ottani munkáját mint építésztervező. Tervezési munkái közül említést érdemel Csopakon a külkereskedelmi vállalatok üdülője 400 fős étteremmel, konyhával; vásárcsarnokok Siófokon, Újpalotán, Békásmegyeren; a Váci Hajógyár, illetve a Heim Pál Gyermekkórház konyhája étteremmel; Székesfehérváron 4-6 ezer adagos gyermekélelmezési konyha étteremmel; szolgáltatóházak és bevásárlóközpontok. Továbbá több szálloda terveinek elkészítése is keze munkáját dicséri, így például a Hotel Sopron, a Thermál Hotel Sárváron, valamint a Nemzeti Szálló rekonstrukciója Budapesten. Egyéb munkái között szerepelt a budapesti Vörösmarty mozi és az ELTE B épület rekonstrukciója; 60 nm-es kategóriába tartozó balatoni hétvégi házak típussterveinek elkészítése, illetve a Domus Áruház Kecskeméten. 1965 óta tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének; 1997 óta az Elnökség Ellenőrzési Bizottságában munkálkodik. Oktatási tevékenységéből kiemelendő, hogy 1973 és 1980 között a BME Lakóépülettervezési Tanszék külső gyakorlatvezetője volt. Az elmúlt 15 évben tájképek festésével foglalkozott. Képeiből több alkalommal rendeztek kiállítást.

Szakmai munkássága elismeréseként a Munka Érdemrend bronz fokozatával (1965), a Belkereskedelmi Minisztérium Kiváló Dolgozója díjjal, Ybl Miklós-díjjal (1980), valamint '56-os emlékéremmel tüntették ki (1991).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartás Veronika

*1933-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1411/1958*

2017-ben aranyoklevelet kapott.

A végzés után a SZÖVTERV-nél tervező építésként helyezkedett el, ahol kereskedelmi és mezőgazdasági épületeket tervezett. 1961 áprilisától az Építésgazdasági és -szervezési Intézetben (ÉGSZI) dolgozott tovább. Először különböző építőanyag-ipari gyárak termékeivel kapcsolatos kutatásokban, később a korai számítógép-központok tervezésében vett részt. 1978-tól a SZOT Üdülési Főigazgatóságán, a Műszaki Főosztályon dolgozott, ahol üdülők építésének irányításával foglalkozott mint építtető. A következő üdülők építését irányította: Hévíz Helikon Gyógyüdülő, hévízi szanatórium rekonstrukció, zalakarosi Freya Gyógyüdülő, Szeged Forrás és Eger Flóra gyógyüdülők. 1989-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csőregh Judit (Vadászné)

*1934-ben született Karcagon.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1394/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Pályafutása alatt mindvégig az építőipar kivitelezői területén tevékenykedett. Az egyetem befejezését követően Budapesten a 45. számú Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV) kezdett dolgozni az Óbudai Kísérleti Lakótelep építésén mint technikus. 1960-ban Sztálinvárosba (Dunaújváros) költözött férjével, Remetey Tiborral, aki évfolyamtársa volt. A 26. sz. ÁÉV-hoz került, amely a Dunai Vasmű és a város építését végezte. Itt dolgozott laboratóriumban, a kivitelezési munkák előkészítésén és programozásán. Szintén aktívan részt vett a Százhalombattai Erőmű és a város, valamint a Paksi Atomerőmű építésén. 1979-ben felső-fokú tervgazdasági és beruházási képesítést szerzett. Mint fejlesztési osztályvezető vonult nyugállományba 1989-ben.

Szakmai tevékenysége elismeréseként többször megkapta a Vállalati Kiváló Dolgozó kitüntetést, 1987-ben az Építőipar Kiváló Dolgozója lett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dányi Lajos

*1933-ban született Szeghalmon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1616/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

1958-ban a 31. sz. Állami Építőipari Vállalatnál helyezkedett el, ahol egészen 1993-ig dolgozott különböző beosztásokban, kezdetben technikusként, majd építésvezetői és fő-építésvezetői munkakörökben. A munkát a vállalat tiszapalkonyai főépítésvezetőségén kezdte, ahol készenléti lakások és iskolák építésében vett részt, majd két év múlva a kazincbarcikai fő-építésvezetőségre került. Fő munkáját a Borsodi Vegyi Kombinát elsősorban ipari létesítményei jelentették, ahol betonkeverő üzemet és előregyártó telepet is létre kellett hozni. Itt a generál vállalkozású munkákhoz nyolc-tíz alvállalkozó munkájának összehangolására is szükség volt. A '60-as évek közepétől a '80-as évek elejéig 450-500 fővel dolgoztak, ami összetett és bonyolult feladatot jelentett. Időnként a telephelytől távolabb eső területeken is vállaltak munkát (Heljőcsabai Cementgyár monolit vasbeton ipari épületei, Tállyán raktárépületek és lakások, Lázbercen víztározó bővítése). A '80-as és '90-es évek fordulóján a beruházások beszűkülése miatt a vállalat felbomlott, és az 1993-as nyugállományba vonulása idején már csak a fővárosban maradt néhány vállalati egységük, azonban továbbra is megmaradt a szakmájában, ugyanis két évig ács szakmunkás tanulók oktatását vállalta, továbbá 19 évig a 20 lakásos társasházuk közös képviselői teendőit látta el és irányította a ház állami panelprogramjának előkészítését és megvalósítását. 2015-től már nincs külső munkája.

Munkáját a vállalat számos Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító elismeréssel honorálta, a minisztérium pedig a Munka Érdemrenddel jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Doszpod Béla

*1933-ban született Harc községben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1459/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomájának megszerzése után két évig a 25. sz. Állami Építőipari Vállalatnál beosztott technikusként kezdett dolgozni, ahol a csepeli csillagtelepi lakásépítkezésben vett részt. Ezután beosztott műszaki előadó, majd egy évvel később már csoportvezető volt. 1963 és 1976 között a műszaki előkészítő osztály vezetője lett. A következő két évben a Pest Megyei Beruházási Vállalat egészségügyi létesítményének főmérnökeként dolgozott. Ekkori főbb munkái a kerepestarcsai, a váci és a ceglédi kórházak, valamint a budapesti Váradi úti KÖJÁL székháza. 1978-ig ugyanott főmérnökként dolgozott. 1986-ig a Pest Megyei Tanács Építési, Közlekedési és Vízügyi Osztály osztályvezető főmérnöke volt. 2003-ig a Pest Megyei Víz- és Csatornamű Vállalat igazgatójaként tevékenykedett. 2006-ig vállalkozó igazságügyi szakértő (ezüst jelvényes). Az utána következő években az Euro Trump Kft. felelős műszaki vezetője lett magasépítési területen. Munkái: Reviczky utcai és csillaghegyi lakóparkok. Tagja volt az Országos Fiatal Műszakiak Tanácsának és a Víz- és Csatornaművek Országos Szövetségének mint elnök.

Munkájáért kapott kitüntetései: Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium, Országos Vízügyi Hivatal, Nehézipari Minisztérium és Közlekedési és Postaügyi Minisztérium ágazati elismerései és a Munka Érdemrend arany fokozata.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ducza Anna Mária (Dabóczy Andrásné dr.)

*1934-ben született Túrkevéen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1293/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Oklevelének megszerzése után előbb a LAKÓTERV Szolnok megyei tervezőirodájában, majd a Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál dolgozott. Tervezői munkái közül megemlítendők a Szolnoki Járási Tanács székháza, a Jászberényi Kórház szülészeti-nőgyógyászati pavilonja, a budapesti István Kórház fül-orr-gége osztályának rekonstrukciója, valamint a III. sz. Sebészeti Klinika rekonstrukciója. Ezt követően hívták meg a Fővárosi Tanács Egészségügyi Főosztályára beruházási előadónak, majd ugyanitt kinevezték műszaki osztályvezetőnek. Feladata a fővárosi kórházak beruházási és fejlesztési munkáinak irányítása volt. Ennek keretében valósult meg a Dél-pesti Kórház 800 ágyas létesítménye, a László Kórház 338 ágyas pavilonja, a János Kórház új konyhaüzeme, az István Kórház szülészeti-nőgyógyászati pavilonja stb. A munkája során végzett rekonstrukciók irányításához szükséges külföldi tapasztalatok megszerzése érdekében Svédországban, Hollandiában és Svájcban tett tanulmányutakat. 1978 decemberében a Műegyetemen szakmérnöki oklevelet szerzett városépítési-városgazdálkodási szakon. 1984. május 7-én műszaki doktori címet szerzett városrekonstrukcióból. 1991-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Finta József

Ybl Miklós-, Állami és Kossuth-díjas, akadémikus, c. egyetemi tanár

*1935-ben született Kolozsvárott.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1276/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Oklevelének megszerzése után sok városrendezési pályázatot készített, aminek pályája elindításában ugyanolyan fontos szerepe volt, mint annak, hogy felvételt nyert a MÉSZ Mesteriskolába. 1958 és 1994 között a Lakó és Kommunális Épülettervező Vállalatnál (LAKÓTERV) tevékenykedett kezdetben tervezőként, 1966-tól műteremvezetőként, később főépítési beosztásban. A Mesteriskolába való felvételének köszönhetően azonnal önálló munkához jutott, 1963-ban megépült az a dunaújvárosi garzonház, amelyre első Ybl Miklós-díjat kapta. 1969-ben tervei alapján készült el a Hotel Duna Intercontinental (Hotel Marriott), amelyet számos szállodamegbízás követett: Budapesten a Hotel Volga (1971), Pozsonyban a Hotel Bratislava (1973), Brno-ban a Hotel Voronyezs (1978). Budapesten az ő keze nyomát dicsérik olyan ismert szállodák, mint a Hotel Forum (Hotel Intercontinental, 1980), Hotel Novotel és a Hotel Penta (1982), Hotel Taverna (1985), valamint a Grand Hotel Corvinus Kempinski (1992). A Bécsben megépült Hotel Hungáriát egy osztrák társcéggel közösen tervezte. A XX. sz. második fele és az ezredforduló fővárosi építészetére is hatást gyakorolt munkáival: a Budapesti Kongresszusi Központ és a Bank Center épülete, a Teve utcai Rendőrségi Székház, a Westend City Center, az Ér- és Szívsebészeti Klinika területén működő Cardiovascularis Centrum, az esztergomi gyógy- és élményfürdő, illetve egyetemünk informatikai épülete. 1994 után terveit saját cége, a Finta és Társai Építész Stúdió ügyvezetőjeként, tulajdonosaként készítette el. Tagja a Magyar Tudományos Akadémiának, a Magyar Művészeti Akadémia alapító tagja, az Amerikai Építészeti Intézet tiszteleti tagja; továbbá a BME és a Pécsi Tudományegyetem (PTE) diplomabizottsági elnökeként, kari és egyetemi doktori tanácsa tagjaként, illetve a mestertestület tagjaként részt vesz az oktatásban is. A BME tiszteletbeli mestere (2009), valamint a PTE (2009) és a Közzolgálati Egyetem díszdoktora (2017). Szakirodalmi tevékenysége: öt építészeti tárgyú könyv, számos szakkikk és konferencia-kiadvány, de írói megnyilvánulását

útirajzokkal és versekkel gazdagított könyvei fejezik ki leghűbben. Az esztétikai minőség iránti szeretetét hűen tükrözi a Magyarországon és külföldön megrendezett 20 építészeti tárgyú, ill. grafikai kiállítás.

Munkássága elismeréseként Ybl Miklós-díjjal (1965, 1975), Állami Díjjal (1970), Pro Urbe díjjal (1982), Kossuth-díjjal (1996) jutalmazták. Kapott Köztársasági Elnöki Aranyérmet (1997), Prima Primissima díjat (2007), Magyar Művészetért díjat, a Deák Ferenc kutatási díjat és a Magyar Érdemrend középkereszt polgári tagozatát (2013). 2015 óta a Nemzet Művésze.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Freivogel Mihály

1934-ben született Szentlászlón.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1213/1958

A Somogy Megyei Állami Építőipari Vállalatnál kezdett dolgozni építésvezetőként. Főbb munkái voltak: Kaposvár 500 vagonos zöldségraktár, Szentlászló 10 tantermes iskola. A Somogy Megyei Tervező Irodában a kaposvári GELKA Irodaház és Műhely terveit készítette el, majd 1962 és 1979 között a Pécsi Terező Vállalatnál (PTV) vezető építész tervezői feladatokat végzett. Jelentősebb munkái: művelődési házak (Nagyatád, Dombóvár, Bonyhád), kórházak (Dombóvár, Marcali, Pécsi Honvéd Kórház Égési és Intenzív Osztálya és műtő tömbje), a Pécsi Egyetem kollégiuma, könnyűszerkezetes bölcsőde és óvoda Pécssett, társas- és családi házak, régi épületek eredet szerinti megóvása. A PTV-nek az egykori NDK-ba irányuló exportjában vezető építész tervezőként vett részt kórházak és tejüzem tervezési munkáiban (Klötze, Schwerin, Cottbus, Berlin, Lübben, Weisswasser). A PTV-nél a PRE-M-ISOL és az IMS építési rendszerek fejlesztésén is dolgozott tervezőként. 1979-től 1985-ig építészeti tervezést oktatott a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolán. Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium támogatásával és a Kasseli Egyetem professzorának együttműködésével 1987-től a vályogépítés és az ökológiai építés hazai elterjedésével foglalkozott. E program végrehajtása azonban a kivitelezést vállaló szövetkezet felszámolása miatt meghiúsult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gregoricz Viola (Várady Gézáné)

*1935-ben született Pécssett.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1571/1959*

Pécssett született, itt járt iskolába és az egyetem elvégzése után itt kezdett dolgozni egy kis tervező irodában. 1961-ben került a Pécsi Tervező Vállalathoz, ahol először városrendező tevékenységet folytatott, 1965-től építésztervező, majd vezető mérnök volt 1990-ig, nyugdíjba vonulásáig. Fontosabb munkái: Mohácsi Árvízvédelmi Központ (1968); Ipari Tanintézet Kollégium és Tanműhely Szekszárd (1970); Magyar Tudományos Akadémia pécsi székház kialakítása, majd bővítése; paksi, szigetvári, nagyatádi rendőrkapitányságok; Eszéken étterem, 3000 adagos konyha és irodaház; kórház átalakítási munkák Kaposvárott. 1969-től részt vett az NDK-ba irányuló exporttervezésben: W. P. St. Guben lakótelep, Weisswasser lakótelep, cottbusi, schwerini megyei kórház és egy berlini kórház tervező kollektívájának tagjaként.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth György

*1934-ben született Temesfüvesen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 11384/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Szakmai pályafutása Hódmezővásárhelyen kezdődött, majd Szegeden folytatódott. Tevékenysége elsősorban Csongrád megyére terjedt ki. Céltudatosan törekedett arra, hogy az építészeti tevékenységek széles skáláján dolgozva bővíthesse szakmai ismereteit és folyamatosan hasznosíthassa megszerzett tapasztalatait. Az induló két-három év után elsősorban vállalati középvezetőként végzett tervezői, beruházói és főként kivitelezői munkát. A műszaki ellenőri, a tervezői és kivitelezői gyakorlat jó alapot adott neki a későbbi, a megyében végzett városfejlesztési munkához. A célcsoportos beruházások tervezésében és megvalósításában való részvétellel pedig későbbi építési igazgatási munkáját és megyei magántervezői szakértői bizottsági munkáját alapozta meg. E tapasztalatai tették lehetővé a megyei építés-felügyeleti munkában több évig betöltött vezetői tevékenységét is, amely egészen 1990-ig, nyugdíjazásáig tartott. Folyamatos magántervezői tevékenysége sok családi lakóház, gazdasági épület, társasház, kereskedelmi, ipari, mezőgazdasági épület felépítésével, több épület felújításával, átalakításával gazdagította szakmai pályafutását.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juhász István

*1935-ben született Gyulán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1405/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányai befejezése után előbb az ÉM Békés Megyei Állami Építőipari Vállalatnál, majd a Pest Megyei Tanács VB-nél, 1961-től pedig a Kőfaragó és Épületszobrászipari Vállalatnál dolgozott különböző beosztásokban. Építésvezető volt hét évig, termelési osztályvezetőként, illetve főosztályvezetőként 15 évig, ezt követően igazgatóként, illetve műszaki igazgatóként tevékenykedett nyolc éven keresztül. A vállalat privatizálása után az angol-kanadai befektetőkkel alakult Pannon Márvány Ipari Rt-nél igazgatói teendőket látott el, 1992-től az azonos befektetőkkel alakult Reneszánsz Rt-vel történt egyesülés után ipari igazgatói munkakörben folytatta tevékenységét. 12 éve látja el a vállalkozói igazgató feladatkörét jelenlegi munkahelyén, az Épületkőfaragó Kft-nél, amely a Reneszánsz Kőfaragó Rt-ből vált ki 1996-ban. Az elmúlt öt évtized alatt számos hazai (esetenként külföldi) középület, egészségügyi, oktatási, kereskedelmi, szállodai, közlekedési és sok más létesítmény megvalósításánál közreműködött. Az Építésügyi Tájékoztatási Központ Kft. gondozásában 2006-ban megjelent „A magyar kivitelező vállalatok története” című könyv szerkesztésében is közreműködött a Kőfaragó és Épületszobrászipari Vállalatról szóló rész szerzőjeként.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kanyó Sándor

*1935-ben született Hasznoson.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1343/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után Budapest Főváros XII. ker. Tanács VB Építési Osztályán kapott állást építési előadóként. Az építésügyi hatósági munkát hamar megszerette, és további szakmai tevékenységét lényegében e területen végezte (építési engedélyezés és építésrendészeti ügyek intézése, a kerületi épületek műszaki állagának ellenőrzése, az életveszélyes épületek szanálásának megszervezése). 1961-ben áthelyezték a Budapest Főváros Tanácsa VB Városrendezési és Építészeti Főosztályára (fellebbezések elbírálása, jelentősebb beruházások – elsősorban lakótelepek – rendezési, beépítési terveinek véleményezése, jóváhagyása). 1972-től csoportvezetőként, majd 1975-től osztályvezetőként egész Budapest vonatkozásában végezte és irányította e feladatokat. Megszervezte a Tervezési Szakértői Bizottságokat és irányította ezek munkáját. Többször vezette a budapesti kiemelt építmények és beruházások terveit véleményező Fővárosi Tervtanácsot. Az Építésügyi Minisztérium felkérésére részt vett az Országos Építésügyi Szabályzat (OÉSZ) kidolgozásában, valamint közreműködött a Mestervizsga Bizottság munkájában. Irányításával készült el az 1986-ban elfogadott Budapesti Városrendezési Szabályzat (BVSZ). Szakértőként számos budapesti beruházás kisajátítási szakvéleményét készítette el. Államigazgatási, vezetői munkaköre nem tette lehetővé számára, hogy Budapest területére terveket készítsen, de néhány vidéki családi és hétvégi ház tervezése és kivitelezésének ellenőrzése keze munkáját dicséri. Nyugállományba vonulását követően hét évig az építési ügyekkel kapcsolatos beadványokat intézte az Országgyűlési Biztosok Hivatalában.

Munkája elismeréseként a Tanács, illetve az Építőipar Kiváló Dolgozója és a Munka Érdemrend bronz és ezüst fokozata kitüntetésekkel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerekes István

*1933-ban született Kövegyen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1333/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott

Diplomája megszerzése után a Békés Megyei Állami Építőipari Vállalatnál (BÁÉV) helyezkedett el, ahol építésvezetői, majd fő-építésvezetői feladatokat látott el Orosháza, Szarvas, Mezőhegyes, valamint Mezőkovácsháza térségében. 1968-ban a vállalat központjába került, ahol előbb termelési osztályvezető, később termelési főosztályvezető beosztásban dolgozott. Mindkét beosztásban közvetlen termelésirányítási feladatokat végzett. 1971-től kezdve már műszaki igazgatóhelyettesi beosztásban tevékenykedett, majd 1981-ben kinevezték műszaki főmérnökké. Ez a munkakör a vállalkozási és a műszaki fejlesztési területeket foglalta magába. A BÁÉV Építőipari zRt-nél igazgatósági tagként és felelős műszaki vezetőként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Keserű József

*1935-ben született Faddon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1208/1958*

Az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem elvégzése után 1958-ban a Magyar Államvasutaknál (MÁV) helyezkedett el kivitelező üzemmérnökként. Az 1960-as évek elején a Déli pályaudvar első átépítésének építésvezetője volt, az érkezési oldal kivitelezését és a pályaudvar területén jóléti üzemegységek építését irányította. A 60-as évek második felében a MÁV Beruházási Felügyelőségén dolgozott műszaki ellenőrként. Itt részt vett a Budapest-Békéscsaba vasútvonal villamosításával kapcsolatos magasépítményes feladatok lebonyolításában, a szolnoki pályaudvar teljes rekonstrukciójában és a szolnoki MÁV Kórház építésében. A 70-es évektől a MÁV Beruházási Irodájában létesítmény-vezető főmérnökként a vasút nagy beruházási munkálataiban vett részt. Ezek közül kiemelt feladata volt a Déli pályaudvar utascsarnok építési munkálatainak szervezése, a BVSC Szőnyi úti Sportuszodája, Gárdonyban a MÁV üdülő építése és a budapesti MÁV Kórház és Rendelőintézet rekonstrukciós munkája. 1990-ben karkedvezménnyel a MÁV mérnök főtanácsosaként vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Antal

*1932-ben született Pozsonyban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1652/1960*

A diploma megszerzése után a Honvédelmi Minisztérium (HM) Elhelyezési és Beruházási Csoportfőnökségén dolgozott. Két évig beruházóként, majd a HM keretében lévő tervezési csoportban építész tervezőként, polgári alkalmazottként dolgozott. Ekkor készült munkák: parancsnoki, légénységi épületek, műhely, kazánház, hírellátás és speciális honvédségi épületek. 1976-ban az akkor megalakult Magyar Néphadsereg Építési Tervező Intézetbe került építési szakosztályvezetőként, ahol a hadsereg speciális épületeinek tervezését irányította. 1977-től hivatásos katonaként dolgozott tovább mint a Műszaki Osztály vezetője. Innen ment nyugdíjba 1987-ben mérnök-alezredesként.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kocsis Mihály

*1935-ben született Miskolcon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1638/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Tanulmányai befejezése után két évig az ÉM 43. sz. Állami Építőipari Vállalat lágymányosi építkezésén mint gyakorló mérnök szerzett építési-kivitelezési tapasztalatot. Ezután újabb két évig az IPARTERV állományában dolgozott, ahol a tervezői csapat tagjaként vehetett részt például a Kábel- és Sodronykötélgyár Budafoki úti nagycsarnokának tervezésében. Szakmai kitérőként 1970-ig a Magyar Filmgyártó Vállalatnál dolgozott filmrendező asszisztensként, ugyanakkor a Balázs Béla Stúdióban és a Magyar Televíziónál rövidfilmeket rendezett. Időközben, 1967-ben a Színház- és Filmművészeti Főiskolán filmrendezői diplomát szerzett. Szaktudását 1970-től nyolc éven át az Építésügyi Tájékoztatási Központ (ÉTK) Filmstúdiójában stúdióvezető-helyettesként, majd stúdió-vezetőként hasznosította. A legmodernebb építési technológiákat bemutató filmeket, műemléki, építésügyi filmek gyártását és forgalmazását irányította. Később az ÉTK-nál mérnök-szerkesztőként dolgozott az építésügyi műszaki-tudományos kiadványok területén. 1980-ban az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium meghívta a műszaki fejlesztési főosztályra, ahol 23 évig dolgozott különböző beosztásokban az államigazgatás területén. Munkáját az építésügyi, építésügyi-fejlesztési, a terület- és településfejlesztési témák, a műemlékvédelem, a kulturális örökség védelmével kapcsolatos anyagok széles körének előkészítése, véleményezése, államigazgatási egyeztetése jelentette. 2003-ban a Gazdasági és Közlekedési Minisztériumból mint vezető főtanácsos vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács György

*1934-ben született Mohácson.
Építésmérnöki oklevelének száma: 2008/1961*

Az egyetem elvégzése után három évig kivitelező cégnél dolgozott, majd tervezői munkáját a ZALATREERV-nél kezdte meg, ahol középületeket tervezett (150 férőhelyes kollégium, bíróság épülete, fiókkönyvtár), valamint részt vett a Landorhegyi lakóterület beépítési és beruházási programjában. 1966-ban a Pécsi DTV-hez hívták meg a városrendezési osztályra felelős tervezőnek. Részt vett munkatársként Pécs város általános rendezési tervének elkészítésében, ezt követően önállóan rendezési terveket készített, általános rendezési és esetenként beépítési terveket. (Pécsett: Mecsek Nyugat, Magyarürögi völgy részletes rendezési tervei; valamint Kaposvár, Dombóvár, Pécsvárad és a Dél-Dunántúl sok településének összevont rendezési tervei). 1975-től a BARANYATERV Településrendezési Szakosztály osztályvezetőjeként jelentős számú tervet készített a megye területén, például Pécsvárad, Mohács, Szigetvár, Mázaszászvár, Hahót rendezési tervei, valamint sok község összevont tervét készítette. Tanulmánytervei üdülőterületek fejlesztésére: Bükkösi tó RRT, Hímesháza és Csisztapuszta termálvízre alapozott üdülőterületek kialakítása. A vállalati munkán túl több országos tervpályázaton vett részt. Az elért helyezések: Lenti város művelődési központ építészeti és városrendezési meghívásos pályázat I. díj (kiviteli terve alapján megépült), Hódmezővásárhely Hód tó I. díj, Körmend városközpont II. díj, Mohács városközpont II. díj, Veszprém kereskedelmi központ II. díj, Szeged új híd, hídfő környéke IV. díj. Megvétélben részesült Pécs Árpádváros, Kazincbarcika városközpont stb. Nyugdíjasként több baranyai kistelepülés (Nagyhajmás, Gerényes) rendezési tervét készítette el. 2008 körül fejezte be aktív tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Kata (Kate Style)

*1933-ban született Diósgyőrött.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1253/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

1958-ban diplomázott az építőművész tagozaton. Az első hat évben Budapesten dolgozott, ebből négy évet a LAKÓTERV-ben. Magyarországi tevékenysége alatt több pályázaton is részesült díjazásban. 1965-ben sikerült útlevelet kapnia és Angliában telepedett le. Angolul már jól beszélt, és Londonban azonnal kapott állást építész tervezőként. Meg kellett tanulnia inch, foot, yard, stb. egységekben gondolkodni és közönséges törtékkel számolni. Az angol építőipar és technológia sokkal magasabb fokon állt a hazainál. Angol kollegáiról és az angol emberekről csak a legjobbakat tudja mondani. Pár évvel később letette a diplomája honosításához szükséges vizsgákat és a United Kingdom Architects Registration Council (ARCUK) tagja lett. Sokféle tervezési feladata volt. Nagy lakótelepek, bevásárló központ, irodaház, iskolák, egy kisebb sportcsarnok, kamaraszínház voltak a jelentősebb munkái. 1968-ban férjhez ment Ken Style-hoz. Férje nyugdíjazása után átköltöztek Németországba. 14 éve van otthonuk Budapesten is. Férje 2014-ben történt halála óta az év legnagyobb részét Magyarországon tölti.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ladó Paula (Dr. Kozákné)

*1935-ben született Bukarestben.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1368/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után az Építésgazdasági és Szervezési Intézet tudományos munkatársaként kezdte pályafutását, ahol feladata műszaki-gazdasági értékelések és tanulmányok kidolgozása volt. 1965-től 1967-ig az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium Közgazdasági Főosztályára került főelőadóként, irányítói, szervezői munkát végzett. 1967-től 1991-ig, nyugdíjazásáig a Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézet Távlati Fejlesztési Osztályán dolgozott tudományos munkatársként, ahol prognózisok, műszaki fejlesztési programok kidolgozása volt a feladata. Időközben egyetemünkön 1972-ben építési gazdasági mérnöki oklevelet szerzett, valamint 1982 és 1988 között mellékállásban, gyakorlatvezetőként részt vett az oktatásban is (V. évf. Építőipari gazdaságtan). Saját képzésére is gondosan figyelt, 1976-ban elvégezte a Számítástechnikai Oktató Központ rendszerszervező tanfolyamát; 1994-ben részt vett az IBM PC Alapismeretek tanfolyamon és sikeres vizsgát tett; 2003-ban pedig ECDL tanfolyam lezárásaként tett eredményes vizsgát. 1996-tól, már nyugdíjasként több alkalommal részt vett a Közlekedéstudományi Intézet (KTI) Közlekedési Rendszerkutatási és Hálózattervezési Tagozata számára kutatási jelentések, tanulmányok kidolgozásában, kiadványok szerkesztésben, illetve dokumentációk összeállításában. 2000-től tíz évig megbízási szerződéses munkaviszonyban állt az Oktatási és Kulturális Minisztérium Felső-oktatási és Tudományos Szakállamtitkárság Tudománypolitikai Főosztályával, feladata a Széchenyi professzori ösztöndíjak, felsőoktatási tankönyv- és könyvtár-támogatási pályázatok bonyolítása, valamint támogatási szerződések előkészítése. 1967 óta tagja a MTESZ Szilikátipari Tudományos Egyesületének, ahol korábban szervezőmunkát, felméréseket is végzett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lánczos Jolán (Liszka Károlyné)

*1935-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1317/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a Váci Cement- és Mészműveknél volt, ahol lakótelep beruházójaként tevékenykedett. 1960-tól 1991-ig a Postai Tervező Intézetnél (PTI) vezető tervezőként dolgozott. Részt vett a távbeszélő központok és postahivatalok nagyszabású fejlesztésében országszerte. A PTI-nél végzett munkái közül említésre méltó Vácott az új Crossbar távbeszélő központ, Mátészalkán a postaépület és oktatási központ, Kecskeméten a megyei távbeszélő központ és a postahivatal, Kab-hegyen az adóépület bővítése, Esztergomban a távbeszélő központ, Hatvanban a postaépület és a távbeszélő központ bővítése, Budapesten a 72. sz. postaépület felújítása, a levélosztályozás automatizálásának kialakítása az irányítószámok bevezetésekor, valamint Tapolcán az új postaműszaki és forgalmi épület. A tervező részleg 1991-ben történt megszűnése óta magántervezőként dolgozik mind a mai napig. A magánpraxisban vezető tervezőként készített tervei közül kiemelendő Budapesten a XIV. kerületben a Tábornok utcai 67 lakásos társasház, Erdőtelken a Buttler kastély rekonstrukciója, Nagykőrös és Monor településeken a földhivatalok épületei műemlék rekonstrukcióval, Budaörsön az új autóbusz-végállomás, Nagykátán az Autóklub javító állomása, Vácrátóton az új plébánia, Alsóörsön a Piarista rend nyaralójának rekonstrukciója. Továbbá az ő tervei alapján valósult meg Tihany-Gödrösön a Kecskéköröm u. 20. alatti hármas ikernyaraló, Héregen egy parasztház és gazdaság felújítása, korszerűsítése, illetve új építésű nyaralók Velencén, Dörgicsén és Tihanyban.

A PTI-nél készített tervei közül kettőért nyerte el a Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést: a 72-es számú Budapesti Postahivatal felújítása és levél-automatizálás tervezése (1978), a Kecskeméti Új Megyei Távközlési Központ és Postaforgalmi Épület tervei (1981).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lévay Sándor

*1935-ben született Pestlőrincen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1675/1960*

1958-1959. években építésvezetőként dolgozott a Borsodi Magasépítő Vállalatnál, majd 1963-ig az Építésügyi Minisztérium igazgatóságán irányító főmérnök volt. 1963 és 1969 között az ÉM 22. sz. Állami Építőipari Vállalat budapesti munkáinál kivitelező főépítésvezetői munkakört látott el. Fontosabb fővárosi munkái: Alumíniumipari székház, lakásprogram, Magyar Autóklub székház, Központi Kémiai Kutatóintézet, Szikra Lapnyomda. 1969 után külföldi munkák megvalósítására kapott megbízásokat. Műszaki főtanácsadóként Mongóliában a Biokombinát építkezését vezette 1972-ig. Dolgozott továbbá Nyugat-Németországban, Líbiában és Oroszországban vezető műszaki beosztásban. Külföldi feladatai elvégzése után itthon továbbra is kivitelezőként folytatta tevékenységét. A VEGYÉPSZER-nél termelési osztályvezető, majd a Tér és Forma Rt. főmérnöke lett. Innen ment nyugdíjba 1995-ben.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Menyhárt Tibor

*1934-ben született Debrecenben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1536/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

1958-tól 1961-ig a IX. és V. kerületi tanácsok műszaki osztályain építési előadóként, illetve csoportvezetőként kezdett dolgozni. 1962 és 1991 között az UVATERV magasépítési tervező irodáján tervező építésként dolgozott tovább. Szakmai tevékenysége alapján hamarosan szakosztályvezető, irányító tervező, majd 1973-tól építész osztályvezetőként tevékenykedett. Tervezőként a meglévő napi feladatok mellett kollégáival mind házi, mind országos tervpályázatokon eredményesen vett részt. Több terve UVATERV vállalati nívódíjban részesült. 1983 és 1994 között mellékfoglalkozásként tervezői, művezetői, kivitelezői és bonyolítói gazdasági munkaközösséget hoztak létre kollégáival KOMPLETTERV néven. Ez idő alatt számos változatos, sokrétű tervezői, művezetői, beruházói, kivitelezői feladatot végzett. Megbízói magánszemélyek és állami vállalatok, hivatali intézmények voltak. A tervezési munkákon kívül az építész műszaki ellenőri és felelős műszaki vezetői jogosultsága alapján évek óta több létesítmény ilyen jellegű tevékenységét is ellátta. A családi házak művezetésén kívül Budapesten több Lidl áruház, valamint többlakásos társasházak építész műszaki ellenőrzését is bonyolította. Zsámbékra költözése után az a megtiszteltetés érte, hogy a község önkormányzata felkérte az ott megalakult tervtanácsban történő részvételre. Ezt a tevékenységét azóta is a község arculatának, esztétikai, városképi és ahol erre lehetőség van, a hagyományoknak megfelelő létesítmények építészeti megfogalmazásaiban fejteti ki szakmai meggyőződését.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nits Gyula

*1934-ben született Győrött.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1361/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a LAKÓTERV Tervező Iroda egyik statikai osztályán volt. Itt szerette meg az épületstatikát, amely egész élete során végig kísérte. A Győri Tervező Vállalatnál iskola, kultúrház, gyógyszerertári raktár szerkezetterveit készítette. Hat év kitérővel egy Építőipari KTSZ műszaki vezetője volt, ahol tervező részleg is működött irányítása alatt. A „Kiváló Szövetkezet” cím elnyerése után váltott és a Győr-Sopron Megyei Építőipari Vállalatnál induló házgyár fejlesztő technológusaként tevékenykedett, majd a veszprémi házgyárnál folytatva számos újítás és három szabadalom kísérte tevékenységét. Ez időszak alatt szerezte meg az előregyártási szakmérnöki képesítést. Közben újabb kitérővel az Építésgazdasági és Szervezési Intézet fejlesztő mérnökeként a paneles épületek kivitelezési tevékenysége számítógépes programozása volt a feladat. A házgyárak megszűnése előtt előre gyártott héjszerkezetű födém és falelemek tervezése, fejlesztése és azok különböző épületeknél történő alkalmazása volt a feladata. A házgyárak megszűnése kihúzta az építőipar egy szeretett szegmensét a lába alól. 36 ezer lakáshoz volt köze, egy szabadalma 25%-os fűtési energia megtakarítást eredményezett. 1994-ben vonult nyugdíjba. Ezt követően építőipari vállalkozó, majd számítógépes magántervezői tevékenység következett, lényegesen kevesebb új lakást eredményezve. Az idő közben feleslegessé vált általános iskolák, munkásszálások új funkcióra történő áttervezése zárta szakmai tevékenységét. Ezek között volt középiskola, kollégium, idősek otthona. A Veszprém Megyei Építész valamint Mérnöki Kamarák tagja, 2019-ig van tervezői, valamint felelős műszaki vezetői jogosultsága.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nyíri Mária

*1935-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1318/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzését követően egyetlen munkahelyen dolgozott 1991-ig, az Út- és Vasúttervező Vállalat (UVATERV) Magasépítési Irodájában. Ezt 1960-61-ben egy egyéves tanulmányút színesítette, amelynek során Hans Wanner építész (Le Corbusier tanítványa) zürichi irodájában lakótelepek, lakóépületek tervezéseiben működött közre. Építészeti tevékenységében egyébiránt az UVATERV profiljának megfelelően a közlekedéssel kapcsolatos magasépítmények tervezése volt a meghatározó. Szakmai tevékenységéből érdemes megemlíteni a keleti mikrolánchoz tartozó gödöllői hírközlő állomás torony tervezését (Varga László építésszel); autóbusz állomásépületek terveit, amelyekhez a Budapest Erzsébet téri műemlék állomásépület (tervezte Nyíri István 1984.) adta meg az alappéldát (Pécs, Salgótarján, Győr, Sopron, Sárvár, Tatabánya, Lenti, Bonyhád, Berettyóújfalu, Gyula, Várpalota, Balatonalmádi); légiközlekedéssel kapcsolatos építmények közül a Ferihegyi repülőtér szimulátor-épületét; vasúti közlekedéshez kapcsolódó épületek közül az ecuadori vasútállomás terveit; felszíni állomásépületeket (líbiai metró tervei); gépkocsi teherszállítás területén csarnoképületeket (Pápa, Berlin); Budapesten védett rekonstrukciókat (főposta a Váci utcában és a Tüköry utcában). Kiállítóként részt vett az Építésznők Nemzetközi Kiállításán 1978-ban Párizsban (Pompidou Kulturális Központ). Állami alkalmazása megszűnése után magántervezői tevékenységét a református egyház templomai töltötték ki: Budapest XII. ker. Böszörményi út (Varga László építésszel); templomok helyreállítása, átépítése (Mocsa és Budafok) 1992 és 2007 között. Tagja a MÉSZ-nek és tiszteletbeli tagja a Budapesti Építész Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ostermann Aloisia (Fuszek Rezsőné)

*1934-ben született Kaposvárott.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1315/1958*

A diploma megszerzése után pályafutását az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumban kezdte, majd néhány évig tervező mérnökként az IPARTERV-ben dolgozott, ahol ipari épületek tervezéséhez járult hozzá, nevéhez fűződik a balatonfüredi mentőállomás. 1961-től a Budapesti Fővárosi Tanács dolgozója volt, ahol fellebbezésekkel, építési engedélyekkel foglalkozott. A 70-es években került a Földmérő és Talajvizsgáló Vállalathoz, ahol számos érdekes feladata mellett a korrózióvédelem lett az egyik szakterülete, szakosztályvezetőként innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papanek Zsolt

*1935-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1389/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Okleveles építésmérnök, továbbá előregyártó szakmérnök (Mérnöki Kar), nemzetközi minőségi szabványok szerinti auditor, a Pest Megyei Mérnöki Kamara nyilvántartásában vezető tervező, szakértő. A Beton-és Vasbetonipari Művek (BVM) dolgozója volt 1958 és 2011 között (több mint 53 év). Főbb munkái, részben társakkal: a vb gerendák korszerűsítése, feszített típusok, üreges pallók, könnyűgerendás födém, nagyfeszítávú csarnok, ezek mind tipizálva, 12 m-es feszített tetőelem (szabadalom), biztonságos gyűjtőkémény, pp-szálás elemek. Európa más országai is átvették a városi villamos új pályaszerkezetét (szabadalmak), többek között a közép-afrikai Guineában megépült 100 km-es nagyterhelésű vasúti pályaszerkezet egyszemélyes tervezője volt. A legyártott elemek összes hossza meghaladja a Föld egyenlítőjét. Fejlesztési főmérnökként ment nyugdíjba 1994-ben, ezután a vezérigazgató egyetlen tanácsadója, főleg a minőség, auditok témakörén dolgozott (a BVM elnyerte a „NATO Beszállító” lehetőséget és az International Europe Award for Quality” címet is). Később megírta a BVM történetét 1949-ig visszanyúlva. A Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszéken 1962 óta oktat és szaklektorálást végez. A Magyar Szabványügyi Testület tagjaként szabványjavaslatokat készített. Dolgozatát az EOQC (Európai Minőségügyi Szervezet) az 1981. évi Párizsi Konferencia napirendjére vette. Lakóépületek statikusa, véleményezte a Népstadion szerkezetét.

Kitüntetései: Kiváló Feltaláló (egy bronz, két arany), Az Építésmérnöki Kar Meghívott Oktatója, Kiemelkedő Szabványosítási Munkáért, Életút, BVM Hőse (utóbbit 70 év alatt csak öten kapták meg).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Puskás Imre

*1935-ben született Sarkadon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1421/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

1958 májusától mint gyakorló mérnök és műszaki ellenőr a Békés Megyei Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV) kezdett dolgozni. 1960-tól 1990-ig a Csongrád Megyei ÁÉV-nél (később Dél-magyarországi Magas- és Mélyépítő Vállaltnál (DÉLÉP)) tevékenykedett. Először a műszaki osztályon volt előadó, később programozó, majd építés-előkészítési és programozási csoportvezetőként dolgozott. 1970 és 1973 között a Vállalkozási és Információs Osztályon osztályvezető, 1981-ig a munkaügyi osztályon vezető, majd 1981-től a DÉLÉP 5. sz. Igazgatóságán volt üzemigazgató. Később 1984-ben megalakult a DÉLÉP Békés megyei leányvállalata, ahol 1987-ig igazgatóként dolgozott. A leányvállalat eladása után megbízott személyzeti osztályvezető, majd két évig, 1990-ig termelés-programozási és számlázási osztályvezető volt. Ugyanebben az évben karkedvezménytel nyugállományba vonult. 1993-tól tíz évig a Móra Ferenc Szakközép és Szakmunkásképző Iskola mérnökstanára volt Szegeden. Nyugdíjas éveiben tervezéssel, műszaki ellenőrzéssel és vezetéssel foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pusztai Ilona (Schönerne)

Ybl Miklós-díjas

*1935-ben született Döbröközben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1354/1958*

Az Építésmérnöki Kar III. Építéstartörténeti Tanszékén szerezte meg diplomáját. Kisebb kitérő után 1959 januártól az Országos Műemléki Felügyelőségen dolgozott. Kezdetben a Kivitelezési Osztály tagja volt, 1962 januártól a Tervezési Osztályra került építész tervezőként, 1983-tól pedig művezetőként folytatta munkáját. 1990 januárban az osztály vezetőjeként ment nyugdíjba. Tervezési tevékenységét szellemi szabadfoglalkozású építészként 2015-ig folytatta. Ötvenen felül van azoknak a helyreállított műemlékeknek a száma, amelyeknek a tervezését végezte tudományos és szakági munkatársakkal együtt. Munkáit felsorolni nehéz lenne, ezért a számára kedvesek közül néhány példa: közel álltak hozzá a középkori falusi templomok (Tornaszentandrás, Szalonna, Mánfa, Zánka), tervezett lakóházakat (a soproni Szent Mihály u. 3. és Templom u. 12. épületek), középületeket (Sopron, Gambiusz éttermet és Pécs, Káptalan u. 4.), múzeumot, várakat (a tatai várat és a visegrádi Fellegvárat). Utolsó munkái a Pécs püspökvár, középkori egyetem és annak védőépülete volt. Számos előadást tartott egyetemen és főiskolákon is, szakfolyóiratokban mintegy 30 cikket publikált.

1968-ban a nógrádsápi r.k. templom helyreállításáért építészeti nívódíjat kapott. 1982-ben szakmai tevékenységét Ybl Miklós-díjjal ismerték el. 1990-ben, nyugdíjazásakor a Magyar Műemlékvédelemért Emlékérmeket vehette át. 2016-ban az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága Möller István-emlékéremmel tüntette ki szakmai munkája befejezéseként.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pürner Éva (Liptai Vilmosné)

*1935-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1210/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Oklevele megszerzése után 1958-tól 1992 decemberben történt nyugállományba vonulásáig az Ybl Miklós Tervezőirodában dolgozott tervezőként, később vezető-tervezőként, végül műteremvezető beosztásban. Az ország egész területére kiterjedően tervezett társasházakat, művelődési házakat, gyárépületeket, üzemeket, előregyártott szerkezetű raktárépületeket. Budapesten gyárépület-rekonstrukciók, lakóépületek és műemlék épületek felújításához készített tervek fémjelzik szakmai munkásságát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rajnai János

*1935-ben született Madarason.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1298/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a 26. számú Állami Építőipari Vállalatnál volt, ahol 1964-ig beosztott, illetve önálló mérnökként dolgozott Dunaújvárosban, a Dunai Vasmű meleg- és hideg-hengermű építményein. 1965-től 1979-ig vállalati központi műszaki fejlesztő mérnök, majd csoportvezető beosztásban dolgozott. Időközben építéskivitelező szakmérnöki oklevelet szerzett. 1980 és 1988 között budapesti lakásépítésekben volt építésvezető, a százhalombattai lakás- és középületek kivitelezésén pedig fő-építésvezetőként tevékenykedett. 1989-ben kinevezték a cég főtechnológusává. Ezt a munkakört látta el 1994-ben történt nyugállományba vonulásáig. Azóta is aktívan dolgozik a VEGYÉPSZER Rt.-nél. Két évig minőségbiztosítási vezető volt a Paksi Atomerőmű Rt. kiégett kazetták átmeneti tárolója I. ütem 1. fázis beruházási munkáin, majd 1997-től a Lurdy-ház építésén volt minőség-biztosítási vezető. Ezután ismét a Paksi Atomerőmű különböző építési munkálatainak minőség-biztosítási vezetőjeként, illetve megbízottjaként kapott feladatokat (I. ütem 2. fázis, I-IV. blokkok földrengés-megerősítés kivitelezése, I. ütem 3. fázis) Szintén ezen a területen tevékenykedett 2003-2004. években a püspökszilágyi radioaktív hulladékokat fogadó és tároló épületek és tárolómedencék átalakítási munkáin. A Paksi Atomerőmű II. ütem kivitelezési munkáiban is közreműködött mint minőség-biztosítási és környezetvédelmi megbízott. Ezt a feladatot látta el a Bataapátiban létesített kis- és közepes aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezésére szolgáló Nemzeti Radioaktív Hulladéktároló Telephely felszíni létesítményeinek kivitelezésén. 2012-től nyugdíjas éveit éli.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Regner Jolán

*1935-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1393/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Szakmai tevékenységét kivitelezéssel kezdte, első munkái között említendőek meg a Fiastyúk utcai lakótelep és az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyár. Ezt követően a Pest Megyei Tanács Tervező Irodában tervezői, felújítási, rekonstrukciós és területrendezési munkákat végzett a megye egész területén. Közben 1968-ban szakmérnöki diplomát szerzett városépítési-városgazdasági szakon. Néhány kiragadott példa sokoldalú tevékenységéből a teljesség igénye nélkül: Tápiószelén a malom felújítása és szociális helyiségek kialakítása; ötlakásos társasház felépítése Dabason; lakó- és kommunális épületek, emeletráépítések Budapesten és Érden; Újszilváson a művelődési ház terveinek elkészítése; Szigetszentmiklóson a ravatalozó tervezése és kolumbárium; Bernecebarátiban óvoda tervezése és a Huszár kastély felújítása; Aszódon a Podmaniczky kastély (nevelő intézet) felújítása; Rádon a Muslay kúria felújítása; Rákospalotán a római katolikus templom statikai megerősítése és felújítása; a Fővárosi Nagycirkusz átépítése; a Pannonia Filmstúdió belső kialakítása Lohr Ferenc hangmérnökkel együttműködve; Fóton a Somlyó-tó részletes rendezési terve; Ócsán belterület rendezése; Kistarcsán beépítési és szabályozási terv elkészítése; Szentendrén a Bükkös patak területrendezési és beépítési terve, lakóépület-adaptáció előregyártott elemekből; Dánszentmiklóson TSZ állattartási épületek terveinek elkészítése, stb. A fentiek tükrözik sokszínű és változatos szakmai felkészültséget igénylő szakmai munkásságát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Reisch Róbert

*1933-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1390/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Építőmester fia, a Piaristáknál tanult, s az Eötvös József Gimnáziumban érettségizett. Csonka Pál hatására fordult a statika felé. Nehezen indult (hosszú betegség 1954-ben, kizárás politikai okokból 1955-ben), de sikeresen diplomázott. A Csonka Tanszékről eltávolított személyek voltak első tanítómesterei a KIPTERV-ben (1956-60), majd Menyhárd István munkatársa lett az IPARTERV-ben. 1981 és 1990 között statikus szakági főmérnök volt. Nyugdíjas korában (1991-2012) bt-t alapítva tervezett, elsősorban a Székesfehérvári Könnyűfém-művek részére. Fiatal korában héjszerkezetekkel foglalkozott, majd terveivel az építésiparosítás fejlesztése felé fordult, s hosszabb külföldi tartózkodások után (Párizs 1969, Bécs 1973-74) nagy acélszerkezeteket tervezett. Részt vett a tartószerkezet-tervezők mesteriskolájának munkájában (vezetőségi tag). Elnöke volt a Csonka Pál-érem kuratóriumnak (1991-1997), s az Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszék államvizsga bizottságának tagja 10 évig. 11 szolgálati szabadalom tulajdonosa. Főbb munkái: Nagylaki Pozdorjalemezgyár, utófeszített főtartók (1963); Csepeli Csőgyár és Szerszám-gépgyár héjszerkezetei (1961, 1965); KGM 12x18-as és 12x9-es csarnokszerkezetei (300.000, 200.000 m², 1964, 1965); Lágymányosi Vásári Épület pályázatán II. díj (1963); könnyűszerkezetű alumínium-bitumoperlit tetőfödém szabadalom (nagybátonyi FŰTŐBER csarnoka, 1970); RINTER Irodaház, Bécs (1974); Dunai Vasmű Konverteres Acélműve, 20.000 t acélszerkezet, vezető- és szerkezettervező, (1975-78); zsaluzó panelek hazai bevezetése (1985, szabadalom); ALCOA-KÖFÉM hulladékkezelő (2009), megmunkáló (2010) és eloxáló (2011) csarnokai.

Kitüntetések: Eötvös Loránd-díj, Csonka Pál-érem, Alpár Ignác-érem, Menyhárd István-díj.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rimanóczy Jenő

Ybl Miklós-díjas

1933-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1281/1958

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Apja, Rimanóczy Gyula az avantgárd építészet kiemelkedő alakja volt. Ő maga már az egyetem előtt három évet dolgozott a Közlekedésüzemi Épülettervező Vállalatnál mint rajzoló, majd segédtervező. Az Építőművész szakon végzett tanulmányai közben segédtervezői minőségben a Lakóépület Tervező Vállalatnál dolgozott. Diplomaterve alapján felvették a MÉSZ Mesteriskolájába (mestere dr. Szendrői Jenő). Így került az Ipari Épülettervező Vállalathoz, ahol 1958-tól 1978-ig dolgozott tervezői, szakosztályvezetői, osztályvezetői és irodavezető-főmérnöki beosztásban. 1978-ban kinevezték az Általános Épülettervező Vállalat műszaki igazgatóhelyettesévé, ahol 1989-ig dolgozott, majd saját kérésére nyugdíjba vonult. Nyugdíjasként 1989 és 1998 között az ATLANT Épülettervező Kft-nél külső munkatársként dolgozott. Szakmai pályafutása alatt több mint 50 pályázaton vett részt, nagyrészt eredményesen. 1959-től tagja a MÉSZ-nek, 1978-tól az ÉTI-nek, megalakulása óta a Budapesti Építész Kamarának. Jelentősebb munkái: VERTESZ irodaház (Budapest, XI. Fehérvári út 108-112.), Budapest, XII. Maros utca 13. alatti 24 lakásos társasház, Nyírségi Mezőgazdasági Kutatóintézet új telephelye, Nyíregyházi Kórház új nőgyógyászati, szülészeti és fül-orr-gége osztály, Pécsi Honvéd Kórház új traumatológiai épülete. Oktatói tevékenysége: 1964-től 1970-ig a BME Középülettervezési Tanszék külső tanársegédje, 1978-tól 1985-ig a Középülettervezési Tanszéken államvizsga bizottsági tag. 1978-tól 1984-ig a MÉSZ Mesteriskola „Vezető építésze”.

Kitüntetései: Munka érdemérem (VERTESZ irodaház, 1963), Ybl Miklós-díj II. fokozata (Nyíregyházi Mezőgazdasági Kutató Intézet, 1966), MMA Építőművészetért díj (2013), Budapestért díj (2014).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Romhányi Mátyás

1935-ben született Szelevényen.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1330/1958

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Pályafutását a Budapest Fővárosi XIX. Kerületi Tanács VB Építési és Közlekedési Osztályán kezdte építési előadóként, majd osztályvezető főmérnökként dolgozott. Feladatai közé tartozott a Kispest városrekonstrukció elindításával kapcsolatos rendezési elvek műszaki meghatározása. 1969 és 1972 között az Építésgazdasági és Szervezési Intézet tudományos munkatársa, csoportvezetője volt. Tudományos kutatómunkát folytatott az V. ötéves lakásépítési program országos szintű feladatainak elemzésével. A következő 35 évet a Fővárosi Építőipari Beruházási Vállalatnál (és jogutódainál) töltötte. Ez idő alatt lehetősége nyílt a beruházás-lebonyolítás előkészítésének minden fázisában tevőlegesen részt venni. Jelentős karriert futott be, 1972 és 1978 között volt távlati előkészítési osztályvezető, előkészítési osztályvezető és igazgató-helyettes. A fővárosi komplex lakásépítések előkészítése volt fő feladata (rendezési, szabályozási, lakótelepi beépítési tervek készíttetése, valamint különböző létesítmények típus- és kiviteli terveinek elkészíttetése). 1978-ban műszaki igazgató-helyettesnek nevezték ki. 1978 és 1995 között felelősségi körébe tartoztak az előkészítéssel és teljes körű megvalósításával összefüggő feladatok számos nagy lakótelep építésénél. 1995-től a vállalat privatizációját követően is műszaki vezérigazgató-helyettesi pozícióban dolgozott. Akkoriban elsősorban magasépítési területen dolgoztak (nagy áruházak, kereskedelmi, szolgáltató, egészségügyi és kulturális létesítmények), de mélyépítési területen is (autópályák, utak, szennyvíz-tisztítótelepek, árvízszabályozási létesítmények). Nyugállományba vonulását követően műszaki-gazdasági tanácsadóként, illetve nyugalmazott vezérigazgató-helyettesként segítette a vállalat működését.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rozgonyi Miklós

*1933-ban született Pécsen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1260/1958*

2017-ben aranyoklevelet kapott.

Mivel apja Kassán nőtt fel, 1939-ben oda költöztek, amikor ez lehetővé vált. Így elemi iskoláit Kassán végezte. Az érettségit Pécsen tette le. Még műegyetemi tanulmányai befejezése előtt, 1957-ben kezdett el a Lakóépülettervező Vállalatnál statikus segédtervezőként dolgozni. Öt éven keresztül különféle lakó- és ipari épületek statikai tervezésében vett részt, legutóbb az IPARTERV kötelékében, ahonnan 1962-ben az Építésmérnöki Kar Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékére került. 1993-ban innen ment nyugdíjba. A tanszék szinte valamennyi tárgyának oktatásában részt vett. A Szilárdságtan tárgy gyakorlatainak javításához számítógépes javító programjáért rektori elismerésben részesült. A Rúdszerkezet tárgy évfolyamfelelőse volt hosszú ideig. 1976-ban a Bécsi Műszaki Egyetem Statika Tanszékén (Technische Universität), majd 1979-ben Moszkvában az Építészeti Műszaki Főiskola Szilárdságtani Tanszékén (МАРХИ, Кафедра Сопротивления Материалов) fél-féléves munka-tanulmányúton volt, ahol a számítógépes gyakorlatjavítás programjait fejlesztette. A tárgyak tanulása során sok számítást kell a hallgatóknak elkészíteniük. Ezek alapos ellenőrzése bonyolult tanári feladat. Ehhez adott segítséget az általa kifejlesztett programrendszer. Nyugdíjba menetele után is folytatta statikus tervezői munkáját szellemi szabadfoglalkozás keretében. Sok épület statikai tervezését, statikai szakértését készítette. Ezen kívül számítógépes programcsomagot is összeállított a Nógrád Megyei ÁNTSZ részére kisgyermekek kötelező oltási adatainak nyilvántartására. E rövid összefoglalóban nem lehet minden részletre kitérni. Fő munkaterületének az egyetemi oktatást tekintette. Az egyetemi munka súlyponti része ez.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rózsa Barnabás

*1935-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1399/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Mivel az egyetemi évek alatt megszerzett gyakorlati tudást kevésnek érezte, ezért középvezetői, illetve kutatómérnöki beosztásban vállalt feladatokat először kisebb (IKV), majd nagyobb (ORSZAK) kivitelező vállalatoknál. Mivel az építészetben mindig a tervezés vonzotta, így amint lehetősége nyílt, az IPARTERV-ben helyezkedett el, majd a Vegyiműveket Szerelő Vállalatnál az építész-tervező csoportot vezette. Nemcsak építészeti, hanem statikai, belsőépítészeti és bútortervezési feladatokat is ellátott. Hosszabb ideig az UVATERV vezetője volt. A gazdasági mérnöki diploma megszerzése után az ÉGSZI-be került, ahol egyéni megbízásokat látott el mint kiemelt mérnök. Ilyen feladat volt például a Lakásépítés Célcsoportos Nagyberuházásának gazdasági előkészítése, amely tulajdonképpen a Műszaki Gazdasági Normatíva gazdasági részének elkészítését jelentette. Ennek keretében az Országos Tervhivatal megbízásából a számítások elkészítésén kívül a tárgyalásokon a Pénzügyminisztérium képviselőjét is ellátta. Aktív tevékenységének végén a Fővárosi Tanács Építésigazgatási osztályán Észak-Budapest (III. IV. XIII. kerület) főelőadója volt másodfokon, magántervezői tevékenység keretében pedig társasházak komplex terveinek elkészítését és engedélyeztetését végezte. Nyugdíjba vonulása után – többirányú szakmai tapasztalatait hasznosítva – építési és ingatlanforgalmi igazságügyi szakértőként támogatta a bíróságok munkáját.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sámsondi Kiss György

professor emeritus

1934-ben született Zilahon.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1217/1958

2008-ban aranyoklevelet kapott.

25 évig építésztervezői munkát végzett különböző beosztásokban. Elsősorban ipari épületeket tervezett, de lakó- és középületek tervei is kerültek ki keze alól (ÁGTI, VEGYTERV, IPARTERV TTI). Itthon és külföldön is valósultak meg tervei (India, Líbia, Tiszaújváros, Pét, a Conder építési rendszer terve brit kooperációban, BVM-TIP építési rendszerterv svéd kooperációban). 1983-tól a szakmai irányítás területén dolgozott tovább (ÉVM – projektirányítás és nemzetközi kapcsolatok, a rendszerváltás után államtitkár és kormánybiztos (Bős-Nagymaros), eu-s ügyek miniszteri biztosa). Az oktatásban is részt vett: a BME Építészmérnöki Karán 25 évig volt az épületszerkezettan tantárgy előadója az angol képzésben, valamint az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola főigazgatója is volt. Tudományos és publikációs tevékenysége is jelentős. 1986-tól tag, illetve különböző feladatokat látott el az MTA, a MÉSZ, az ÉTE, az EUROBUILD nemzetközi egyesület, a magyar UNIDO bizottság, a HABITAT, az Európai Gazdasági Bizottság és az EU tudományszervező testülete szervezeteiben. Életmű-kiállítása volt 2016-ban.

Munkásságát és sokoldalú tevékenységét több kitüntetéssel ismerték el: Alpár Ignác-díj (1975), HABITAT érem (1986), A hazáért és szabadságért 56-os érdemrend (1991), a Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje (2004), Lancea Regis díj, az 56-os Hűség a Hazához Arany fokozatú Lovagkeresztje.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sas Gyula

1933-ban született Baján.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1350/1958

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Diplomájának megszerzése után a MÁV celldömölki Építési Főnökségénél dolgozott főépítésvezetőként. 1961-től 1971-ig Mohácson és Baján a Városi Tanácsok Építési és Közlekedési Osztályain osztályvezetői feladatokat látott el. A megszerzett munkatapasztalat, valamint az időközben Egyetemünk Közlekedési Karán megszerzett másoddiploma és a tervezői jogosultság eredményeként szakmai tevékenységében két fő területre összpontosított. Egyrészt Baja számos építészeti, generáltervezői feladatait vállalta (hat helyen 6-18 lakásos 4 szintes épületek foghíjba illesztésének megtervezése; társasházak tervezése; a Türr István sportcsarnok), másrészt az építőipar általános területén tevékenykedett: a Baján megalakult ÉTE csoport titkára lett és Baja Városszépítő Egyesület vezetőségi tagjává választották. 1984-ben Sopronba került, az Észak-Dunántúli Tervező Vállalathoz, ahol településtervezői (Veszprém Megye Összevont Rendezési Tervezéséhez 20 település településtervezési tervrajzát készítette el) és épülettervezői feladatokat (Sopron, Hátsókapu u. 7. alatti élelmiszer-áruház és a felette lévő 34 lakás áttervezése; Sopronban, a Balfi utcai Szociális Otthon átalakítása és tetőtér-beépítése) látott el. A vállalat megszűnése után 1994-es nyugdíjazásáig Csorna műszaki osztályának vezetőjeként dolgozott, majd 1997 és 2001 között Sopron Város Főépítész Irodájában látott el főépítész feladatokat. 2002-ben TT-1 településtervezői jogosultságot kapott és Sopron Önkormányzata Walder József-díjjal jutalmazta szakmai munkáját. Azóta számos településrendezési tervet, lakótelep-bővítési tervet és építési szabályzatot készített. Legutóbb Sopron város megbízásából Sopronban a Lővérek városrész módosítását tervezte a Kőszegi úti aluljáró igényeinek függvényében.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schömer Ervin

1935-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 541/1961

Még 1956 tavaszán megnyerte a tanulmányi versenyt statikából a Pelikán Tanszéken, ezért a professzor úr azonnal meghívta demonstrátornak. Abban az évben hallgatóként az évfolyam bevásárolta a Forradalmi Diákszervezet vezetőségébe, ahol az elnök Maléter Pál volt. A forradalom leverése után Bécsen át Svédországba menekült, és 1961-ben diplomázott építésmérnökként a Stockholmi Királyi Műszaki Egyetemen. Élete legfontosabb művének az általa feltalált építési rendszert tartja (Schömer System), amelyet az ENSZ is jóváhagyott és javasolta Svédországnak, hogy egy fejlődő országban alkalmazza és mutassa be a világnak. Pályája során volt tervező, várostervező, főépítész, főmérnök. 1986 óta a mai napig önálló tervező a saját cégénél. Közben többször dolgozott hónapokat az Egyesült Államokban. Legfontosabb munkái: kartongyár, amely hatalmas méretét tekintve első Svédországban (Skoghall), általános rendezési tervek (Lidingö), parkolóház (Norra Bantorget, Stockholm).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Seres Antal

1935-ben született Nyírbátorban.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1660/1960

2011-ben aranyoklevelet kapott.

A szakmában töltött évei alatt kizárólag a kivitelezés területén tevékenykedett, ahol a művezetői beosztástól a vállalat-igazgatói posztig jutott el. 1995-ben történt nyugdíjba vonulása után a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Békéltető Testületnél dolgozott, valamint a Felső-Tisza vidéki Vízgazdálkodási Tanács elnöke volt. Jelenleg a Magyar Autóklub országos elnökségénél végez munkát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sipos Edith (Horváth Tiborné)

ny. tud. főmunkatárs

1935-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1606/1959

2008-ban aranyoklevelet kapott.

1958 júliusától az Építészettörténeti Tanszék akadémiai státuszban lévő kutatójaként dolgozott. Kutatási témája főként a magyar építészettörténet, a két világháború közötti magyar építészet és a Bauhaus magyar vonatkozásai voltak. Doktori disszertációját is a magyar építészettörténet területén készítette. Közel 25 évig dolgozott Major Máté professzor közvetlen munkatársaként. Tevékenyen részt vett az oktatásban, valamint sok éven át a másodéves építészhallgatók nyári felmérő táborainak előkészítésében, levezetésében. Német nyelven tartott előadásokat Bécs, Graz, Drezda, Stuttgart és Karlsruhe egyetemeinek építésmérnöki karain. 20 éven át a Weimari Bauhaus Kollokvium aktív résztvevője volt. 1995-ben történt nyugállományba vonulása után továbbra is részt vett a tanszék munkájában, továbbá technikai szerkesztője volt még egy ideig az Építés-Építészettudomány c. akadémiai folyóiratnak.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somfay Magdolna (Béres Györgyné)

1935-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1404/1958

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzését követően 23 éven át az Általános Épülettervező Vállalatnál dolgozott mint építész tervező. 1970 és 1975 között ő volt a III. Iroda építész osztályának vezetője. 1981-től az IDEX Külkereskedelmi Vállalat alkalmazásában állt. 1986-ig terv-főmérnökként dolgozott Szíriában az Aleppói Hadmérnöki Akadémia kivitelezésén, majd 1986-tól 1990-ig létesítmény-főmérnöki feladatokat látott el. Angol és orosz nyelvekből középfokú nyelvtudással rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somorjai Béla

*1934-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1642/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a kivitelező építőiparban helyezkedett el. 1962-ig a Magyar Posta kivitelező szervezeténél építésvezetői és főépítésvezetői munkakörben a fővárosban és szerte az országban mintegy 150-200 postai és hírközlési létesítmény építésében vett részt. 1962-ben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Állami Építőipari Vállalathoz került, ahol termelési osztályvezető, főmérnök, majd műszaki igazgatóhelyettes lett. E megbízását 1977-ig végezte. A megye erőteljes fejlesztése, iparosítása éveiben a több mint 5000 fős vállalat és annak műszaki vezetése meghatározó szerepet játszott a magas- és mélyépítés minden területén. 1965-ben az ÉKME gazdasági mérnöki szakán végbizonyítványt szerzett. 1977-ben az Építési és Városfejlesztési Minisztérium a 43. sz. Állami Építőipari Vállalathoz (ÁÉV) helyezte át termelési vezérigazgató-helyettes munkakörbe. Később a nagyvállalat megbízott vezérigazgatója lett. 1980-ban a Pest Megyei Állami Építőipari Vállalat igazgatójának nevezték ki. Ezt a tisztségét kilenc évig töltötte be. A rendszerváltás idején visszakerült a 43. sz. ÁÉV-hez, majd a 90-es évek elejétől saját és más vállalkozásokban folytatta építészmérnöki és közgazdasági jellegű tevékenységeit. Pályafutása alatt több mint 50 ezer lakás megépítésében, több száz iskola és középület, mintegy 50 jelentős ipari üzem, tucatnyi nagy kórház mellett 11 egyedi nagy beruházás megvalósításában is részt vett. Tagja a Budapesti Építész Kamarának, műszaki szakértői jogosultsággal pedig a Budapesti Mérnöki Kamarának is.

Munkáját több magas kitüntetéssel és számos szakmai díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó György

*1933-ban született Baján.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1387/1958*

Egyetemi tanulmányai után előbb az ÉM 45. számú Állami Építőipari Vállalatnál, majd a Középületépítő Vállalatnál dolgozott építésvezetői, főépítésvezetői és termelési főmérnöki beosztásokban 1976-ig. Ezen idő alatt számtalan budapesti közintézmény, valamint lakóépület építésén, illetve felújításán dolgozott. A teljesség igénye nélkül: Magyar Színház, Pesti Színház, Múcsarnok, Vajdahunyad vár, Planetárium, Kardiológiai Intézet, InterContinental Szálloda, BME Építéslabor, BME Kruspér utcai Kollégium, Bécsi úti Országos Levéltár, Gödöllői Humán Gyógyszergyár, Császár Uszoda külső medence építése, könnyűszerkezetes iskolák, Olaszországban a Velencei Biennálé több éves felújítása, a Thököly és Dózsa György úti lakóépületek teljes körű felújítása, Péterfy Sándor utcai emeletráépítések. 1976 és 1982 között irányította a 23-as számú Állami Építőipari Vállalatot mint termelési igazgató, majd mint igazgató. A vállalat profilja elsősorban ipari építés, valamint kommunális épületek kivitelezése volt. 1982-ben visszakerült a Középületépítő Vállalathoz, ahonnan 42 év után 2000-ben nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szappanos Ildikó (Csák Gézáné)

*1935-ben született Kecskeméten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1501/1959*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Az első évben a Duna Cipőgyár Beruházási Osztályán, majd a következő három évben a XI. kerületi Házkezelési Igazgatóságon dolgozott. 1963-tól 1998-ig a Budapesti Városépítési Tervező Iroda munkatársaként tevékenykedett irányító tervezőként, majd szakosztály-vezetőként, később osztályvezetői teendőkkel bízták meg, végül irodavezető-helyettesi megbízást kapott. 1963 és 1980 között tömeges lakásépítési célcsoportos program megvalósításában vett részt. A tervidőszakoknak megfelelő technológiák figyelembe vételével egyedi tervek készítése, lakótelepeken belül egyes esetekben ismételt felhasználással. Főleg lakótelepek lakóépületeinek tervezése volt a feladata. Tervei között számos nagyblokkos technológiával épült négyemeletes, „öntött-vegyes” technológiával, valamint alagútzsaluzatos technológiával tervezett és megépült lakóépületek (XVII. kerületi Rákoskeresztúr Városközpont terve, amelyért ÉVM nívódíjban részesült) szerepeltek. Pályája során több más épülettervei között szerepelt közösségi épület, általános iskolák, művelődési központok, tanuszodák, családi házak. Legszebb tervezési feladatának a Külügyminisztérium Bem téri épületegyüttesének rekonstrukcióját tartja. Nyugdíjazása után is aktív maradt. 11 évig fiának, Csák Attilának 40 fős nemzetközi ingatlanfejlesztési irodájában, a Bokréta Management Ingatlanfejlesztő Kft-ben dolgozott. A cég főként a IX. kerületben tervezett, kivitelezett és értékesített közel 1100 lakást, nagyban hozzájárulva ezzel a kerület rehabilitációjához. Ezek mellett könnyűszerkezetes ipari csarnoképületeket is tervezett nem csak Budapestre, hanem Bonyhádra is. A legmodernebb technológiák integrálásával az épületek hő- és energiaellátása geotermikus hőszivattyúk és napkollektorok révén biztosított.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szász István

*1933-ban született Kőrösladányban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1596/1959*

A diploma megszerzése után hat évig a Pest Megyei Tanács Beruházási Osztályán dolgozott építési ellenőrként. 1965-ben elhagyta az országot és két évig Nyugat-Németországban, Göttingenben élt, ahol a Városépítési Osztály tervezőjeként helyezkedett el. 1968-ban továbbköltözött a tengerentúlra, a kanadai Torontóba. Ott először a Headway Corporation cégnél építész tervezőként dolgozott nyolc évig, majd 1977-ben váltott, és a tervezői munka mellett építési vállalkozói tevékenységet is folytatott újabb hat évig. 1984-ben elhagyta Kanadát és az Egyesült Államokba költözött. A floridai Tampa városában lakótelep-fejlesztéssel foglalkozott, valamint tervezői és kivitelezői feladatai voltak egészen 2010-ig.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szendrey Károly

*1932-ben született Pesthidegkúton.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1486/1959*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

1960-ban a kivitelezés felé fordult. Kezdetben előkészítő és irányító mérnökként, majd fő-építésvezetőként tevékenykedett. Ipari csarnokok, körfűtőház, MÁV felvételi épületek, lakó- és irodaházak építési munkáit irányította. Létesítmény-mérnökként nagy kihívást jelentett számára a székesfehérvári MÁV körfűtőház (mozdonygarázs) építési munkáiban a V alakú, 30 métert meghaladó monolit vasbeton gerendák szerelési, betonozási munkáinak irányítása, valamint a 28 métert meghaladó vasbeton rácsos tartó helyszíni előregyártása és a csarnok összeszerelése. Többéves tervezői és vezetői tapasztalatait kamatoztatva a MÁV Vezérigazgatóság Műszaki Főosztályán beruházóként tevékenykedett. A továbbiakban 15 évet dolgozott fő-építésvezetői beosztásban a MÁV Kórház-rendelőintézet felújítási és korszerűsítési munkáin. Nyugdíjasként 80 éves koráig lakóépületek és létesítmények tervezésével foglalkozott.

Munkája elismeréseként többször kapott Kiváló Munkáért kitüntetést, számtalan újításának köszönhetően pedig Aranykoszorús Újító címet is.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács András

*1934-ben született Dunaszerdahelyen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1367/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után a Magyar Beruházási Banknál dolgozott műszaki revizorként. Az 1959-1960-as években Veszprém Megye Tanácsának Idegenforgalmi Hivatalánál folytatta pályáját mint műemlékes mérnök. 1960-tól egészen 1981-ig a MÁV Tervező Intézet (MÁVTI) munkatársa volt, ahol kezdetben építész tervezőként, majd csoportvezetői beosztásban tevékenykedett. 1981 és 1985 között a Mozambiki Állami Tervező Hivatalnál dolgozott Maputo-ban, a fővárosban, továbbra is mint építésztervező és csoportvezető. 1985-ben visszatért a MÁVTI-hoz és 1990-ig, nyugdíjazásáig itt dolgozott építész tervezőként. Tervei alapján valósult meg 100 ágyas üdülő Hajdúszoboszlón (EBSE) és Hévízen (BABE); a Siófoki Városi Színház; szociális épületek a MÁV részére Pécsen, Veszprémben, Szombathelyen, Tapolcán és Bátaszéken; iskolák, éttermek, diákszállók, gépállomások, mozdony- és vagonjavító csarnokok Mozambikban; a MÁV siófoki állomás-épületének bővítése és helyreállítása. Nyugdíjasként 2006-ig dolgozott magántervezőként. Többek közt egy teljes üzletsort (33 üzlet) tervezett a siófoki Kálmán Imre sétányon, valamint családi házakat Érden és környékén.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tamás Erzsébet (Papanek Zsoltné)

*1935-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1304/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

1961-ig az Észak-budai Téglagyár gyakornoka, majd önálló mérnöke volt. Ezután a Budapesti Városépítési Tervező Vállalat önálló tervezőjeként dolgozott tovább. Lakóépületek, iskolák, óvodák tervezését, valamint az Erzsébet-híd megnyitása alkalmából a Belgrád rakparti paloták felújítását, korszerűsítéseit végezte. 1966-tól három évig a Beton- és Vasbetonipari Művek (BVM) önálló tervezője volt (a vállalat 28 szobás üdülője és sporttelepe a Római parton, a BNV '68 Vásári Nagydíjas egyedi vizes térelem kialakítója). 1969-ben a 43. sz. Állami Építőipari Vállalat önálló tervezője lett (víztározós lakóház OUTINORD technológiáját készítette el). 1971-ben a BVM kiemelt mérnökeként híddarus csarnoképület, vasbeton vázas típusépületek terveit készítette, majd műszaki fejlesztéssel foglalkozott (SPAN DECK falpanel, BVM-TÍP építési rendszer). 1980-tól 1993-ig, nyugdíjazásáig az Energiagazdálkodási Intézet önálló tervezője volt, ahol erőművi épületek ki- és átalakítása volt a feladata külföldön is (Irán, Csehszlovákia) és energiaracionalizálási szempontú tanulmányterveket is készített. 1983-ban a BME Iparosított Építés szakának diplomáját szerezte meg, 1987-ben pedig a vezető tervezői jogosultságot. 1992-ben lett kamarai tag, jelenleg a Pest Megyei Építész Kamara tiszteletbeli tagja, 1993 óta pedig műszaki szakértő is. 2000-2001-ben már magántervezőként mint felelős tervező az EGA-NOVA Kft-vel elkészítette a Kazincbarcikai és Tiszaújvárosi új Fűtőművek, továbbá 1978 és 2002 között budapesti és vidéki lakóházak engedélyezési terveit is.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Taslár Tibor

*1930-ban született Székesfehérváron.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1236/1958*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Ötödéves hallgatóként részt vett az 1956-os forradalomban. Az egyetem befejezése után a Kohó- és Gépipari Minisztérium (KGM) Tervező Irodái építési irodájánál kezdett dolgozni, ahol jól tudta hasznosítani a 10 éves kivitelezési gyakorlatát. Itt főleg építészeti, statikai, mélyépítési és építéstechnológiai terveket készített. 1964-től 1990-ig, nyugdíjba vonulásáig főmérnökként dolgozott (Diósgyőri Durvahengermű átépítése; az új Elektro-acélmű nyolcszintes irodaháza kiviteli tervei, amelyet a köznyelv „Miskolc ENSZ palotájá”-nak nevezett el; Bélapátfalva Cement- és Mészmű nagyterhelésű létesítményeinek alapozása; Dunai Vasmű Konvekter Acélmű kiviteli terve és tervezői irányítás újszerű műszaki megoldásokkal). 1975-ben miniszteri biztосként a 800 fős KGM Építőipari Vállalat hatékonyabb működését szervezte meg. Főtervezőként öt országos nívódíjat nyert. Számos külföldi szakmai úton vett részt (Kuba-mozdonygyár tervezése, tanulmányutak Bulgáriában, Dél-Afrikában, Brazíliában és Egyiptomban). Több szabadalmat dolgozott ki, amelyekkel távoli földrészekén is sikerült kis országunk és a magyar mérnökök tekintélyét növelni. Makovecz Imre a 2009-es aranydiploma átadási ünnepségen hangsúlyozta, hogy a kitüntetett '56-os építész generáció kiemelkedő, értékteremtő, országépítő alkotásaival történelmet írt.

Munkájáért több szakmai és közéleti elismerésben részesült: Munka Érdemrend ezüst fokozata, KGM miniszteri elismerés kétszer, elismerő oklevél Sólyom László köztársasági elnöktől, Balatonakarattya ezüst emlékérmé és később Díszpolgára (2016).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tobisch Magda (Szűk Gyuláné)

*1934-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1302/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a Könnyűipari Tervezőiroda volt, ahol 17 év alatt számos könnyűipari létesítmény tervét készítette el a tanulmánytervektől a kiviteli tervekig. Ezek közül a legjelentősebbek az Albertfalvai Cérnázógyár teljes rekonstrukciója, valamint új üzem szociális és irodaépületekkel; a Celldömölki Kesztyűgyár új telephelye, a Pápai Textilgyár üzemi csarnoka, öltöző és irodaépületei, a Naxos Csiszolóanyaggyár üzem- és raktárépülete, továbbá kiállítási csarnok a Tiszai Vegyi Kombinát részére a Budapesti Nemzetközi Vásár területén. Több kiemelt nagyberuházás irányító tervezője volt, mint például a Pannónia Szőrmeárugyárkunszentmártoni új telepe, a Budafoki Kartonlemezgyár teljes rekonstrukciója stb. Utóbbi munka kapcsán Lengyelországban is dolgozott, mivel a technológiát és a gépi berendezéseket Lengyelországból szállították. 1975-ben a Tervezésfejlesztési és Típus-tervező Intézetbe került, ahol a Tervezési Információ című folyóirat építészeti tárgykörű anyagának szerkesztésével foglalkozott. Tevékenysége elsősorban az új anyagok és eljárások felkutatására, illetve ismertetésére terjedt ki. Munkáját a gyártó cégekkel, az adott téma szakértőivel egyeztetve, azokkal együttműködve végezte. 1990-ben vonult nyugállományba.

Munkássága elismeréseképpen 1982-ben az építésügyi és városfejlesztési miniszter Kiváló Munkáért kitüntetésben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tokaji Béla Kálmán

*1935-ben született Debrecenben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1319/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Pályafutását 1958-ban a Középülettervező Vállalatnál kezdte, majd 1981-ig még két tervező vállalatnál dolgozott. Közben tanított a Műegyetem Lakóépülettervezési Tanszékén is. Számos épületet tervezett, majd bútortervezéssel és -gyártással foglalkozott. Volt még főépítész és építészeti folyóiratok rovatvezetője. 1956 és 1976 között több pályázaton nyert díjat, illetve megvételt. Most, 82 évesen az építészetről már csak a barátaival beszélget.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Árpád

*1934-ben született Kispesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1409/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Pályafutásának első tíz évét az ÉM 44. sz. Állami Építőipari Vállalatnál töltötte építésvezetőként (egyedi tervezésű és szerkezetű, többalakos lakóépületek kivitelezése Budapest XIII. kerületében; egy foghíj egyedi tervezésű, monolit vasbeton szerkezetű beépítése a IX. kerületben és a VIII. kerület Tömő utcai magas-házak mélyalapozása, nagypaneles szerkezeti munkáinak előkészítése és beindítása). Szintén az ő feladata volt a Budapest IX. kerületében a József Attila lakótelep szakosított építésvezetőségének és négy szakmérnökségének irányítása, az ÉGSZI által kidolgozott szalagszerű lakásépítési módszer és kohó-habsalak nagyblokkos technológia alkalmazásával. 1968 és 1975 között termelési osztályvezető volt a KGM Építőipari Vállalatnál és a Fővárosi 44. sz. Építőipari Vállalatnál. Csehszlovákiában ipari csarnokok építésén dolgozott a TOS Gépipari Vállalat számára az ország legkülönbözőbb részein, az É-KOMPLEX Külker Vállalattal és az IPARTERV-vel együttműködve. Budapesten a belső és a dél-pesti külső kerületek építési, fenntartási és korszerűsítési munkáinak irányítása is feladatai közé tartozott. 1975-től 1989-ig az ÉVM Továbbképző Központ munkatársa volt, ahol a Kutatási és Fejlesztési Osztályon a vezetékelmélet, a szervezélmélet és módszertan területén tevékenykedett. Munkájának részét képezte a vállalati fejlesztési programok szervezése betanítással és a végrehajtás irányításával. 1981 óta folyamatosan igazságügyi szakértői tevékenységet is végez, jelenleg már mint gyémántfokozatú igazságügyi szakértő. ÉTE tagsága keretében szakmai előadásokon, épületlátogatásokon, ill. szénior találkozókön vett és vesz részt.

Szakmai tevékenysége elismeréseként „Szép Budapestért” és „Budapestért” kitüntetésekkel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Eszter Éva (Petheő Endréné)

*1933-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1412/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Már az abszolutórium megszerzését követően, 1958 májusában munkába állt az ÉM Zala Megyei Állami Építőipari Vállalat nagykanizsai tervező részlegénél. Átszervezés folytán 1958 júniusában az ÉM Pécsi Tervező Vállalathoz került, 1960 elején pedig saját kérésére áthelyezték a vállalat zalaegerszegi irodájába, amely szintén átszervezés miatt hamarosan Zala Megyei Tanács Tervező Irodája néven működött tovább. Itt dolgozott 1962-ig mint tervező építészmérnök. 16 évig a Zala Megyei Közegészségügyi-járványügyi Állomásnál volt főmérnök, közreműködött az akkoriban rohamosan fejlődő megye összes nagyobb beruházásának építési és vízjogi engedélyezésében, a helykijelöléstől az üzembe helyezésig. Munkájának hatékonyabbá tétele érdekében 1971-ben vízellátás-csatornázás-egészségügyi szakmérnöki oklevelet szerzett Egyetemünkön. 1978-tól a Zala Megyei Tervező Vállalatnál MEO csoportvezetői beosztásban folytatta munkáját 1983-ig, a műszaki osztály megszűnéséig. Ezután fél évig építész csoportvezetőként dolgozott a Zala Megyei Tanácsi Építőipari Vállalat műszaki előkészítő osztályán, majd főállású tag lett a nagykanizsai „ARCHITEKT” gazdasági munkaközösségben építész tervezőként és műszaki ellenőrként. 1986-tól 1989-ben történt nyugállományba vonulásáig a Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalat nagykanizsai beruházási főosztályán tevékenykedett létesítményfelelősként.

1977-ben egészségügyi miniszteri dicséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóti Magdolna

ny. főiskolai docens

1934-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1612/1959

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Oklevelének megszerzése után első munkahelye a Budapest X. kerületi Tanács VB Építési Osztálya volt. 1962-ben az akkor alakult Építésgazdasági és Szervezési Intézet Üzemszervezési Osztályára került mint tudományos munkatárs, ahol nagyberuházások szervezésével foglalkozott. 1972-ben az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola megalakulásakor kinevezték docensnek. 2018. március 18-i haláláig dolgozott a közben Szent István Egyetem Ybl Miklós Építéstudományi Karrá alakult intézmény Építésszervezés és Menedzsment Tanszékén. Több főiskolai jegyzetet írt, valamint a szakközépiskolák 5. osztálya részére az Építésszervezés című tankönyvet is (Műszaki Kiadó 1990). 1997-ben az ÉTK kiadásában jelent meg az Építsünk szebb és jobb házat című munkája. Egyik szerzője volt az 1999-ben megjelent Építésszervezés, építés-kivitelezés című technikumi tankönyvnek is. 1968 óta tagja az Építőipari Tudományos Egyesületnek (ÉTE), amelynek 2002 és 2006 között egyik alelnöke is volt.

Munkásságáért több szakmai kitüntetést kapott: ÉVM Kiváló Munkáért, Pedagógus Szakszolgálati Emlékérem, Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett, Magyar Köztársasági arany Érdemkereszt, gazdasági miniszter elismerő oklevele, ÉTE Érdemérem és Alpár Ignác-díj.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Törteli Ferenc

1934-ben született Kiskunmajsán.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1212/1958

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Pályafutását a kecskeméti székhelyű Bács-Kiskun Megyei Építőipari Vállalatnál kezdte technikusként, majd előbb építésvezető-helyettesi, azután generál-építésvezetői beosztás következett számára a vállalati ranglétrán. Ez 8-10 építkezés vezetését jelentette a megye északi felén lévő falvakban, termelőszövetkezetekben. 1968-ban kinevezték generál-főépítésvezetőnek. 1970-ben a Felső-Tiszavidék árvíz-helyreállítási munkáit is rábízták egyéb feladatai meghagyása mellett (Nagyar községben 121 családi házat kellett újraépíteni). 1976-ban szerezte meg az engedélyt az építőipari kivitelezés-tervezés és ingatlanforgalom szakterületen. 1978-ban ipari főmérnök-helyettesnek nevezték ki, feladata öt üzem vezetése volt, köztük a házgyáré is. Ekkor már a cég neve Duna-Tisza közí Állami Építőipari Vállalat (DUTÉP) volt. 1982-ben a vállalat alagútzsalus lakásépítésbe kezdett Algériában, és a helyi alapanyag minőségéből adódó problémák kezelésére 1983-ban napidíjas kiküldetésbe küldték beszabályozni az ottani betongyártást. Az algériai üzemigazgató kezdeményezésére és intézkedése nyomán ezt előbb kétéves tartós kiküldetésre akarták változtatni, végül az igazgató váratlan megbetegedése és elhalálozása miatt egyszemélyben üzemigazgatóként és főmérnökként maradt Algériában egészen a munkák befejezéséig. 1989-es hazatérése idején a DUTÉP már feloszlóban volt, ezért 1990-ben korengedménnyel nyugdíjazták. Nyugállományba vonulása után még 24 évig aktívan dolgozott az építészetben a tervezés és a felelős műszaki vezetés terén, de legfőképpen igazságügyi szakértői munkát végzett.

Munkássága elismeréseként a Munka Érdemrend ezüst fokozatával jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ullmann Pál

*1930-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1398/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

1958-tól a Budapest IX. kerületi Tanács VB Házkezelési Igazgatóságon dolgozott mint körzeti vezető technikus (sérült lakóházak felújítása és karbantartása). Két évvel később a Dunai Cement- és Mészmű Vállalathoz került (építésszervezési és magas építmények műszaki ellenőri feladatai). 1962 és 1970 között az Országos Műemléki Felügyelőség keretében a Budavári Palota épületcsoport helyreállítását előkészítő részleg vezetője lett (Sándor Palota, volt Karmelita kolostor, Várszínház, Legújabbkori Történeti Múzeum, Budapesti Történeti Múzeum, Romkert helyreállítások előkészítése). Később a Várgondnokság Osztályát irányítva az elkészült építmények fenntartásával és a középkori várfalak helyreállításával foglalkozott. 1970-1972-es években az INTERÁG Rt. szervezésében üzemanyag-töltő és szerviz állomások telepítését irányította, valamint a III. kerületi Bojtár úti ipari telep kialakítását kezdte el beruházási irodavezetőként. 1972-től 1990-ben történt nyugállományba vonulásáig az Építésgazdasági és Szervezési Intézet keretében budapesti társasház és szövetkezeti lakótelep telepítését végezte, és közreműködött a Balatonfüredi Kisfaludy Üdülőtelep kiviteli munkáiban. 1975-ben az ÉVM megbízásából részt vett az állami nagyberuházások koordinációs információs számítógéprendszerének megszervezésében és működtetésében. 1989-ben építésügyi szakértői engedélyt szerzett, és az Intézet ügyfélszolgálati irodáját vezette. Nyugdíjasként társasházi önkormányzati pályázatokat készít. Szakmai sokoldalúságának kitűnő alapot adott, hogy rendszeresen továbbképezte magát (1967- gazdasági mérnöki szak, 1988- Mérnök Továbbképző Intézet „Korszerű vezetés emberi tényezői” c. tanfolyama).

Munkássága elismeréseként 1967-ben megkapta az „Építőipar Kiváló Dolgozója” kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varsányi Tamás

*1935-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1278/1958*

2008-ban aranyoklevelet kapott.

Diplomájának megvédése után professzora, Dr. Weichinger Károly tanácsára a Mezőgazdasági Kiállítási Iroda műszaki osztályára jelentkezett építésznek, ahol két kiállítási időszakot dolgozott. Itt szerette meg a kiállítás műfaját, és egész tevékenysége alatt hűséges maradt hozzá. 1960 és 1964 között a Kiállítás Kivitelező Vállalat tervező műtermében volt építésztervező. Ez az öt év valódi szakmai gyakorlatot adott számára. 1965-től a Hungexpo Külföldi Kiállítások Igazgatóságánál dolgozott mint stúdióvezető tervező. Feladatahoz tartozott a nemzetközi vásárok magyar részvételeinek tervezése (Lipcse, Hannover, Bécs, Párizs, Lisszabon, Kairó stb.) csakúgy, mint önálló magyar kiállításoké (Accra 1962, 1967; Lagos 1966, 1975, 1977; Sao Paolo 1975; Moszkva 1970, 1975; Stuttgart 1982). 1985 és 2004 között az egyik legnagyobb kiállítás-építő cég, az Uiplan International magyarországi leányvállalata alapító-cégvezetőjeként külföldi és magyar kiállítók magyarországi és a környező országokban tartott kiállításait tervezte és építette fel munkatársai segítségével. 2005-ben vonult nyugállományba, de az utóbbi cégnél még 2007-ig, annak magyarországi tevékenységének megszűnéséig tanácsadóként dolgozott. Ezután grafikus-tervező fiával együtt megalakította Sedia Design nevű stúdióját, és tovább folytatta addigi munkáját, amely az utóbbi két évben tv stúdiók részére készített díszletek műszaki tervezésével és projektvezetésével bővült. 1981-ben felvételt nyert a Képzőművészeti Alap Belsőépítész Szakosztályába, majd megalakulásuk után a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének és a Budapesti Építész Kamarának is tagja lett.

A kiállításszervező és -kivitelező szakma 2017-ben alapított Román János-díját elsőként nyerte el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsupos István

*1934-ben született Balmazújvárosban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1342/1958*

Alma mater: Műegyetemi tanulmányai során legkedvesebb tanítómesterei Csonka Pál és Rados Jenő professzorok voltak. Az egyetem elvégzése után fiatal mérnökként Debrecenbe, a Hajdú-Bihar Megyei Építőipari Vállalathoz (HÁÉV) került. Itt először építésvezető, majd fő-építésvezető, főmérnök, végül a vállalat termelési vezérigazgató-helyettese lett. Nevéhez fűződik többek között a debreceni 22 emeletes toronyház, a Konzervgyár (itt kiemelt fő-építésvezető volt 1966-1970) és a Biogál Gyógyszergyár, továbbá debreceni lakótelepek, közintézmény, iskola, ipari létesítmény építkezésének szervezése és lebonyolítása. Az ország különböző részeiben is részt vett építkezések szervezésében (Budapest, vidéki városok, Kárpátalja). Munkája révén számos országba eljutott többször is (Németország, Franciaország, Olaszország, Svájc, Hollandia, Oroszország, Litvánia, Csehország). Egész életútja során sem vezetőként, sem felső vezetőként sosem feledkezett meg a humánumról, tisztelni és becsülni a kétkezi munkát és a kétkezi munkásokat. Gyakorlatilag minden beosztottját név szerint ismerte, bár ez a szám időnként több volt, mint 3000 fő.

Pályafutása alatt számos kitüntetést kapott: a Munka Érdemrend Arany és Ezüst fokozatát, illetve két nívó díjat, amelyekből az egyiket a debreceni Biogál Gyógyszergyár svájci közreműködéssel készült létesítményének átadásáért nyerte el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Abonyi Éva (Lengyel Attiláné)

*1944-ben született Gyulán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 75/1968*

Végzés után a Pest Megyei Tanács Tervező Irodánál kezdett dolgozni. Mivel területi jellegű volt a cég, elég változatosak voltak a feladatok. Főleg közintézményekkel foglalkoztak: iskolák, óvodák, egészségügyi létesítmények. Itt a felújítástól a bővítésig, az újjig minden volt. Később a lakótelepek is szerepet kaptak (Gödöllő Alsópark). 1973 és 1978 között két gyermeke születése miatt gyesen volt, rájuk koncentrált. 1978-ban folytatta szakmai munkáját. Legkedvesebb feladatai Kotsis Iván mellett a műemléki épületekkel kapcsolatosak. Ezen kívül a cég megyei családi ház típusterv gyűjteményében szereplő munkája is sikeres volt. 1984-ben POLYPLAN Tervező Gmk névvel saját céget alapítottak. Munkái Pest megyén belül változatlanul közösségi jellegűek voltak (Örkény – Egészségügyi Központ). Majd családi házak is sorra kerültek. 1987-ben vezető tervezői jogosultságot kért és kapott. Cégük másik tevékenységébe, nevezetesen a korrózióvédelembe is belekóstolt. 2001-ben ment nyugdíjba. A XII. kerületi Önkormányzatnál 3 cikluson keresztül a Városrendezési, majd a Tulajdonosi Bizottságban külsős tagként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ábrahám Mária

*1944-ben született Kaposvárott.
Építésmérnöki oklevelének száma: 2992/1967*

Egyetemi tanulmányait a Tolna Megyei Tanács ösztöndíjasaként végezte, ezért a diploma megszerzése után, a felajánlott lehetőségek közül 1967-től a Dombóvári Járási Tanács Építési és Közlekedési Osztályát választotta, és építésügyi hatósági ügyintézői munkát végzett. 1982-ig a közigazgatás különböző szintjein (község, járás, város) és különböző munkaterületeken (városi főmérnök, tervcsoportvezető, főépítész) e sokrétű tevékenység megkövetelte a szakmai továbbképzését, ezért levelező tagozaton elvégezte a Műszaki Egyetem Gazdasági Mérnöki Szakát. Ezt követően tíz évig a Városi Tanács Költségvetési Üzem Építési Részlegénél mint előkészítő és tervező, majd a rendszerváltozás következményeként átalakult vállalat építési ágazatvezetőjeként dolgozott. 1992-től nyugdíjba vonulásáig (1999) visszatért a városi közigazgatásba. Nyugdíjasként a Mágocs Város és a környékbeli kilenc település építésügyi hatósági feladatait 2012. év végéig végezte. Munkája során főtevékenysége Dombóvár Város fejlődése, szépítése, a város működésének biztosítása volt. Ezen időszak alatt alakult ki a város jelenlegi arculata. Ekkor épültek az állami, szövetkezeti és OTP társasházakkal a többszintes beépítésű lakótelepek, óvodákkal, iskolákkal, kereskedelmi hálózattal, teljes úthálózattal, közművesítéssel, valamint a művelődési ház és az iparterületen lévő gyárak. Az ekkor létesült valamennyi építménynél valamilyen módon közreműködött a városrendezési tervvel történő egyeztetések, hatósági engedélyezések során. Magántervezési tevékenységet a diploma megszerzése óta folyamatosan végzett, és több általa tervezett és átalakított lakóépületben élnek megelégedésükre dombóvári és környéki családok. Jelenleg a nyugdíjas éveit családjá körében Pécsett tölti.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ács Ferenc

*1942-ben született Kaposvárott.
Építésmérnöki oklevelének száma: 78/1968*

Az egyetemet a Nehézipari Építő Vállalat tanulmányi ösztöndíjasaként végezte. Mérnöki munkáját Tiszaszederkényben a vállalat építésvezetőségén kivitelezőként kezdte, 1970-től az Ózdi Kohászati Üzemek Tervező Irodájában ipari létesítményeket tervezett. A következő években Budapesten a MEZÉPSZER-nél szociális és mezőgazdasági épületek ajánlati terveit készítette tervező csoportjával, majd a Magyar Optikai Művek beruházásait bonyolította. Az Alumíniumipari Tervező Vállalatnál 12 éven át a bauxitbányákhoz külszíni létesítményeket tervezett. Később 1986-ig a bauxitbányák külszíni és mélyszinti tervezéseit koordinálta létesítményi főmérnökként. A következőkben az Építésügyi Tájékoztatási Központ osztály-vezetőjeként irányította az ajánlott és típus családi ház, nyaraló tervállomány pályázatok útján történő korszerűsítését, forgalmazását. Az osztrák Schiedel kéményrendszer hazai elterjesztésében vállalt jelentős szerepet. Építész barátaival 1992-ben céget alapított, amellyel a német Schöck cég hőszigetelő, hangszigetelő szerkezeti termékei magyarországi engedélyeit intézte, megismertette az építészekkel, majd hazai forgalmazását szervezte. A diploma megszerzése után vállalati munkája mellett magántervezést is folytatott, családi házak, nyaralók, társasházak, társasüdülők terveit készítette. Az időközben családi céggé alakított kft-vel a mai napig is ipari beruházások műszaki ellenőrzését végzi.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Alliquander Judit (Metzler Georges-né)

*1945-ben született Lovásziban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 9/1968*

A diploma megszerzése után (családi okokból) Svájcban telepedett le. Genfi lakosként egyévi intenzív francia nyelvtanulás után, 1969 szeptemberétől a Hermes építészirodában helyezkedett el tervező mérnökként, ahol 1971-ig több genfi épületet tervezett: belvárosi foghíjakat, lakótelepi épületeket, lakónegyedet. 1971-ben, első gyermeke születése előtt kilépett, a gyereknevelést tekintette fő feladatának, azonban ezen idő alatt is foglalkozott (felkérésre) tervezéssel (üdülőtelep terve Portugáliában, részvétel a Nemzetközi Vöröskereszt genfi múzeumának a pályázatán). 1982-ben Vaud kantonba költözött családjával saját tervezésű tóparti házába, ahol önálló irodát nyitott, s ettől kezdve egyedül dolgozik. 1985 és 1990 között két genfi irodától több mandátumot szerzett: családi házak, foghíjbeépítés, idősotthon, műemlékvédelem alatt álló lakótömb tervezésére. 1990-től megszakítás nélkül tervez és kivitelez (egy statikus mérnök közreműködésével) Genf és Lausanne között (16 önkormányzatban): családi házakat, régi faluközponti épületek bővítését és átalakítását, műemlékvédelem alatt álló kastély és templom átépítését. 2009 óta nyugdíjas, de a mai napig is gyakorolja tevékenységét: jelenleg egy családi ház lakóterének az áttervezésével és egy volt (műemlék) református kápolna (épült 1899-ben) lakóházzá alakításával és bővítésével (tervezés és kivitelezés) foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Andrásik Katalin

*1945-ben született Nótincsen.
Építészmérnöki oklevelének száma: 77/1968*

A diploma megszerzésétől három évig a Mélyépítő Vállalatnál tervezett (Füredi úti központi telep, Vizafogónál épült betongyár). Vácott 1971 és 1980 között a Pest Megyei Tanács Építőipari Vállalatánál, majd a 6. sz. Építőipari Szövetkezeti Vállalatnál tervezett kisebb-nagyobb létesítményeket (általános iskola, üzlet, áruház). Gyermekei ekkor születtek. 1980-ban Budapesten kerületi IKV Rehabilitációs Főmérnökségeken helyezkedett el. A fővárosban ezekben az években elindult a város-rehabilitáció. A készülő tervek egyeztetése, a lakossági fórumok új, izgalmas feladatot jelentettek. A Lakáspolitikai Főosztályon ez a tevékenység összvárosi szintre emelkedett. Itt már a főváros egész területén folyó rehabilitációs tevékenységet fogta össze és irányította a munkacsoport. A Francia Intézet által meghirdetett ösztöndíj lehetőséget teremtett a szociális lakásállomány kezelésének – a francia HLM szervezetek által végzett – megismerésére (Párizs, Nantes). Az Európai Unióban belül nemzetközi tapasztalatot szerzett (Lisszabon, Strasbourg, Budapest) a régi városrészek megújításáról. A rendszerváltozást követően ebből a szervezeti egységből jött létre a Településfejlesztési Ügyosztály, majd a Főépítési Iroda. 1992-ben indult az Általános Rendezési Terv kidolgozása, a településszerkezeti és a szakági tervek elkészítése. 1998-ban fogadták el a Fővárosi Szabályozási Kerettervet, amelyet a szabályzat kidolgozása követett. A nagy munka, a tervek egyeztetése, a Fővárosi Közgyűlés általi elfogadtatása mellett a kiemelt pályázatok Bíráló Bizottságában vett részt. A Budapesti Építész Kamara és a Magyar Urbanisztikai Társaság továbbképzéseit, konferenciáit rendszeresen látogatta. Öt éven át segítette a fővárosi mérnökügyelet munkáját. 2009 márciusában vezető főtanácsosként ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Asztalos Kálmán

*1940-ben született Kisújszálláson.
Építészmérnöki oklevelének száma: 195/1968*

Egész szakmai pályafutása a honvédséghez kapcsolódik, amely az Egyesített Tiszti Iskola elvégzésével kezdődött. Az egyetemi évek alatt szakmai érdeklődése a statika és az építésszervezés témáiban volt erős. A diploma megszerzésétől 30 évig a Honvédelmi Minisztérium (HM) kötelékében dolgozott a tervezés, a kivitelezés és az építésszervezés területén. Rövid idő után már vezető lett, és hamarosan nagy volumenű, változatos feladatai voltak (útépítés, vasbeton szerkezetek szerelése, 50-100 lakásos lakóépületek, uszoda, tornacsarnok, szállók, vasbeton csarnokok, lőszerraktár, óvoda, repülőtér pálya-rekonstrukciója, kórházak bővítése és a felújítás előkészítése, laktanyák, gépjármű-javító műhelyek, kazántelegek, speciális katonai épületek). 1975-ben a Gazdasági Mérnöki Karon szerzett építésszervező oklevelet, amely végzettség a további munkájának alapja lett. A 80-as évek elején hat évig volt a HM Beruházó Vállalatának igazgatója, ahol a Magyar Néphadsereg és a szovjet hadsereg magyarországi beruházásainak szervezését végezte. Abban az időben a vállalat a szakma élvonalában helyezkedett el. Ezután 1986-tól 1994-ig a honvédség építési és elhelyezési főnökének helyettese, majd főnöke volt. 1995-ben történt nyugdíjba vonulása után még 2013-ig dolgozott tanácsadóként és felelős műszaki vezetőként különböző hivataloknál és cégeknél. Jelenleg nyugállományi mérnök, dandátábornok.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bálint Gusztáv

*1944-ben született Szegeden.
Építészmérnöki oklevelének száma: 197/1968*

Fél évszázad alatt sok minden történhetett mással, de én valahogy nem vettem észre... elszaladt. Vagy mégis? Nagyon szerettem a Rózsa Ferenc Kollégiumot (lánykori nevén Bercsényi Kollégium). Öt évig – azóta naggyá lett lakótársakkal is – lehettem egy fedél alatt, egyazon menzán, utóbb már koedukált módon is könnyebben mulatva (és mulatva, ld. Illés és Fonográf zenekari emlékek) az időt. De attól fogva, hogy a fentiek ellenére mégis elvégeztem az iskolát, jártam/laktam az ország több városában; Tatára például egyenesen el lettem adva!! Ott nem sok időt töltöttem, igyekeztem vissza a szülővárosom, Szeged közelébe, és éppen „Hódmezővásárhelyezkedtem” el építési csoportvezető főmérnökként. (Ez akkoriban még nem volt nagy szó.) Innen már egyenesen vezetett az út, de nem sokfelé. Kis kitérővel még a helyi Mérleggyárat is támogattam munkámmal, majd Budapestre vezetett a család hívó szava. A Diplomáciai Testületeket Ellátó Igazgatóságnál, majd jogutódjaként a CD Hungary Rt-nél töltöttem be sok beosztást középszinttel bezárólag. Innentől már teljes egészében a beruházások témaköre ragadott meg, ami csaknem 20 évig tartott. Utána váratlanul Érdre költöztem, ahol azóta is lakom. Rövid ideig visszatértem itt is a közigazgatásba, de – megint váratlanul – öt évig kivitelezéssel kellett foglalkoznom kis vállalkozásunkban, amikor elérkezett a nyugdíjba vonulás ideje. 60 éves korom óta hol többet, hol kevesebbet dolgozom. Mostanában több a feladat, mert ilyen időket élünk – jól elfoglalva „hivatas-időnket szolgálhatjuk”. Feleségemmel pár hónap múlva leszünk 50 éves házaspár; egy fiunk (46) és két fiú unokánk (10 és 8) van, akik tőlünk nem messze laknak. Jó együtt lenni, nem zavarva pedig kisebb léptékű tervekkel foglalkozni.

...és akinek kell és lehet segíteni – még tovább kicsit alkotni. Még kicsit tovább alkotni. (Nem kívánt törlendő!)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Beke Csilla

1943-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 85/1968

A diploma megszerzése után az IPARTERV-ben helyezkedett el, ahol egy éven belül már önálló tervezési munkát kapott. A gabonaipar és alumíniumipar számos ipari, központi és konyhaüzemi, valamint raktárépületeit tervezte. 1972-ben Építészeti Nívódíjban részesült. 1973-ban háromhónapos finnországi ösztöndíjat kapott. 1981-ben országos tervpályázaton (Kórházak 3000 adagos konyhaüzeme) II. díjat nyert. 1982-től egy évig a VEGYÉPSZER Tervezési Osztályán dolgozott, ahol Algériába (Azzaba) egy gyógyszergyár központi, összetett funkciójú épületegyüttesét tervezte meg. 1983 óta az Ybl Miklós Tervező Szövetkezetben, a későbbi Ybl Tervező Kft-ben dolgozik. 1987 óta vezető tervezői jogosultsággal rendelkezik. Az évek során zömében az V. kerület épületeivel foglalkozott, így lehetősége nyílt nagy gyakorlatot és tapasztalatot szerezni a műemlék épületek külső-belső felújításában. Belsőépítészeti munkákat is végzett. Több stranddal és fürdővel foglalkozott, (Római, Püskösdfürdői, Csillaghegyi strandok), illetve a Széchenyi Gyógyfürdő külső és belső strandudvari homlokzatainak teljes felújításának terveit készítette. A Széchenyi Gyógyfürdő épülete melletti Szent István Forrás Ivócsarnok is az ő tervei alapján épült. A Szent Lukács Gyógyfürdő több évig tartó műemléki rekonstrukciója volt az utóbbi évek legkomolyabb tervezési feladata. 2013-ban a megújult gyógyfürdő megkapta az ICOMOS díjat. 2014-2015-ben tervezett Gyálra egy 90 fős óvodát. Magántervezőként családi házak, (Év lakóháza díj, 1990.), műteremlakások tervezését, számtalan belvárosi műemlék épület homlokzat-felújítását, Sopronban egy többlakásos lakóépület tervezését végezte. Néhány évig a Budapesti Műszaki Egyetem Lakóépülettervezési Tanszékén külső óraadóként volt korrektor.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bognár Botond

1944-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 88/1968

Bognár Botond az Illinois Állami Egyetem Építész Karának Professzora és az Edgar A. Tafel Építészeti Alapítvány Elnöke. Az egyetem elvégzése után a Középület Tervező Vállalat építésze volt. 1972-ben elvégezte a Mesteriskola kétéves kurzusát. 1973-ban egy japán állami ösztöndíjjal kétéves tanulmányokat folytatott a Tokiói Műszaki Egyetemen. 1981-ben a Kaliforniai Állami Egyetemen, Los Angelesben (UCLA) mesterdiplomát szerzett az építészet és várostervezés elméletének tárgyában. 1981 óta tanít Illinois-ban, de rövidebb időre Finnországban, Skóciában és Japánban is tanított. Kutató munkáját a japán építészet és városépítés történetének, valamint tervezési elméleteinek tárgyköreiben folytatja. Ezekben a témákban több mint 20 könyvet, számtalan könyvfejezetet és cikket publikált. Mint meghívott előadó Amerika, Európa, Ázsia és Ausztrália minden neves egyetemén, építészeti intézményében és nemzetközi konferenciáján tartott előadást. Munkásságának jelentős része az a több mint negyven éves szakmai együttműködés és személyes kapcsolat, amelyeket Japán számos építészével, egyetemével és más intézményével létesített és folytat. Ma a jelenkori japán építészet egyik legelismertebb szakembere és kutatója. Ennek bizonyítékai azok a díjak és kitüntetések, amelyeket az évek során kapott (ezek között van számos kutatói ösztöndíj: Graham Foundation, Japan Foundation, Arnold O. Beckman Foundation, Social Science Council, W. and F. Hewlett Foundation, University of Illinois). 2005-ben a japán építészet területén kifejtett munkájáért a Japán Építészeti Szövetségtől (Architectural Institute of Japan) a „Kultúra Értékeléséért” Nagydíjat kapta meg. Jelenleg két újabb könyvön dolgozik, amelyekben a modernizmus történetét vizsgálja a japán építészetben, valamint az építészet szerepét és lehetőségeit a globalizálódó világban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borbola László

1944-ben született Szegeden.

Építésmérnöki oklevelének száma: 15/1968

Az egyetem elvégzése után két évet Békéscsabán, a Városi Tanács Műszaki Osztályán dolgozott. 1970-től 1982-ig a Békés Megyei Tanács Tervező Vállalatnál építész tervező volt. 1980-ban városépítési szakmérnök lett. 1982-1983-ban a Békés Megyei Beruházási Vállalat főmérnökeként, majd 1989-ig igazgatójaként dolgozott. 1990-1991-ben a Thermal-Invest vezérigazgatója volt, majd 1992-től napjainkig a Thermal-BER Kft. ügyvezető igazgatója. 1987-től vezető építész tervezőként is dolgozott. Jelentősebb megvalósult munkái Békéscsabán Lencsési úti 1500 lakásos lakótelep, Andrásy úti 120 lakásos lakóépület, VPOP irodaház, kórház-rekonstrukció Kraszkó Pállal, a belgyógyászati tömb rekonstrukciója, a Városi Sportcsarnok (2500 fős nézőtérrel). Több száz téglablokkos és kerámiapaneles lakóépület épült meg Gyulán és Orosházán. A Békés megyei kastély- és gyógy-idegenforgalmi programban valósultak meg tervei. Gyulán a Megyei Kórház épületeinek bővítése és felújítása készült el. Gyopárosfürdőn fizioterápiás épület, a gyulai, békéscsabai, orosházi, battonyai és kazincbarcikai bíróságok rekonstrukciója, bővítése fűződik a nevéhez. A szarvasi, orosházi és battonyai gimnáziumok bővítésén, felújításán, valamint az orosházi zsinagóga felújításán dolgozott. A békéscsabai és törökszentmiklósi TISZK központi épületeinek tervezése, több szociális otthon felújítása, általános iskolák rekonstrukciói, óvodák bővítései, felújításai voltak a feladatai. Az Építőipari Tudományos Egyesület, a Békés Megyei Építész Kamara elnöke volt 2001-től 2012-ig, a Magyar építőművészek Szövetsége rendes tagja.

Szakmai elismerései: Alpár Ignác-emlékérem (1994), FVM elismerő oklevél (2000), Békés Megyei Építész Kamara életmű díj (2014).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borzsák Márta (Fodor Márta)

1944-ben született Keszthelyen.

Építésmérnöki oklevelének száma: 89/1968

Tervezéssel akart foglalkozni, örült, amikor diploma után 1968-ban felvették az IPARTERV-be. Pár év után a szűkös anyagiak miatt elszegődött beruházónak az ÉPBER-hez, majd visszatért a tervezéshez a KIPSZER Tervezőbe. Itt a 70-es években a fő profil a könnyűszerkezetes-térrácsos csarnokok tervezése volt. 1978-ban házasságkötés miatt Keszthelyre került. Férje, néhai Fodor István erdőmérnök. Keszthelyen, ahol azóta is él, először kivitelezésben a helyi építő KTSZ-nél helyezkedett el, amely akkoriban a No-fines öntött beton technológiájú lakásépítésről volt nevezetes. A kivitelezői-előkészítői munkakört enyhítette valamelyest a lánya születése, pár évre gyes-re ment. Aztán sikerült ismét visszatérnie a tervezéshez a Zala Megyei Tervezőirodába. A ZÁÉV kivitelezésében több alagútzsalus lakóháza megépült. A 80-as évek vége felé ők is megalakították a ZALATERV-ben a vállalati gmk-t, de aztán a rendszerváltás szele elfújta a Keszthelyi Irodát „géemká”-stól. A 90-es évek elején pár itt-ott eltöltött zűrzavaros év után bekapcsolódott a férje ingatlanközvetítő-értékbecslő vállalkozásába, amelybe friss nyugdíjasként kezdett. Ebben együtt dolgoztak nagyjából a 2007-es gazdasági válság beköszöntéig; az ingatlan-forgalmazás révén gyakran kapott tervezési megbízásokat. Közben kiegészítő sportként a kezdetektől foglalkozott magántervezéssel, amelyet máig folytat. Maga szerkeszti az Archicad-del a munkáit, van energetikai tanúsítói jogosultsága, és tanúsításokat készít egy országos hálózat keretében. Lánya Ausztriában él, ahonnan nagyjából havonta látogat haza, így legtöbbit a munkával foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Botos Gábor

1944-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 90/1968

Az 1968-ban megkapott építésmérnöki diploma átvétele után a Fővárosi 2. számú Építőipari Vállalatnál – amelynek társadalmi ösztöndíjasa volt – a helyi építésvezetőségeken, előkészítő műszaki osztályon dolgozott. 1972-től a Mosonmagyaróvári Városi Tanácson főmérnöki beosztást kapott. Feladatahoz tartozott a belváros műemléki megújítása, amelyért a város Hild-díjat kapott, és az új városközpont 3000 lakással, gyermekintézményekkel, közigazgatási és szolgáltató hálózattal való kialakítása. A jogszabályok adta kereteken belül magántervezést végzett. Az Építőipari Tudományos Egyesület helyi elnökeként, a MTESZ Intézőbizottsága tagjaként a szakmai civil közösség szervezését látta el. Négy évig a város főépítési feladata is hozzá tartozott. 1980-ban a BME Gazdasági Mérnöki Karán gazdasági mérnöki diplomát kapott. 1990-ben megválasztották a Győr-Moson-Sopron Megyei Közgyűlés elnökének, amelyet nyolc éven keresztül töltött be. A megyei önkormányzati munkája alatt területfejlesztési kérdésekkel, térségi együttműködéssel, a közigazgatás szolgáltató jellegének erősítésével foglalkozott, aktívan dolgozott a PHARE-CBC programok tervezésén és megvalósításán. 1999-től a Mosonmagyaróvári Polgármesteri Hivatal főtanácsadója lett, nemzetközi kapcsolatok, térségi koordináció, kiemelt beruházások képezték főbb feladatait. 2004-től a város és térsége együttműködését és közös feladatellátását szervezte nyugdíjazásáig. Négy gyermek és két unoka teszi teljessé befejezett aktív életét.

Munkáját több kitüntetéssel ismerték el: Tanács Kiváló Dolgozója, ÉTE Érdemérem, Pro Régió díj, Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje, Megyei Önkormányzat Kék Szalag kitüntetés, Dunamenti Tartományok Munkaközössége kitüntetés, Magyar Érdemrend Tisztikeresztje.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Böhm Ilona (Tahi-Tóth Ilona)

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 199/1968

1968 és 1980 között mint építész tervező dolgozott a Kereskedelmi Tervező Vállalatnál (KERTI). Akkor még úgy gondolta, hogy belsőépítész lesz, de első munkái, kisebb-nagyobb átalakítások elsősorban műemléki környezetben (mint a sátoraljaújhelyi zsinagóga) meghatározták későbbi sorsát. A kisebb munkák mellett később nagyobb önálló iroda- és raktárépületeket és egy vízügyi szakiskolát is tervezett. 1980 és 83 között építész munkatársként dolgozott a MAFILM Szcenikai Osztályán kicsit másfajta műfajban (díszlet-építészet), de egy feszített, inspiráló csapatmunkában. Azonban 1983-ban szükségét érezte, hogy visszatérjen először a gyakorlati építész beruházási, majd később, 1987-től az építész tervezői feladatokhoz. A Belváros-Lipótváros Önkormányzat Tervező Irodája munkatársaként több belvárosi lakóépület teljes felújításának felelős tervezője volt, amelyek közül a Szalay utca 3. – Honvéd utca 18. sz. alatti Vidor Emil épület 1993-ban „Év tetője” díjas lett. 1993-ban végleg felhagyva a tervező irodai léttel az Országos Műemlékvédelmi Hivatal Budapest Főváros Terézvárosi műemléki felügyelőjeként dolgozott nyugdíjazásáig, 2012-ig. A korábban megkezdett műemléki szakmérnöki tanulmányait a hivatali munka mellett 1998-ban szakmérnöki diplomával fejezte be. 2000 óta tagja a Terézvárosi Főépítész Tervtanácsnak, az ICOMOS MNB vezetőségi tagjaként, valamint az építész kamara műemléki tagozatának vezetőségi tagjaként végzi a neki címzett feladatokat. Mint műemléki szakértő folyamatban lévő kivitelezési munkákon jelenleg is dolgozik.

Felügyelői munkáját 2012-ben az ICOMOS Nemzeti Bizottsága Möller István-díjjal ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buda Mária (Dévényi Jánosné)

1943-ban született Dombóváron.

Építészmérnöki oklevelének száma: 16/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karát a Somogy Megyei Tanács ösztöndíjasaként végezte. Diplomával a kezében jelentkezett támogatójánál, és ott a Somogy Megyei Tanácsi Építőipari Vállalatot jelölték ki leendő munkahelyéül. A vállalat az egész megye területén végzett kivitelezői tevékenységet. A szakmai gyakorlatot közvetlenül az építésvezetőségen szerezte meg. Hagyományos szerkezetű iskolát, irodaházat, előregyártott ipari és mezőgazdasági csarnokokat, üzletházat, panel lakótömböket építettek. Két év kivitelezői gyakorlat után a vállalat műszaki osztályára került, ahol előkészítő munkát, műszaki fejlesztési tevékenységet végzett. 12 év után, amikor a vállalat megszűnőben volt, került a Kaposvári Ingatlankezelő Vállalat Tervezési Osztályára osztályvezetőként. Fő feladatuk Kaposvár városközpont lakótömbjeinek korszerűsítése, felújítása volt. 1996-ban családi tervező és kivitelező vállalatot alapítottak. Sokrétű feladataik mellett fiúk szakértelmére támaszkodva fokozatosan rátértek a műemlék és műemlék jellegű épületek egyedi fa nyílászáróinak gyártására. Így a fia tevékenységével folytatása van a megkezdett munkának, neki pedig most már lehetősége van az unokák társaságát élvezni.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Buzna Margit

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 17/1968

Településrendezéssel és településfejlesztéssel foglalkozott tudományos kutatóként, tervezőként, végül pedig majd' 20 évig minisztériumi köztisztviselőként. A városépítés, településrendezés komplex képzésében vett részt az egyetemen másfél évig. Diplomatervét is e tárgykörben készítette, amelyet a Fővárosi Tanács megvásárolt. Városépítés-város-gazdasági szakmérnöki oklevelet 1975-ben szerzett. Műszaki doktorrá 1985-ben avatta a Budapesti Műszaki Egyetem rektora a városépítés szaktudományból. Doktori értekezését a „Műszaki-gazdasági szemléletű városfejlesztés elvi és gyakorlati jelentősége” címmel írta, amely metodikai összefoglalása volt a városfejlesztés középtávú javaslatának, tanácsi megbízásra elkészített munkáinak. 1968 és 1975 között, majd 1984 és 1988 között az Építésgazdasági és Szervezési Intézet tudományos munkatársaként városfejlesztési kutatásokat végzett szerte az országban. Részt vett tanácsi és városgazdálkodási vezetők továbbképzésében. A VÁTI-ban településtervezőként Ábrahámhegy, Tapolcai-medence településcsoportjai tervei kiemelkedők. Sikerrel vett részt városrendezési tervpályázaton, majd ezek kiírásában, zsűrijében. Az országos lakáspolitikával 1986 óta foglalkozott ÉVM Célprogram Bizottság tagjaként és a rendszerváltás után 15 évig a kormány lakás tárcaközi bizottságainak tagjaként. Az ÉVM és jogutódai minisztériumi Településrendezési Főosztályain 1988 és 2007 között a Dél-Alföld területi referense, a tervezési jogosultság felelőse. Az ÉTE, MUT, Budapesti Városvédő Egyesület vezetőségeiben napjainkig aktív szerepet vállal.

Kitüntetései: Kiváló Ifjú Mérnök ezüst fokozat (ÉTE, 1970) Építőipar Kiváló Dolgozója (ÉGSZI, 1972) Kiváló Munkáért kitüntető jelvény (KÖHÉM, 1989) Budapestért kitüntető jelvény (1988), Habitat 1993. Emlékérem, Podmaniczky-díj (2017).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csaba Attila Alajos

*1945-ben született Klein-Pöchlarn-ban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 18/1968*

Agyóri Hild József Építőipari Technikumban 1963-ban szerzett építész-technikusi oklevelet. Még abban az évben felvételt nyert az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem (ÉKME) Építésmérnöki Karára. A Tudományos Diákköri pályázatokon 1964-től kezdve három egymást követő évben I. díjat nyert a Boltozatok, a Rugalmas energia elmélete és Stabilitási kérdések témájú dolgozataival. Előadást tartott a Miskolcon megrendezett Országos Diákköri Konferencián. Többéves diákköri munkájáért Rectori érmet kapott. Diplomaterve a Ferihegyi (ma Liszt Ferenc) repülőtér fejlesztéséhez kapcsolódó új repülőgép-hangár terveinek elkészítése (témavezető Harasta Miklós tanár úr) volt. A tervezett feszített acél-szerkezetű rácsos tartós térlefedés ekkor még újdonság volt. A bíráló bizottság jelesre értékelte a tervet. A diploma megszerzése után a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál (VEGYTERV) statikus munkakörben Vargha István irányításával több vasbeton ipari csarnok és raktárépület terveit készítette. Mérnöktovábbképzőn elvégezte a „Különleges betonok” című tanfolyamot. Ipari kemencék tervezésével foglalkozó tanulmányát a VEGYTERV Kiváló Ifjú Mérnök oklevéllel jutalmazta. Magántervezői tevékenysége kapcsán számos családi házat, tetőtér-beépítést, lakás-korszerűsítést és egyéb épületeket tervezett. Legsikeresebb tervének a tájba való illeszkedés szempontjából egy badacsonyi préház tervét, városképi szempontból a Kispesti Jézus Szíve Plébániatemplom toronysisak tervét tartja. Több tervet készített a Kispesti Zeneiskola elhelyezésére, ill. kialakítására. Felesége Lajer Katalin zongora-művésztanár, a Kispesti Zeneiskola nyugalmazott igazgatója, akivel 47 éve él boldog házasságban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csényi Sándor

*1942-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 94/1968*

Szakmai pályafutását a 31. sz. Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV) kezdte meg 1968 szeptemberében a Beremendi Cement- és Mészmű nagyberuházás építésén. Továbbra is a 31. sz. ÁÉV-nél dolgozott és a kiemelt ipari nagyberuházások területén látott el építés-vezetői-főépítésvezetői, létesítmény-főmérnöki feladatokat. 1975-ben szerezte meg a második, építés-gazdasági mérnöki diplomáját. A monolit vasbetonépítés, az előregyártott és előfeszített vasbeton szerkezetek gyártási-szerelési munkái voltak a legjelentősebb szakterületei. Ipari főmérnöki kinevezést kapott 1981-ben, amelyet a vállalat privatizálásáig töltött be. Ezt követően a már német tulajdonú VSTR Hungária Budapest 31 Vasbeton-gyártó Kft. ügyvezető igazgatói munkakörét látta el 1995 és 2005 között. Folyamatosan kapcsolatban volt és szakirányú feladatokat végzett több hazai és külföldi szakmai szervezetnél: ÉTE, MMK, MÉTP, FIB magyar tagozat, MABESZ, Güteschutz Bayern. Részt vett a Magyar Projektmenedzsment Szövetség Építési Tagozatának megalapításában. Az építészet és a projektmenedzsment szemlélet közötti kapcsolat kiépítésének elkötelezettje. Önkéntes munkájával aktívan segíti a PMSZ-PMI és a FŐVOSZ-IPMA magyar tagozatainak tevékenységét. Webalbumában közzé teszi ezekről szóló tudósításait. Alkalmazza a fotózás iránti szenvedélyét is, amely a Bercsényi utcai Építész Kollégium óta részévé vált.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cserteg Mária (Egedy Albinné)

1940-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 32/1969

Középiskolai tanulmányait a Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban végezte. Az érettségi után a Zamat Kávégyár Műszaki Osztályán, majd a Budapest XVI. kerületi Tanács Építészeti Osztályán dolgozott, végül 1967-től 1992-ig, előnyugdíjazásáig a Középületépítő Vállalat tervezője volt. Időközben felvételt nyert az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építésmérnöki Kar esti tagozatára. 1968-ban abszolvált, diplomamunkáját 1969-ben védte meg. 1965-ben ment férjhez, két gyermeke született (1968., 1970.). A munkahelyi tervezési feladatok mellett magántervezői munkát is végzett 2002-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csorna Antal

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 201/1968

Az egyetem elvégzése előtt és után is kifejezetten az építés-kivitelezés volt a fő szakmai érdeklődési köre, így a diploma megszerzése után a Fővárosi 2. sz. Állami Építőipari Vállalatnál helyezkedett el. Munkahelyi technikus, művezető, építésvezető, főépítésvezető, valamint termelési osztályvezetőként dolgozott a főváros alá rendelt és mintegy 2000 fős cégnél. Feladataik az aktuális bontási, épületfelújítási, műemlék és lakótelepi alközpontok, könnyűszerkezetes, blokkos és hagyományos óvodák, bölcsődék kiépítése, sortatarozások és belvárosi portálcserék voltak. Legnagyobb munkája a Váci utca – Régi posta u-i toronyház kivitelezésének irányítása volt. Aktívan részt vett az Építőipari Tudományos Egyesület Épületfenntartási Szakosztályának vezetőségi munkájában. 1985-ben az Építésügyi és Városfejlesztési Miniszter Kiváló Munkáért kitüntetést adományozott számára. 25 éves jubileumát is ennél a vállalatnál töltötte be. A 90-es években a FŐSZER Rt-hez igazolt, főmérnökként közreműködött az építőipari ágazat kialakításában. Innen egy rövid, egyéves kitérő után (OLAJTERV Fővállalkozás, infrastruktúra beruházási igazgató) visszatérve és a nyugdíjas kort elérve, de még öt évet rádolgozva magasépítési igazgatóként fejezte be tevékenységét az időközben nevet váltó Magyar Épületszerelő Rt-nél. Itt számos bankfiók, iskola, különféle szociális és egészségügyi létesítmény átépítése, kialakítása volt szerteszét az országban a dinamikusan fejlődő társaság feladata. Legszebb és legnagyobb munkájuk a Fővárosi Szabó Ervin könyvtár több ütemű felújítása volt, amelyért Európa Nostra díjat kaptak. Említésre méltók a fővároson kívül Vác, Kecskemét, Szeged, Eger, valamint Zsórifürdő munkái is. Rövid pihenés után két évet dolgozott még a Progress-B '90 zRt-nél projektvezetőként. 2013 óta nyugdíjasként él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eleőd Kristóf

*1943-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 202/1968*

Az építész oklevél megszerzése után a Típustervező Intézetnél dolgozott (1969-1984). Házgyári épületek kivitelezés-szervezése volt első feladata. Később tagja lett az angol CLASP építési rendszert Magyarországra adaptáló csapatnak. Alapfokú közintézmények tervezése mellett az elsők között foglalkozott az építészeti tervezés számítógépes támogatásával (CAAD), annak mind a gyakorlati, mind az elméleti oldalával. Ezt az ELTE TTK Alkalmazott Matematika Szak, a Royal College of Art London Department of Design Research és a Technische Universität Wien ösztöndíjas tanulmányai alapozták meg. Intézeti munkája mellett mentora, id. Eleőd Ákos építész partnereként magántervezéseket is végzett. Lakóépületek terveit készítette (Orbán tér 4., Zugligeti út 40., Kikelet utca 23.). Munkáiban variálható alaprajzok kialakítására törekedett, amelyek kis átalakításokkal követhetik az idővel változó térigényt. 1989-ben alapító tagja, ma ügyvezetője az Első Ingatlan Kft-nek. Főbb munkái: a Siemens Rt. Lajos utca 103. irodaháza; a Bausparkasse Schwäbisch Hall, Fundamenta zRt. Zichy utca 14. alatti irodaháza; a Budapest Bank EMKE fiókja, a Budai Bíróság épülete, a Szt. István Gazdasági Szakközépiskola, továbbá az újpesti Szent László templom és az Újpesti Zsinagóga rekonstrukciós munkái. A Siemens és Fundamenta irodaházak mellett más munkáit is (Dán követség) nyelvtudása segítette (angol, német, spanyol, olasz, francia). Kivitelezési gyakorlatát műszaki ellenőrként is hasznosítja, köztük a svéd nagyköveti rezidencia és a Pálvölgyi irodavillák építési munkáinál. A Tervezői Névjegyzék és a Budapesti Építész Kamara tagja, bejegyzett műszaki ellenőr és felelős műszaki vezető. Judit és Zsuzsanna leányai BME, Ádám fia Corvinus mester diplomát szereztek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Evva Zsolt

*1944-ben született Sajószentpéteren.
Építészmérnöki oklevelének száma: 19/1968*

Ösztöndíjasként a Hatvani Járási Tanács Építési Osztályának vezetője lettem. A kaland fél évig tartott. Ezután a Vadászati Világkiállítás szervező-beruházója voltam, majd munkám a Kereskedelmi Tervezőirodába „szóltott” (kaposvári iskola; a belváros utolsó korcsmájának, a Bajtársnak, Rézkakas vendéglővé áttervezése stb.). Közben megnősültem és kisfiam született. Néhány, jelentősnek nem nevezhető épületet azért terveztem ez idő tájt is. 1974-ben a Középülettervező Vállalat algériai irodájába vezetett sorsom (két megyei stadion, sportközpont). Az egyik stadion 1980-ban egy földrengés áldozatává vált a teljes város és 200.000 ember halálával együtt. 1980-ban ötéves kisfiammal Párizsba „disszidáltam” és fogyasztottam az emigránsok száraz kenyerét különböző tervezőirodáknál dolgozva. Megnyertük egy 60.000 m²-es iroda építési pályázatát egy biztosító társaság részére. A pezsgős poharakat még le sem tettük, amikor az újságok címlapjáról értesültünk, hogy a társaság vezetőjének repülőgépét Afrika fölött lelőtték. Hosszas pereskedés után némi pénz lett a kárpótlásunk. Magánéletem egy újabb házassággal gazdagodott. Megismerkedhettem a francia nagyburzsoázia kedves, de semmiképpen sem befogadó természetével. 1992-ben elváltam francia feleségemtől. 1993-ban második kisfiam megszületett, immár újra Magyarországon. Itthon a sors a Katolikus Egyház közelébe sodort (apácázárdák, két templom). Pályázaton elnyertem a nemesvámosi templom tervezését, amely befejezés előtt áll. Francia kollégákkal Szigetszentmiklóson 30.000 m²-es logisztikai központot építettünk. Jelenleg az Ökumenikus Segélyszervezetnek tervezek az ország különböző városaiban. Nagy fiam francia építészként Magyarországon dolgozik, kisebbik még az útkeresés nehéz periódusát éli.

Még egy sor: egyetemi éveim életem egyik legboldogabb időszakát jelentik. Köszönöm!

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farnadi Éva (Eva Freifrau von Lüdinghausen)

1944-ben született Szolnokon.

Építészmérnöki oklevelének száma: 104/1968

Előfelvételiként 1963-ban kezdte tanulmányait a BME Építészmérnöki Karán. 1968-ban a Lakóépülettervezési Tanszéken diplomázott. Egy évvel később kiköltözött az NSZK-ba, ahol a Stuttgarti Műszaki Egyetem Építészettörténeti Tanszékén mint tudományos munkatárs kapott állást. 1971-ben egy észak-afrikai promóció témával kapcsolatban egy diákcsoportot vezetett Marokkóba és Algériába. Ezután egy stuttgarti építészirodában nyert alkalmazást, ahol számos pályázatban vett részt, amely pályázatok legtöbbje első helyezést ért el. Házasságkötése után, első gyermeke születésekor, 1974-ben szabadúszó építészként dolgozott tovább közép- és lakóépületek tervezésben, majd az irodai munkát tanácsadói feladattal váltotta fel, amelyet a mai napig végez.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekecs Éva

1939-ben született Pécssett.

Építészmérnöki oklevelének száma: 3/1968

1960-tól a LAKÓTERV-ben, 1964-től 1991-ig a TTI-ben dolgozott először műszaki rajzolóként, majd segédtervezőként, a diploma megszerzése után tervezőként. 1968-ban diploma és házasságkötés. Részt vett paneles prototípusok tervezésében, elméleti munkák készítésében, magánlakások építésében. 1970-ben lánya, 1972-ben fia született. 1991-től 1995-ig, nyugdíjba vonulásáig a XVII. kerület Polgármesteri Hivatal Vállalkozási Osztályát vezette. Nyugdíjasként 2008-ig a Confector Mérnök Irodában dolgozott. Megvalósult épületek: családi házak (Budapest, Gödöllő, Páty), társasházak (Budapest, Jászberény), beépítési és rendezési tervek (Jászberény, Rétság, Dorog, Karcag, Bp. XVII. ker. Strázsa hegy, XX. ker. Soroksári-Dunaparti Ipari terület). Elméleti munkásságának témái: szerkezetfejlesztés, méretkoordináció, energia-racionalizálás, passzív napenergia felhasználása, kísérleti napház tervezése Kaposvárra. Publikációk: Az energia-megtakarítás építészeti eszközei, Alacsony beépítésű telepek tervezéséhez az energiatudatos döntéseket segítő segédlet. A fenti témákból többek között a szegedi MTA-ban, a BME szakmérnöki kurzusain, a PLEA'84 Mexikói konferencián tartott előadásokat. A XVII. kerületben az építési és mezőgazdasági földek felmérése, számítógépes nyilvántartás létrehozása, telkek értékesítése, bérbeadása, árverezések szervezése, Strázsahegyi lakóegyüttes alternatív értékesítésre alkalmas beépítési tervének készítése, majd az értékesítés lebonyolítása, a Confector-ban pedig a kivitelezés előkészítése, építésvezetés, műszaki vezetés, engedélyezési és kiviteli tervek készítése volt a feladata. Többek között: Áldás utcai iskola műemléki rekonstrukciója, Magyar Máltai Szeretetszolgálat központi irodáinak műemléki rekonstrukciója, Klebersberg Kultúrkvárria építése.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Füredi Ibolya (Demir Aliné)

*1945-ben született Püspöklelén.
Építészmérnöki oklevelének száma: 206/1968*

Az Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszéken védte meg diplomáját. A Csongrád Megyei Beruházási Vállalatnál kezdett dolgozni, ahol állami beruházásban megvalósuló épületek terveztetésének, kivitelezésének és átadásának folyamatában vett részt tervezőként, műszaki ellenőrként (blokkos és betonelemes technológiával készült lakótelepek, víztornyok, iskolák, mezőgazdasági épületek). Innen a Csongrád Megyei Tanács Építési Osztályára került, ahol másodfokú építési hatósági munkakört és környezetvédelmi feladatokat látott el. A megyében lévő magántervezők munkáinak hatósági és építészeti szempontból történő ellenőrzése is a feladatkörébe tartozott. Ezután az ÉGSZI szegedi intézete lett a munkahelye, ahol építkezések és termelő üzemek részére készített hálós ütemterveket, munkaerő-szükséglet számítást és ütemezést. A személyi számítógépek megjelenésével kezdődött az interaktív felhasználói programok fejlesztése. Sokféle termelő üzemben végzett igényfelmérési munkákat az Intézet által elkészítendő számítógépes rendszerek tervezéséhez, rendszerszervezői feladatot látott el, követte a programozói munkát, majd az elkészült programok tesztelése, telepítése, működésének biztosítása volt a feladata. Minisztériumi megbízásra több megyére vonatkozóan felmérték a panelházak műszaki állapotát és felújítási igényeit. A megyében lévő bérlakásokra vonatkozóan szintén készítettek ilyen felmérést. Az ÉGSZI megszűnése után az utódvállalatoknál ugyanezt a munkát folytatta. Eközben rövid ideig foglalkozott a MAGIC rendszer alkalmazásával is. Végül egy termelő üzemnél lett rendszergazda, ahol a termelést és adminisztrációt segítő meglévő számítógépes rendszerek működtetése, korszerűsítése, valamint az újabb igényeket kielégítő rendszerek kifejlesztése, megrendelése, bevezetése volt a feladata nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gaál László

*1943-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 107/1968*

Az egyetemen a Bács-Kiskun Megyei Állami Építőipari Vállalat ösztöndíjasaként szerzett diplomát, ezért ennél a vállalatnál a Ceglédi Megyei Kórház építkezésén folytatott kivitelezői munkát a kórház átadásáig. 1970-től átkerült a cég kecskeméti központjában megalakuló tervező csoportba. Itt mint építész csoportvezető a cég saját vállalkozásában készülő külső beruházások (Kecskemét SZMT székház, Kiskunfélegyháza Vegyipari Gépgyár; Kalocsa lakások stb.) tervezését végezték, valamint előkészítették az új Kecskeméti Házgyár építését, szaküzemeinek tervezését. 1980-tól átkerült a vállalat GRC (szálerősítési) üzeméhez a kísérleti gyártás megszervezésére, ami az angol technológia meghonosítását jelentette. Emellett bekapcsolódott a mikrocölöp mélyalapozási rendszer fejlesztésébe is, amely mind új épületek (házgyári is) alapozásában, mind épületek megerősítésben (Szeged Klinika) sikert hozott. A rendszerváltás után a DUTÉP-et felszámolták, ennek egyik utódjánál, a magán alapítású Duti Schola Kft-nél kapott állást, amely cég iskolaépületek építésre szakosodott. Itt kiviteli tervek készítésére nyílt lehetőség. Budakeszin lakótelep építését végezték. Ide készített lakóház engedélyezési és kiviteli terveket. Ezt a céget 2003-ban felszámolták, utána ment nyugdíjba. Fenti állások mellett a diploma utáni hónaptól kezdve 2011-ig végzett magántervezői tevékenységet is, amely kiterjedt egész Bács-Kiskun és Pest megye déli részére. A rendszerváltás után újonnan épülő üzemi és sport épületek tervezését (sport repülőtér Matkó) végezte. Ezekben a munkáiban már a céges munkaviszonyban megtanult építész- és szaktervezői gyakorlatot hasznosította, az engedélyezési és kiviteli tervektől a látványtervekig bezárólag.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Garamszegi Ilona Judit (dr. Gyurkóné)

*1943-ban született Miskolcon.
Építészmérnöki oklevelének száma: 207/1968*

Az egyetemi évek alatt két évig a LAKÓTERV Vállalatnál műszaki rajzoló-szerkesztőként dolgozott. A Borsod Megyei Állami Építőipari Vállalat (BÁÉV) tanulmányi ösztöndíjasaként tanulhatott, ezért ott is kezdett dolgozni először gyakorló mérnökként, majd tervező mérnökként, később fejlesztő mérnökként és irodavezető-helyettesként. Közben 1977-ben építész kivitelező szakmérnöki diplomát szerzett. 1986-ban vezető tervező minősítést kapott, és az Építőipar kiváló dolgozója miniszteri kitüntetésben részesült. 1988-tól 1992-ig a BÁÉVTERV miskolci leányvállalatánál igazgató-főmérnökeként folytatta a munkát. 1990-ben az Építészmérnöki Karon a Színdinamikai és Építészeti Formatervező Szakmérnöki diplomát is megszerezte. 1996 és 2004 között az ÉPÜLETTERV 2000 Kft. ügyvezető igazgatója volt. 2005-től a „szín és forma” Építész Stúdió Miskolc magántervezőjeként dolgozik. Munkái: BÁÉV beruházások tervezése 35 évig, ipari és szociális létesítmények (raktárak, munkásszállók, öltözők, mosdók, irodaház-bővítés, orvosi rendelő. Polgár 60 lakásos lakóegység házgyári panelből). Elsőként tervezett szállásjellegű épületeket és transzformátor állomásokat lakótelepekre és ipari telepekre egyaránt (BNV területén Budapest). Műemlék házak terveit készítette (Miskolc, Eger, Sátoraljaújhely, Gyöngyös, Girincs), valamint óvoda, általános iskolák konyhákkal és tornatermekkel (Aggtelek, Aszaló, Őr, Felsőzsolca, Miskolc). 2010-ig volt tervezői feladata, ezután festészettel foglalkozott. Több egyéni és csoportos kiállítása volt (Budapest, Miskolc, Sárospatak). Először szórt akril festést, később olaj portrékat festett. Kilenc évig tanult hegedülni, szabadidejében zongorázik, tangóharmonikázik vagy kertészkedik és kézimunkázik (Kalocsai hímzéseket).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gáspár Zsuzsanna (Susanne Janosi)

*1944-ben született Zomborban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 109/1968*

A bajai Tóth Kálmán Gimnáziumban érettségizett 1962-ben. A diploma megszerzése után az Általános Építőipari Tervező Irodában Budapesten dolgozott tervező építészmérnökként. Több budapesti és vidéki középület tervezésében vett részt. 1969-ben az I. kerület számára a Naphegyen óvodát tervezett, amelyet a Magyar Televízióban is bemutattak. 1970-től a krefeldi Eduard Berms & Manfred Hanke tervező irodában építészmérnökként dolgozott. Lényegesebb munkái közé tartozott: Trier-Mosel-Saar bevásárló központ lakóházakkal, Freiburg bevásárlóközpont, Düsseldorf Roßstraße 6 emeletes irodaház, Bad Hofgastein apartman ház, Sonthofen Merian Hotel, Krefeld Grenzstraße 4 emeletes lakóház, Neuss Rheinzenter irodaház-komplexum. 1983-ban férjével (Dr. Franz Janosi) megalapították az INTERMAGNET Dr. JANOSI nevű mérnöki irodát, amelynek jelenleg is tulajdonos társigazgatója. A cég az elektromos acélt gyártó és felhasználó vállalatok számára több speciális mérőberendezést tervezett és helyezett üzembe minden földrészen, amely berendezések tervezésében és kivitelezésében kezdettől fogva részt vett. 2000-től 2004-ig az EUROPEAN COAL AND STEEL COMMUNITY kutató program keretén belül részt vett az első folyamatos transversal mágneses mérőkészülék tervezésében és nemzetközi ipari próbaüzemeltetésében (ECSC Agreement No. 7210-PR-228). Tervező munkája mellett akvarell festményeket és tusrajzokat készít. Képeivel több kiállításon vett részt. Szabadidejében az unokákat tanítja rajzolni, festeni.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gazdag Imre

1945-ben született Pozsonyban.

Építészmérnöki oklevelének száma: 108/1968

A diploma megszerzése után annak érdekében, hogy megismerje a „malter szagát”, a 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál kezdte pályafutását, ahonnan mint építésvezető jött el, és a Demján Sándorhoz kötődő szövetkezethez került vezető tervezőként. A LAKÓTERV-ben 1974 és 1994 között mint irodavezető-helyettes, nagy lakótelepek generál tervezője, illetve a cég műszaki osztályának vezetője dolgozott. A rendszerváltás után önálló céget alapított és dr. Finta József partnereként számos budapesti unikális épület megvalósításában vett részt: a Bankcenter, a Rendőrség központja, a Westend és legutóbb az új Kongresszusi központ. Ezzel párhuzamosan a TriGranit megalakításától az eladásáig a cég vezető építésze, majd főmérnöke lett. Demján Sándorral a munkakapcsolata és barátsága mindvégig megmaradt. A MÁV Felügyelő Bizottságának tagja is volt, ezt követően öt éven keresztül a MÁV egyik ingatlanhasználó részvénytársaságának vezérigazgatójaként dolgozott, a MÁV vezérigazgatóság elnöki tanácsadója a mai napig. A Miniszterelnökség felkérésére nagy állami beruházások koncepcionális kialakításában vesz részt, ad tanácsot jelenleg is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gedai Anikó (dr. Fáy Ferencné)

1944-ben született Kecskeméten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 110/1968

A BME Építészmérnöki Karán végzett 1968-ban a BÁCSÉP ösztöndíjasaként, majd ott dolgozott mint gyakorló mérnök. 1970 és 1984 között a Bács-Kiskun Megyei Beruházási Vállalatnál folytatta a munkát, 1976-tól osztályvezetőként. Munkája során a régi épületek felújításától kezdve az új épületek megvalósításáig minden munkafázisban irányítással is tevékenyen részt vett. Ilyen pl.: Kiskunfélegyháza új lakótelepeinek megvalósítása (Kőrösi úti, Kossuth utcai), ezek házgyári és alagútzsalus épületek, valamint monolit vb vázas szerkezetű iskola, óvoda, bölcsőde és kereskedelmi létesítmények. Kiskunfélegyházi Kórház rekonstrukció, Kecskemét Árpádvárosi lakótelep, Új Kollégium, Városháza felújítás, Kodály Intézet felújítás és átalakítás, 3000 m³-es víztorony építés. A sort még igen hosszan lehetne folytatni, mivel a 16 év alatt igen sok objektum felújításában, építésében vett részt. Legjelentősebb a kecskeméti 680 ágyas kórház, amelynek létesítmény-főmérnöke volt. Hét évig Kecskemét Város Tanácsánál elnökhelyettesként dolgozott és felügyelte a műszaki, építési, valamint a gazdasági, beruházási, tervezési, munkaügyi területet. A korábbi munkái alatt szerzett tapasztalatait elnökhelyettesi beosztásában is messzemenően tudta hasznosítani. 1991-től a SAN Vagyonértékelő, Befektető és Ingatlanközvetítő Kft-nél kamatoztatta tudását, amelyet férjével együtt alapítottak. Rendszeresen továbbképezte magát, így okleveles városépítési városgazdasági szakmérnök, okleveles építőipari gazdasági mérnök lett. 1988-ban részt vett az államigazgatás területén dolgozó műszaki szakemberek képzésén. Elvégezte a felsőfokú értébecslői és ingatlanközvetítői tanfolyamokat. Igazságügyi szakértői tevékenységet is végzett, valamint az érvényes jogszabályok szerint műszaki ellenőri és műszaki vezetői jogosultsága is volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gilyén Ince

1944-ben született Komáromban.

Építésmérnöki oklevelének száma: 24/1968

Végzés után az IPARTERV alkalmazásába lépett, ahol 1985-ig tervezőként, majd 2016-ban történt nyugdíjba vonulásáig vezető tervezőként dolgozott. Jelentősebb munkái: gépészeti karbantartó üzemek (Dunai Olajfinomító, Tiszai Olajfinomító), laboratórium épületek (Tiszai Olajfinomító), fermentációs üzemi csarnok (Richter Gedeon Rt., Budapest), Mátrai Erőmű gipszkezelő és tároló csarnok (Visonta), M1 raktártelep (Páty), KSH ÁSzSz számítóközpont és irodaház (Budapest, Andor u.), MAHART Vezérigazgatóság épülete (Budapest, Szabadkikötő), HUNGAROVIN üzemi étterem és konyha (Budapest, Nagytétényi út). 16 éven át korrektor volt a BME Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékén. Tagja volt a Fiatal Építészek Köre (Mesteriskola) első ciklusának. 16 évig volt önkormányzati képviselő és a műszaki ügyekkel foglalkozó Kerületfejlesztési Bizottság elnöke Budapest XVI. kerületében.

Ezért a tevékenységéért megkapta a „XVI. kerület Díszpolgára” kitüntetést 2018-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gönci Pál

1944-ben született Debrecenben.

Építésmérnöki oklevelének száma: 25/1968

Diplomamunkáját a BME Építésmérnöki Karának Középülettervezési Tanszékén védte meg. A Könnyűipari Szerelő Vállalat Tervező Irodában kezdett dolgozni beosztott, majd vezető tervezőként. A tervező iroda profiljából adódóan főleg könnyűszerkezetes ipari épületek tervezése volt a feladata, de számos egyéb ipari és középület készült a tervei alapján. Részt vett a tervező iroda által kifejlesztett, szabadalmaztatott térrács kidolgozásában. Nagyobb munkái közé tartozott a Maglódi úti kórház mosoda és az energiaközpont épülete, a Távközlési és Oktatási Központ Üllői úti oktatási épülete, a Kardiológiai Intézet klinikai laboratóriuma. Megépült tervei között van a HUNGEXPO „B” Pavilonja és átjáró hídja. 1991-ben önálló tervező irodát alapított, azóta mint az iroda ügyvezetője és főtervezője benzinkutak, tornatermek, üzletházak, lakóépületek tervezésében vett részt. Magántervezőként számos családi házat tervezett. Részt vett projektmenedzserként az Allee bevásárlóközpont létesítésében. Kezdetektől tagja a Budapesti Építész Kamarának. Mivel a feladatok a mai napig megtalálják, jelenleg is aktív, küzdve a jelentősen megváltozott tervezési környezet kihívásaival.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gulyás Anikó

1944-ben született Kolozsvárott.

Építésmérnöki oklevelének száma: 113/1968

Pécsett, a Művészeti Gimnáziumban érettségizett képzőművész tagozaton. Városépítéstan témájú diplomatervét a MÉSZ diplomadíjjal, tagsággal ismerte el. Hat éven keresztül a MÉSZ Műemlékvédelmi és Kiállítás-szervezési Bizottságainak munkájában vett részt, amelyért 1975-ben emléklakettet kapott. 1974 és 1978 között külső konzulensként oktatott a BME Városépítési Tanszékén, majd évekig az Ybl Miklós ÉMF Városgazdasági Tanszékén tervezési gyakorlatot vezetett. 1976-ban tagja lett az ÉTE-nek, 1977-től a MUT-nak. Első munkahelye a VÁTI, ahol az ország különböző területeire (Szolnok, Badacsonytomaj, Kecel, Tatabánya) városrendezést és épület-kivitelezést tervezett. 1971-től a BUVÁTI dolgozója lett mintegy 30 tervezéssel (Kada utcai ltp., Római-part, Babits sétány, Fővárosi Állatkert). 1982-ben elvégezte a BME Műemlékvédelmi–Konzervátori Szakát, illetve ösztöndíjas témabeli angliai tanulmányúton vett részt. 1987-ben az OMF Baranya megyei területi felügyelője lett. 1987 és 1989 között a Káva Kiszövetkezet Építésziroda munkatársaként dolgozott, ahol szakmai felkészültségére, gyakorlatára tekintettel területrendezési tervező lett (Kőszeg, Bükfürdő, Hajógyári-sziget, Óbuda-Újlak). 1990-től a Schömer Urbanconsult Kft. tervezőjeként folytatta a munkát (Újpest, Pestszentlőrinc, Kőbánya, Székesfehérvár). 1972-től 1988-ig többször vett részt tervpályázatokon, ahol 11 alkalommal díjakat nyert (Szentendre, Velencei-tó, Sopron-Bánfalva, Miskolc-Bodótető). 1995-ben férjével megalapították a Start Építész Bt-t, ahol vezető településrendező tervezőként mintegy 20 tervet készített. (Sváb-hegy, Istenhegy, Terézváros-Világörökség, Újpest, Káposztás-megyer kertváros, Dobó laktanya). 2005-től 10 éven keresztül az Újpest Építészeti-Műszaki Tervtanács tagja volt a MUT küldöttjeként. 1965 óta férjezett, 1999 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

György Judit

1942-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 116/1968

1960-ban végezte középiskoláját az Ybl Miklós Építőipari Technikumban. Első munkahelye építész technikusként az ÉKV Tervezési Osztálya volt. A következő évben a KERTI-hez került, ahol neves belsőépítészekkel dolgozott együtt. 1962-ben vették fel a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karának esti tagozatára. 1963-ban az IPARTERV „C” irodája lett az új munkahelye, ahol közel 30 évig dolgozott építésztervezőként. 1968-ban diplomázott. 1970-ben férjhez ment Déri Tamáshoz, aki gépészmérnökként szintén az IPARTERV-ben dolgozott. 1971-ben és 1974-ben születtek gyermekei: Katalin, aki ma közgazdász, és Júlia, jelenleg genetikus. Tanulás mellett mindvégig dolgozott. Első tervei a megépült Budapesti Konzervgyár, valamint a Pécsi Húsipari Vállalat iroda és szociális épülete. Munkájának meghatározó része volt a könnyűszerkezetes építési mód alkalmazása az ipari építészetben. Ennek keretében számos könnyűszerkezetes hűtőházat tervezett. 1978-ban a Székesfehérvári Hűtőház tervezéséért építészeti nívódíjat kapott. Ezt követték az exporttervezések: hűtőházak, baromfifeldolgozó telepek (NDK, Szovjetunió, Jugoszlávia, Irak és Algéria). A tervezést helyszíni művezetés követette. Legkedvesebb hobbiját, a fényképezést napjainkban is űzi.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajcsi Fruzsina (Kacskovics Lajosné)

*1945-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 26/1968*

A Fővárosi Mélyépítési Tervező Vállalat (FÖMTERV) ösztöndíjasaként kezdte pályáját, majd az építész osztály megszűnése után 1969-től 1978-ig a Középülettervező Vállalatnál (KÖZTI) többek között a Budavári Palota, a Pesti Vigadó rekonstrukcióján és a Fővárosi Vízművek új székházának tervezésénél főkonstruktőrként dolgozott. 1978-tól 1987-ig az OLAJTERV létesítmény főmérnökeként, majd osztályvezetőként különböző olajipari létesítmények és ipartelepek kulcsrakész megvalósításának vezetése volt a feladata. Közben németből és angolból állami nyelvvizsgát tett, 1980-ban felsőfokú beruházási szakképesítést, 1981-ben menedzserdiplomát, 1982-ben építőipari gazdasági mérnök diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1987-től 1989-ig a KÖZTI Beruházási Osztályának vezetője, majd 1989 és 1991 között az East-West Property Development műszaki igazgatója volt. 1991-től 2002-ig a Hajógyári-sziget Vagyonkezelő Kft. műszaki, majd ügyvezető igazgatójaként, a volt Óbudai Hajógyár területének hasznosításáért és fejlesztéséért volt felelős. 2002-től saját családi cégükben, a Káptalan Bt-ben és több civil szervezetben folytatott építőipari szakértői tevékenységet. 2006-ban a Kodolányi János Főiskolán idegenvezetői szakképesítést szerzett, majd megalapította a Kincses Belváros Egyesületet 2009-ben, amelynek azóta elnöke. Belvárosi helytörténeti séták, helytörténeti vetélkedők, előadások és könyvkiadás tartozik profiljukba. 2017-ben adták ki hetedik kötetüket a Belváros-Lipótváros kincseiről. Tevékenységéért Schönwiesner-, Podmaniczky- és Pilinszky-díjakban részesült. Férje 50 éve Kacskovics Lajos villamosmérnök, két gyermeke és négy unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halmágyi Márta (Farkasdi Zoltánné)

*1944-ben született Mosonmagyaróváron.
Építésmérnöki oklevelének száma: 117/1968*

A diploma megszerzése után a Középületépítő Vállalatnál kezdett dolgozni műszaki előadóként az építésvezetőségen. Itt a technikai munkától kezdve az építésvezető-helyettesi feladatokig szerteágazó tevékenységet folytatott. 1971-ben váltott munkahelyet, az ÉLTERV-nél folytatta a munkát statikusként gyermekei születéséig. 1976-ban tért vissza, és 1992-ig ennél az irodánál, illetve jogutódjánál, az AGROBER-ELIT-nél dolgozott tovább statikus tervezőként, később statikus irányító tervezői beosztásban. Kezdetben kisebb feladatok megoldásában vett részt, szociális és járulékos épületeket tervezett. A későbbiekben nagyobb létesítmények tervezésével bízták meg. Az iroda tervezői tevékenységéből adódóan ezek a létesítmények elsősorban ipari épületek voltak. Részt vett rekonstrukciós tervezésekben, átalakítási munkákban, távvezetékek és technológiai igényeket kiszolgáló szerkezetek tervezésében. Néhány önálló tervezési munkája: Debreceni Tejüzem szociális épület, Szekszárdi Sajtüzem szociális épület, Székesfehérvári Tésztagyár, Csongrádi Kenyérgyár, szajoli raktárépület, sásdi 6000 tonnás acélsiló-telep, kőbányai 400 fős munkásszálló, GYÓGYÉRT Raktárbázis, Kecskeméti Víziparomfi-feldolgozó Üzem, kiskisvárdai üdítőital-gyártó üzem, bajai marhavágóhíd, Sellyei Sajtüzem, Gyöngyösi Sertésvágó Üzem. Miután 1992-ben az AGROBER-ELITI feloszlott, egy kft-nél folytatta tevékenységét, majd 2004-ben végleg visszavonult a szakmai munkától. Ma már 3 unokáját dédelgeti.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hamza István

*1945-ben született Beregszászon.
Építészmérnöki oklevelének száma: 4/1968*

A diploma megszerzése után tudományos gyakornokként került be a Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékre Pelikán József tanszékvezető közbenjárására. Az MTA által támogatott tanszéki kutatóhelyen elsősorban tudományos, de az oktatási és ipari megbízások munkákban is részt vett. Érdeklődése a laboratóriumi-kísérleti feladatok felé terelte. A tanszéki laboratóriumi irányító munka mellett 1969-ben így került kapcsolatba egy-egy dél-vietnámi, majd öt-tíz év múlva arab, illetve iraki aspiráns kísérleti munkáinak megtervezésével, lebonyolításával. 1975-ben megbízást kapott a Kar akkor létrehozott Építőipari Laboratóriumának vezetésére, ahol fejlesztési, kutatási és a mindennapi gyakorlati feladatok valódi méretaránytal történő végzésére volt lehetőség. Az Acélszerkezetek Tanszék által oktatott tárgyak gyakorlat-vezetését 40 évig végezte, amely a 2000-es években kiegészült a Statika című tárgy előadásával. 1996-ban akadémiai státuszból átkerült egyetemibe. 1982-ben védte meg doktori disszertációját (Hálós vasalású vasbeton táblaszerkezetek erőjátéka). Ezek után érdeklődése a repedés-képződés valószínűség-elméleti irányába fordult. Addigi munkáinak publikációk és konferencia-előadások a tanúi. Hosszú évekig a Kari Tudományos Diákköri Tanács titkára, az Építéstudományi Egyesület és a Budapesti Mérnöki Kamara tagja volt. Jelenleg a fib (fédération internationale du béton) Magyar Tagozatának tagja. 2008-ban, 40 évi munkaviszony után vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hankovszky Mária (Maria Kiss)

*1941-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 118/1968*

A diploma megszerzése után 1968 szeptemberétől Budapesten a Középület Tervező Irodában (KÖZTI) Pintér Béla Ybl Miklós-díjas építész műtermében, Törekly Dezső és Kékesi László szintén Ybl-díjas építészek mellett kezdte pályáját. Különböző jelentős középületek tervezési munkáiban vett részt. 1970 és 1972 között a Nigériában megnyitott magyar mérnöki irodában tervező építészként dolgozott. Nigériából visszatérve a KÖZTI-ben folytatta tervező tevékenységét. 1973-tól az Élelmiszeripari Tervező Iroda (ÉLTERV) építész osztályán különböző élelmiszeripari épületek (hűtőházak, tároló épületek, valamint a szolnoki vágóhíd és húsfeldolgozó üzem) tervezésének vezető tervezője volt. Szakmai tanulmányi munkájáért (Korrózióvédelem az élelmiszeripari épületekben) a „Kiváló fiatal mérnök” kitüntetést kapta. 1975-től Nyugat-Németországban, Frankfurt am Main városában egy magán-tervezőirodában különböző nagy középületek (iskolák, kórházak, szállodák, irodaépületek, stb.) társtervezője volt. A későbbi évek folyamán műemlékileg védett épületek restaurálásával kezdett foglalkozni, és hamarosan jelentős sikereket ért el. A 90-es évek végén Franciaországban telepedett le, ahol 2004-től 2014-ig saját céget üzemeltetett. 2015-től (73 éves korától) nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Harka János

*1942-ben született Mecsekszabolcson.
Építészmérnöki oklevelének száma: 119/1968*

A diploma megszerzése után a Baranya megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott 18 évig különféle beosztásokban. Gyakorló mérnök, építésvezető, végül termelési igazgató helyettes volt. Változatos feladatokat kapott: Pécs (Műszaki Főiskola építése, Konzumáruház, irodaházak, paneles lakások, kórházak, iskolák, közintézmények építése, érc- és szénbányászati program magasépítése), Mohács (lakóházak, gabonasiló, malom építése), Líbia (lakásépítési program termelés irányítását vezette), Budapest (43. sz. Állami Építőipari Vállalat termelési vezérigazgató helyettese, majd vezérigazgatója volt, évi 5000 paneles technológiával készült lakás, valamint a házgyárak irányítása). A Magyar Ilbau Kft. ügyvezető igazgatójaként kivitelezett nagyobb munkák: Europapark bevásárló központ, Pólus bevásárló központ, RTL Klub-Philips székház, M1 és M5-ös autópálya magasépítési feladatok irányítása, Globe 13 Irodaház kivitelezésének vezetése. A MASZER Rt. Magasépítési vezérigazgató helyettesi posztja után a Mélyépítő Budapest Kft. Magasépítési igazgatójaként dolgozott végleges nyugdíjba vonulásáig, 2008-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hegedűs Irén (Jónás Sándorné)

*1941-ben született Dunavecscén.
Építészmérnöki oklevelének száma: 213/1968*

Középiskolai tanulmányait a bajai Építőipari Technikumban kezdte, majd a budapesti Ybl Miklós Építőipari Technikumban érettségizett. Az első munkahelye az ÉM Tetőfedő és Szigetelő Vállalatnál volt, majd az Építőipari Kivitelező Vállalatnál (ÉKV) dolgozott a Tervezési Osztályon először szerkesztőként, majd az egyetem elvégzése után (1968) tervezőként. Ebben az évben férjhez ment Jónás Sándorhoz, aki szintén tervező volt. Az 1969-ben született Viktória lányukkal együtt 1975 és 1979 között Bagdadban éltek és dolgoztak. A háború kitörése előtt a család hazajött. 1988-tól – három és fél éves oktatói munka után – mérnök fővállalkozóként folytatta munkáját az ÉKV-nál annak megszűnéséig és egyben nyugdíjba vonulásáig (1994). A munkák zöme honvédségi területen valósult meg, ezért nem megnevezhetők, néhány kivétel azonban van: Budapest XIII. ker. Lehel út – Honvédelmi Minisztérium 2000 adagos konyha-étterem, Rétsági Tanácsháza – új szárny, Budapest XVI. ker. Újszász utca – irodaház, Eger – 2 x 36 lakásos lakóépület.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hodina Ágnes (Hamza Istvánné)

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 29/1968

A diploma megszerzése után a 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál rövid kivitelezői gyakorlat után tervezőként dolgozott. 1971-ben az Általános Géptervező Irodánál helyezkedett el mint tervező, majd vezető tervező csoportvezető. 1988-tól a MÁV Tervező Intézetnél folytatta a munkát csoportvezetőként, vezető tervezőként. 1992-ben a kollégákkal megalapították a Pannon Projekt Kft-t, ahol szintén tervezőként dolgozott négy évig. 1996-ban az Érdi Polgármesteri Hivatal Építéshatósági Irodáján csoportvezető, később irodavezető volt 2000-ben történt nyugdíjba vonulásáig, azonban félállásban még négy évig dolgozott Érden a Főépítész Irodában. Munkái: ipari épületek, irodaházak, konyha–étterem–öltöző épületek, a BVSC uszoda bővítése és korszerűsítése, a MÁV Kórház felújítása, bővítése és korszerűsítése, a gazdagréti Szent Angyalok templom tervezésében részfeladatok, a Keleti pályaudvar részleges felújítása, a Nagykanizsai Kórház felújítása és bővítése. A vállalati munka mellett magántervezőként családi- és társasházak terveit készítette főleg Budapesten. Tagja volt a Budapesti Építész Kamarának. A szakmai munkát 2010-ben hagyta végleg abba. Azóta családi körben igyekszik segíteni és „unokázik”.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Csilla (Printschler Endréné)

1944-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 30/1968

A Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karának elvégzése után a kecskeméti ÉPSZER Kivitelező Vállalathoz pályázott. Közel egy évtizedig tevékenykedett ott, az utolsó években két kisgyerek mellett, fő-építésvezetőként. Ezt követően több cégnél is a kivitelezéssel foglalkozott. Majd 10 éven át egy építőipari technikumban tanított, ahol szívesen adta át tudását és a szakmát a diákoknak. Korán nyugdíjba ment azért, hogy segíteni tudja Kecskemét egyik legnagyobb városrészének álmát, a Szentcsalád Templom és Községi ház megvalósulását. A Plébánia részéről fogott össze egy önkéntes építész csoportot, amely segítette a pályáztatásokat és a kivitelezést. A legszebb az volt ebben a munkában, hogy nem csak a kőház építése volt a cél, hanem a lelki templom, a közösség építése is. A mai napig feladatot vállal ebben a közösségben, valamint gyermekei és unokái életében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hulyák Anna

Ybl Miklós-díjas

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 123/1968

Az 1968-as diplomázástól 1994-ig a Városépítési Tudományos és Tervező Intézet Műemléki Irodáján dolgozott. Tervező, vezető tervező, 1987-től műteremvezető volt. Tevékenységei: műemlékek felújítása, műemléki környezetek rendezése, tömbrehabilitáció, városrendezés és az épített környezet értékvédelmének kutatása. Megvalósult egyedi műemlék-felújítások: Bajna Sándor-Metternich kastély állagmegóvása, Győr Borsos Múzeum, Szentendre Kmetty Múzeum, Szirák Teleki-Dégenfeld kastélyszálló, Vörösberény volt jezsuita kolostor-szálloda, Esztergom görögkeleti rác templom, Budapest III. kerület Kőrösi Csoma Sándor Gimnázium, valamint Kőszeg, Pécs, Sopron és Veszprém néhány lakóháza. Műemléki környezetek rendezése: Kecskemét ferences templom és Kodály Intézet, Sopron, Kőszeg, Esztergom, Budapest tömbrehabilitációs tervek. Rendezési tervek: Esztergom műemléki belváros, Győr gyalogos belváros, Budai várlejtők, Budapest Belső-Józsefváros, Debrecen, Nyírbátor. Kutatások: települések karakterének meghatározása módszertan, Budapesti világörökség új eljárási rendje, 1991-től részvétel az új építési törvény előkészítésében. 1994-től 2006-os nyugdíjazásáig városrendezési szakreferens volt a Kulturális Örökség-védelmi Hivatal Műemléki Felügyeletén. Munkája a települési értékvédelem egységes irányelveinek érvényesítése a rendezési tervek véleményezésében, műemléki jelentőségű területek lehatárolása, részvétel az örökségvédelmi és a világörökségi törvények kidolgozásában.

Kitüntetései: VÁTI nívódíj (1977, 1982), Szocialista Kultúráért (1979), Ybl Miklós-díj (1980), Szentendre város díszoklevél (1981), Forster Gyula-díj (2007).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil Jankovics Tibor DLA

Ybl Miklós-díjas

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 31/1968

A diploma megszerzése óta tervezőként dolgozik. Munkahelyei: 1968-tól Baranya megyei Tervező Vállalatnál gyakorló építész, majd műteremvezető volt. 1973-tól a Pécsi Tervező Vállalatnál műteremvezető, 1978-tól a Győri Tervező Vállalat, majd a ZALATERV Keszthelyi Irodájának műteremvezetőjeként dolgozott. 1983-ban munkatársaival megalakította a FORMA Kiszövetkezetet, majd a FORMA zRt-t, amelynek 2017-ig elnökgazgatója volt. 2018-ban létrehozta a JANKOVICS és DEÁK Építész Műterem Kft-t. Jelentősebb megvalósult munkái: Fadd-Dombori TÁÉV üdülő, Pécs Apáczai Nevelési és Művelődési Központ, Keszthely Phoenix Szálló, Keszthely 16 tantermes iskola és városi sportcsarnok, Badacsonyörs Szőlőhegyi kápolna, Hévíz Danubius szállók és fürdők, Borszék (Románia) Gyógyászat- és Élmenyfürdő, Keszthely Fő tér rekonstrukció, Badacsonytomaj Szent István Király kápolna. Szálló, fürdő és gyógyászati létesítmények mellett számos családi házat is tervezett. Különleges szakmai tevékenysége: vályogházak tervezése és megvalósítása. 1970 óta tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének, a PÉCS CSOPORT alapító tagja (1973). 1986-ban felvételt nyert a Művészeti Alap Belsőépítész Szakosztályába. A Kós Károly Egyesülés alapító tagja és mestere (1989), a pécsi PMMF címzetes tanára (1990). A Magyar Építész Kamara Etikai és Fegyelmi Bizottság tagja (1997). DLA fokozatot szerzett (2001, BME); a PTE habilitált doktorrá nyilvánította (2008); kinevezték a PTE egyetemi tanárává (2010). 2013-tól a MMA levelező, majd 2015-től rendes tagja.

Elismerései: Ybl Miklós-díj (1993); Prima díj (2009); Zala Megye Építészetéért díj (2013).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kaáli Nagy Sándor (Alex Kaali-Nagy)

1944-ben született Gyulán.

Építészmérnöki oklevelének száma: 126/1968

Így történt idáig...

1. 1968. Kaposvari Építész Iroda. Négy hónap után el kellett menjek egy rosszul sikerült disszidálási kísérlet után. (Jugoszláv börtön 10 nap)
2. 1968. október Nagyszénás Dózsa TSz. Építésként dolgoztam azért, hogy tsz tagként megpályázhassak egy nyugati útlevelet. Sikerült!
3. 1969. február Szeged Csongrád Megyei Építőipari Vállalat, beton előre gyártó üzemvezető-helyettes voltam. Alig dolgoztam..., álmodoztam a jövőt illetően...
4. 1969. június Olaszország, azután Ausztria, Bécs. Eldöntöttem kintmaradásomat és ideiglenes munkát vállaltam Bécsben a Joseph Kern Építész Irodában.
5. 1969. december 1. New York. Életem álma beteljesedett! December 3. Dr Dickens Építész Iroda (Manhattan 5th Ave.). Négy hónapot töltöttem itt, éjjel-nappal dolgoztam és tanultam angolul.
6. 1970. március Shoreham Long Island óceánparti iroda Geysa Sarkany Építész Iroda. 1972 szeptemberig modern lakóházak tervezésével és építésével foglalkoztunk közvetlenül az Atlanti óceán partján (South Hampton, West Hamptonban). Közben megszereztem az amerikai építész diplomámat. Partner lettem.
7. 1972. október Inducon, ipari épületeket tervező és építő iroda Rochester NY. 1973-tól 50 %-os tulajdonossá váltam. 1974 és 1976 között a University of Rochester közgazdasági egyetem. Közgazdász diplomát szereztem (MBA).
8. 1980. New Canaan Connecticut önálló építész, kivitelező és ingatlan beruházó. Főleg lakóházépítéssel foglalkozunk, spekulációs alapon vagy néhány világszerte ismert ügyfélnek tervezünk és építünk házakat. Utóbbi időben két fiammal együtt nagyobb beruházásokat készítünk Floridában és a keleti tengerparton.
9. Munkásságom megtekinthető az interneten: Kaali-Nagy.com
10. Minden köszönet a Budapesti Műszaki Egyetemnek, ami világszínvonalú felkészülést jelentett.

A jövőt illetően: ... a legjobbja még hátra van!!! Tehát előre minden energiával!

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kincses Klára

1945-ben született Pusztamérgesen.

Építészmérnöki oklevelének száma: 128/1968

Gyöngyösön, a Mátravidéki Építő és Szakipari KTSZ tervező irodáján tervezőként kezdett dolgozni. Főbb munkái: SZOT üdülő Balatonberényben, lakóépületek, társasházak, ipari épületek tervezése Gyöngyösön: Zöldhíd u-i Kócsag u-i társasházak, Kenyérgyár u-i faipari üzem, iroda épület, Parkettagyár üzemi csarnok. 1978-ban a Nagyrédei Szőlőskert MGTSz-nél vállalt munkát. Itt egyetlen építészmérnökként egy rajzolóval 17 évig dolgozott. Főként a tsz saját beruházásait tervezte, és a kivitelezésben tervezői művezetőként működött közre. Változatos tervezési munkákat végzett. Főbb tervezési munkái: hűtőház-bővítés, szőlő oltó- és hajtatóház, irodaház, istálló, mustertesztók telepítése, bortároló pince, ivóvíztisztító telep. A községben: egészségház kialakítása, iskola bővítése, tájház. 1995-ben Rózsaszentmártonban egy évig építésügyi előadóként vállalt munkát, és közigazgatási alapvizsgát tett. 1996-tól vezető építész magántervezőként szakági tervezőkkel összefogva dolgozik. Tervezett munkái megvalósultak, kivéve néhány pályázati munkát. Jelentősebb megvalósult munkái: több családi ház (Gyöngyös környéke), társasház (Budapest, Jászárók-szállás), egészségügyi központ (Nagyfüged), gyógyszertár (Gyöngyöstarján, Gyöngyös-solymos), üdülőépületek (Mátraszentimre, Markaz), MTA üdülő bővítése (Mátraháza), templomfelújítás (Detk, Kisnána), faluközpont épületei, sportöltöző, borbemutató, és boros pincék (Gyöngyöstarján), gépkocsi-szerelő műhelyek (Abasár, Gyöngyös), mezőgazdasági termény tároló csarnokok (Törökszentmiklós). A Magyar Építőművészek Szövetségének tagja volt 1978-ig. Részt vett az Építész Kamara kezdeti szervezésében, Gyöngyös Város Építészeti Tervtanács munkájában. Tagja a Heves Megyei Építész és Mérnöki Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiskun Károly

1938-ban született Cegléden.

Építészmérnöki oklevelének száma: 130/1968

1956-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait az akkori Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen, majd azt megszakítva, 1968-ban szerzett építészmérnöki oklevelet. Tanulmányai közben épület-felújításokat tervezett (Bp. XI. ker. HKI), a diploma kézhezvételekor a 21. sz. Állami Építőipari Vállalat építésvezetője volt. 1969 és 1984 között az ÉMEXPORT Fővállalkozó Vállalat alkalmazottjaként dolgozott. Tevékenysége építőipari export fővállalkozói szerződések létrehozása volt, külföldön megvalósuló objektumok főmérnöke, tartós kiküldetésben azok megvalósításának vezetése volt a feladata (Mongólia, NDK, NSZK). 1984-1985-ben a Technoimpex Külkereskedelmi Vállalat főmunkatársaként folytatta a munkát. 1986-1988-ban a VEGYÉPSZER Szerződéskötési Osztályának a vezetője volt (Tengizi gázipari komplexum kivitelezésére külkereskedelmi vállalkozási szerződés létrehozása). 1988-1989-ben az Artex Külkereskedelmi Vállalat Vállalkozási Osztályának vezetőjeként dolgozott tovább. 1989-től 1996-ig volt a DTEI Diplomáciai Testületeket Ellátó Igazgatóság beruházási főosztályvezetője. Nyugdíjba vonulását követően még hat évig az Interestate Rt. munkatársaként dolgozott. 1977-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szervező szakmérnöki oklevelet kapott. 1985-ben felsőfokú külkereskedelmi áruforgalmi szakvizsgát tett. 1982 és 1992 között ellátta a Fővárosi Tanács VB. műszaki szakértői feladatait.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Magdolna (Magdolna Kish)

1942-ben született Nagyváradon.

Építészmérnöki oklevelének száma: 129/1968

Az egyetem elvégzése után 1972-ig a KGMTI-ben (Kohó és Gépipari Minisztérium Tervező Irodái) dolgozott építészként, majd statikusként elsősorban ipari épületek tervezésén. Még abban az évben áttelepült az Amerikai Egyesült Államokba. Kettős állampolgár. Pályafutását Columbus-ban, Ohio állam fővárosában folytatta, ahol a Korda and Associates (későbbi nevén Korda/Nemeth Engineering) mérnöki tervező irodánál dolgozott. Eleinte mint szerkesztő, később pedig mint tervező mérnök tevékenykedett. Az amerikai Professional Engineering Licence (tervezői jogosultság) megszerzése után vezető mérnökként változatos és jelentős beruházásokban vett részt mint tervező, majd mint project manager nemcsak Amerikában, hanem számos európai országban is. 2009-ben vonult nyugdíjba. Több amerikai szakmai szervezet tagja, beleértve az ACI (American Concret Institute), a PTI (Post-Tensioning Institute), AISC (American Institute of Steel Construction) szervezeteket.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil Kistelegdi István DLA

Ybl Miklós-díjas

1944-ben született Szombathelyen.

Építésmérnöki oklevelének száma: 33/1968

Diplomája kézhez vétele után a BM Tervező Vállalatnál a pécsi ifjúsági iroda alapító tagja volt, ahol fő tevékenysége a pécsi történeti belváros rehabilitációja volt főépítésként és szakmai irányítóként. A PÉCSITERV-nél műemlékvédelmi főmérnök, majd a pécsi Universitas Egyesülés elnöke volt. Ezután a Pollack Mihály Műszaki Főiskola főigazgatójaként építésmérnöki szakot alapított, ahol szakmai tevékenysége 1988-tól folyamatos, jelenleg professor emeritusként. 1998-ban Honorar professor, Fachhochschule Würzburg – Schweinfurt – Aschaffenburg, Deutschland. 1988-ban Ybl Miklós-díjat kapott a pécsi belvárosi rehabilitáció, az Elefántos tömb és a Művészetek Háza tervezéséért, 1992-ben pedig Pro Architectura díjat a FEMA Bevásárlóközpontért. Nagy fájdalomra ezt a kedvenc épületét a privatizáció „rossz szelleme” elbontotta, pedig a Velencei Építész Biennálén is jelentős sikerrel szerepelt vele. Másik, kedves megépült munkái: Szamoskéri templom Bachman Zoltánnal, Pécs Belváros Elefántos Tömb, Pécsi Iparosház, Pécsi Kereskedők Háza, PTE Jogi Kar 300 fős előadó terem és aula. A pécsi Fecskeházat fiával, dr. ifj. Kistelegdi Istvánnal tervezték. A Káptalan utca 2., Zsolnay Múzeum felújítását, a Pécs, Papnövelde utca 5. Modern Magyar Képtár tervezését szintén fiával végezte. Az organikus építészet szép példája a siklósi ravatalozó, amelyet siheder korában tervezett. Sok épület tervezése, hazai és külföldi kiállítás mellett publikált is (kiadványok, cikkek, könyvek, filmek). Számos díjat is kapott munkáiért. Soha nem adja fel, hátha beugrik egy jó épület a „fináléra.”

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Ferenc

1944-ben született Ózdon.

Építésmérnöki oklevelének száma: 134/1968

Munkahelyek, munkák: Budapest V. ker. építési előadó, Bercsényi utcai építész kollégiumban szenior. Kecskemét: helyi tervezőirodák, tervek: Balatonfenyves Ifjúsági vezetőképző, Kecskemét óvodaépületek, Bács-Kiskun megyei Növényvédelmi Állomás. A DUTÉP és az ÁÉTV közös termékfejlesztő irodájánál egyedi paneles sor- és kistársasházak, Kecskemét színész-garzonház. DUTÉP-nél egy variabilis alaprajzú és tömegformálású lakóépület-tervcsalád és panelcsalád tervei. Részt vett a Kecskeméti Nemzetközi Zománcművészeti Alkotótelep építészeti programjaiban (Csete Gy., Makovecz I.). Díszlet a Kecskeméti Katona József Színháznak. Szakképző iskola igazgatóhelyetteseként az építész technikus képzést szervezi. Magántervezőként több száz lakóépület, társasház, nyaraló terve. Kecskemét-Budapest: A szakképzési világbanki projekt vezetője az építőipari szakmacsoportban, a Nemzeti Szakképzési Intézet Építészeti Szakmacsoportjának vezető szaktanácsadója 10 évig (szakmastruktúra, tantervek, tananyagok kidolgozása, versenyek szervezése, tan-eszköz- és tankönyvfejlesztés, módszertani útmutatók, publikált szakmai és oktatási folyóiratokban). Kül- és belföldi szakmai tanulmányutak, továbbképzések, a hazaiak szervezése. A Kecskeméti Térségi Integrált Szakképző Központ tervezése. Családi céges munkái Jobbágy Judittal: műemlékes tervezések: Kiskunfélegyházi Sarlós Boldogasszony templom, Kecskeméti Piarista Rendház és Templom helyreállításának koncepcióterve, a templom műemléki helyreállítása, KNPI területén népi műemlék tanya-együttesek helyreállítása, Duna-Tisza-közi kunhalmok és földvárak természetközeli állagmegóvása. Képzések: abszolutóriumok: BME építőipari gazdasági szakmérnök, műemlékvédelmi szakmérnök, diploma: okleveles építész mérnök-tanár. Tagságok: MÉSZ (Kecskeméti Csoport alapító titkára), MÉK, ICOMOS, Porta Speciosa Egyesület.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Ildikó

1944-ben született Désen.

Építészmérnöki oklevelének száma: 36/1968

Társadalmi ösztöndíjasként a diploma megszerzése után a közigazgatásban kezdett dolgozni. Ezután a Kohó- és Gépipari Minisztérium Tervező Irodájában (KOGÉPTERV) a cég profiljába illő, döntően ipari csarnokok tervezésében vett részt 1978-ig. Ezt követően a Honvédelmi Minisztérium tervező irodájának csoportvezetőjeként dolgozott (MN ÉPTI). A tipikusan honvédségi feladatokon túl (laktanya-rekonstrukciók) jelentős nagyságrendű logisztikai központokat tervezett (Győr, Kecskemét, Budaörs). Az MN ÉPTI megszűnése után a MATÁV Beruházási Osztályára került, és ettől kezdve tevékenysége a tervezésről áttevődött a műszaki lebonyolítás, beruházás területére. A MATÁV-nál végzett legjelentősebb feladata a Krisztina körúti székház beruházásának összefogása volt, amely sokrétű feladatot jelentett (tervezőkkel való egyeztetés, a MATÁV vezetősége és a Deutsche Telekom projektfelelősei felé történő műszaki és gazdasági előterjesztések). Közben vezetésével megalapították döntően családi vállalkozásként az MK Mérnökiroda Kft-t, amelyben a kisebb tervezési munkákat és a 2000-es évektől egyre jelentősebb beruházási munkákat irányította (három belvárosi irodaház műszaki átvilágítását spanyol befektető részére, a kelenföldi és Hungaria kocsisínek teljes rekonstrukcióját a Combino villamosok fogadásához, Budakeszin a német nemzetiségi óvoda teljes felújítását és bővítését, belvárosi műemlék épületek teljes rekonstrukcióját (Zara Hotel)). A belvárosi nagy projektek közül mind építésetileg, mind műszakilag kiemelkedett a Dorottya utca 6. szám alatti épület, azon belül a Hauszmann csarnok megoldása. Az irányítása alatt végzett jelentős beruházások közé tartozott még a IX. kerületi Gizella malom átalakítása, amelyben 144 lakás került kialakításra. Szakmai tevékenységét 2015-ben fejezte be, amikor is ténylegesen nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Judit (Tuzson Balázné)

1944-ben született Héregen.

Építészmérnöki oklevelének száma: 216/1968

Diplomatervét az Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszéken készítette. Mérnöki tevékenységét az AGROTERV-nél kezdte el, a Balatonboglári ÁG szőlőfeldolgozó üzemének tervezési munkáiba kapcsolódott be. Később a GÁZ-LAK Szolgáltató Szövetkezetnél főleg lakóépületek felújításával, ipari épületek tervezésével foglalkozott (nagy lengyeli kőolaj-finomító kazánháza). Az AGROTERV-hez (AGROBER) visszatérve felelős tervezőként több ipari és mezőgazdasági létesítmény építész szakági tervezője volt (Siófok, Alsótekeresi Faiskola, Káli csemetekert facsemete-tároló, NDK Schönwalde kísérleti laboratórium, Alsónémedi magtártelep egyes létesítményei, Volán szociális épület, üzemanyag-töltő állomás), több típusterv, átalakítási, felújítási munkák. 1984-től a BVM Kutató-Fejlesztő, Tervező Irodáján, majd a BVM Mérnöki Kft-nél tervezői és gyártmányfejlesztői, piackutatói munkát végzett. Több újításnak szerzője, társszerzője volt. Ebben az időben több, a Mérnök-továbbképző Intézet által szervezett tanfolyamot végzett el, számítógépes tervezéssel kezdett foglalkozni, jártasságot szerzett tervezői, grafikai, adatbázis kezelői programokban, kiadványszerkesztéssel a mai napig foglalkozik. 1994-ben férjével megalapították a TUZSON Mérnöki Iroda Kft-t, amelynek ügyvezetője, vezető tervezője volt nyugdíjazásáig. A tervezési munkák mellett (Csepeli Strandfürdő medencéi, Zalaegerszegi Strandfürdő versenymedence, több strandfürdő tanulmányterve, Budaörs római katolikus ált. isk., Zágráb Pliva Animal Facility, valamint GYOKI Dunakeszi telepe kísérleti laboratóriumainak kiviteli terve) fejlesztési, szakértői munkái voltak. Készített tervezési segédleteket, ill. műszaki feltételeket a BVM számára, végzett gyártmányfejlesztői, szakértői tevékenységet, felnőttoktatás keretében több cégnél tartott AutoCAD, Word tanfolyamokat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kozma Mária (Soós Imréné)

*1944-ben született Törökszentmiklóson.
Építésmérnöki oklevelének száma: 217/1968*

Az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karát a Szolnok megyei Tanács tanulmányi ösztöndíjasaként végezte. A tanulmányi szerződés értelmében a Szolnok megyei Tanácsnál kezdett dolgozni, ahol településrendezési és településfejlesztési munkakört látott el. Hivatali munkája mellett magántervezőként családi házakat és társasházakat tervezett. A szerződés lejártá után a Fővárosi Tanács Városrendezési, majd Beruházási Főosztályán a város lakó- és kommunális beruházásainak előkészítését és ellenőrzését végezte. Ez idő alatt jelentősebb lakónegyedek épültek azok ellátó, kiszolgáló és gyermek-intézményeivel együtt. Több tucat középiskola, valamint a fővárosi fenntartású kórházak építésében, rekonstrukciós munkáiban is közreműködött. 1982-ben fővárosi főtanácsosi címmel ismerték el a munkáját. 1993-tól a Postabank Invest Rt. vezető munkatársaként irányította többek között a rendőrség Teve utcai székházának megvalósulását, a kétfordulós nemzetközi kivitelezői pályázat lebonyolításától a teljes kivitelezésen át a végső pénzügyi elszámolásig, a garanciális felülvizsgálatok során jelentkező hibák javításának ellenőrzéséig. 2011. évi nyugdíjazása után építész műszaki ellenőrként több lakópark és kórház – többek között a Honvéd Kórház – kivitelezésének műszaki ellenőrzését végezte. Tevékenyen részt vett az Ingatlanszövetség elnökségének és Etikai Bizottságának munkájában. Nyugdíjazásáig tagja volt a Budapesti Építész Kamarának, a mai napig rendszeresen részt vesz az Urbanisztikai Társaság rendezvényein.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Körmendy János

*1944-ben született Nemeskeresztúron.
Építésmérnöki oklevelének száma: 37/1968*

A Soproni Berzsenyi Dániel Gimnáziumban érettségizett. A diploma megszerzését követően 1987-88-ban elvégezte a BME-MUT urbanisztikai tanfolyamát. Franciául beszél. 1968-tól 1985-ig a Győr-Sopron Megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott tervezőként Győrött, majd Budapesten az ERŐTERV-nél folytatta a munkát, ezután a Tatabányai Szénbányák Vállalat Építészeti Üzemében volt előkészítő, ezt követően a SOREC SUD-nél dolgozott Algériában, végül pedig az AGROBER Szabolcs-Szatmár Megyei Kirendeltségén, Nyíregyházán volt tervezési osztályvezető. 1985-től 2009-ig a Győr-Sopron Megyei Tanács, majd a Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzat megyei főépítészeként tevékenykedett, ezt követően Győrött a KTM Észak-Dunántúli Területi Főépítész Irodáján volt területi főépítész, később a Belügyminisztériumba került és tárca nélküli miniszter is lett, a továbbiakban az Országos Lakás- és Építésügyi Hivatal Településrendezési Főosztályán a dél-dunántúli területi referens, a Nyugat-dunántúli Területi Főépítész Irodában a Fertő-táj Világörökség és Vas megye területi felelőse. Társadalmi szerepvállalásai: Győr-Moson-Sopron Megyei Építész Kamara elnöke, majd alelnöke, jelenleg Elnökségének tagja. A Magyar Építész Kamara Elnökségének tagja 2000 óta. A Magyar Urbanisztikai Társaság és az ICOMOS tagja.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el: Műemlékvédelemért miniszteri oklevél (1995), Hild János-díj (1997), Pro Régió díj (1999); Év főépítésze (2003), Palóczy Antal-díj (2012).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Krikovszky Péter

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 39/1968

Diplomája megszerzése óta a szakmában dolgozott. 25 évig volt vezető építész tervező a BUVÁTI-nál, majd 15 éven át a BFVT Kft-nél településtervező, végül mint Zugló főépítésze ment nyugdíjba. Jelentősebb magasépítési tervei: általános iskola, kórház, az első IKEA áruház, az Árkád üzletház adaptálása, sportszergyártó és -forgalmazó cégek épületei (Aréna, Budmil, Inoxriv, Raab Karcher, stb), irodaházak, uszoda a Vakok Intézetében, Schöpf-Merei Kórház szecessziós homlokzatának műemléki felújítása, számtalan lakó- és családi ház. Településrendezési terveket készített többek között a Városliget, a Népliget, a Rákosrendezői pályaudvar, a Déli pályaudvar, az Orczy kert, Mór, Sárfimizdó, Zugló területére. Szakmai publikációi, előadásai közül kiemelkedő a „Humanizációs törekvések a francia kórházépítésben”, az „Egy történelmi város aktuális városrendezési problémái a megváltozott politikai és gazdasági körülmények között” (1991. Prága), „A Hősök tere térszint alatti beépítése” (1995. Párizs). Szakmai publikációi tervezői munkáival kapcsolatosak, úgymint kórházépítési tanulmányok, egyes építési és településrendezési tervek ismertetése, általános szakmai kérdések. Szakmai díjai, elismerései: Budapest Építészeti Nívódíja (IKEA Áruház, Örs vezér tere) (1989), Építőipari Nívódíj az Árkád Bevásárló központ tervezői munkájáért (2003), Budapest Építészeti Nívódíj dicséret a Schöpf-Merei Kórház homlokzat-felújításáért (2006), a Helyi Építészeti Örökség. építészeti nívódíj különdíja (2007). Pályafutása során háromhónapos ösztöndíjjal volt Párizsban és négy hónapig Brüsszelben. Irodalmi munkái jelenleg a csongrádi Főveny folyóiratban jelennek meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Laczkó Ferenc

1943-ban született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 136/1968

A diploma megszerzése után az egyik legnevesebb magasépítő cégnél, a Középületépítő Vállalatnál helyezkedett el. Az ott töltött 11 év alatt a szakma különböző területein próbálhatta ki magát. Volt építész tervező, sőt a házi tervező csoport vezetője, és az 1970-es évek elején az akkor külföldről behozott korszerű acél zsaluzatok bevezetésével foglalkozó technológus tervező. Ám az igazi helyét a kivitelezés irányításában, az épületek születésénél találta meg. Szerteágazó építési tapasztalata és a közben a Közgazdaságtudományi Egyetemen megszerzett másoddiplomája alkalmassá tette, hogy 1979-ben az akkori legnagyobb építőipari szövetkezet, a Lakásépítő Ipari Szövetkezet főmérnöke legyen. Irányítása alatt 1000 lakás és néhány hangsúlyos középület (Kőér utcai uszoda, Almássy téri Szabadidő Központ) valósult meg. Az 1980-as évek közepére megkezdődött a nagy cégek feldarabolódása és a komoly magáncégek megjelenése. Vezetői tapasztalatait 1987-től a már sikeres és ismert NOVARAT-nál folytatta építési ágazatvezetőként, amely éveken át nyereségesen épített irodákat, 6 és 8 ezer m²-es raktárcsarnokokat és kórház-rekonstrukciót is sikerrel vezényelt le (Rókus). 1985-től építésügyi, majd 1999-től igazságügyi szakértést is folytat. A több mint 30 év alatt mintegy 200 különböző peres ügyben segítette a bíróság munkáját. Pályája utolsó állomásán 1998-tól a Magyar Épületszerelő zRt-nél különböző vezető posztokat töltött be (ágazatvezető, építési igazgatóhelyettes, vezérigazgató-helyettes). Legbüszkébb a Magyar Nemzeti Múzeum II. és III. ütemének műemléki felújítására és a két, szintén műemlék (Barabás villa és Szabó Ervin Könyvtár főépület) Europa Nostra díjjal kitüntetett épület felújítására. Ma már csak szakértéssel foglalkozik és kedves hobbjának, a versírásnak és a családfa-kutatásnak hódol.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ladó Katalin (Sopovné)

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 137/1968*

Első munkahelye az Élelmezésipari Tervező Vállalat (ÉLTERV) volt, ahol igen változatos tervezési feladatokkal bízták meg. Tervezett budapesti ostyaüzemet, szőlőfeldolgozókat, bortárolókat az ország különböző részein, almatároló hűtőházat Napkoron. Részt vett a Miskolci Húskombinát és a Szekszárdi Egészségügyi Vágóhid tervezésében több, különböző funkciójú épülettel. 1973-tól a VEGYÉPSZER Építési Igazgatóság Export Építési Rayonjában volt előkészítő mérnök és a nyugat-német TROCAL vízszigetelő rendszer technológusaként országosan tevékenykedett víztárolók, városi víztornyok szigetelési feladatainak megoldásában és a vállalat exportfeladatainak lebonyolításában. 1975 és 1983 között a Építőipari Számítástechnikai és Ügyvitelgépesítési Vállalat (SZÁMALK), illetve az Építésgazdasági és Szervezési Intézetnél (ÉGSZI), volt rendszertervező. 1977-ben a BME Építészmérnöki Kar Gazdasági Mérnöki Szakán szerzett oklevelet, míg 1981 őszén 12 hetet töltött a német ipar, egyetemi oktatás és tudományos élet különböző intézményeiben a Carl Duisberg Gesellschaft ösztöndíjasaként. Külföldi tapasztalatait diplomamunkájába beépítve elnyerte a legjobb diploma díját az Országos Vezetőképző Központ és az ÉGSZI Vezetőszervezői továbbképző tanfolyamán. 1983 és 1987 között az Építési Export Koordinációs Iroda szervezetében 140 vállalattal állt kapcsolatban, és ekkor szerezte meg felsőfokú külkereskedelmi áruforgalmi szakvégtetségét a Külkereskedelmi Oktatási és Továbbképző Központnál. Ezután a METALIMPEX Külkereskedelmi Vállalat mérnök üzletkötőjeként, majd 1992-től nyugdíjazásáig a svájci központú METALLEX AG budapesti irodájában folytatott sikeres export-import tevékenységet a világ számos országával.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lakatos Katalin

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 40/1968*

A diploma megszerzésétől 14 évig az IPARTERV-ben dolgoztam. 1982-től főállású családanya vagyok. Fontos dolog volt a számomra, hogy az emberi erőforrásokat segítsem. Minden sikeres férfi mögött áll egy feleség. Minden sikeres gyermek mögött áll egy gondos édesanya.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

László Tibor

1944-ben született Szegeden.

Építésmérnöki oklevelének száma: 41/1968

Szegeden a Vedres I. Építőipari Technikumban ismerkedett a szakmával. A Budapesti Műszaki Egyetemen okl. építésmérnök diplomát kapott 1968-ban. Építésmérnökként kivitelezéseken dolgozott előbb Szegeden, majd Tatabányára költözött, ahol építésvezető volt több mint tíz évig. Ezután újabb tíz évig műszaki vezető volt a Szénbányák Népház nevű színházi- és művelődési intézményében. 1989-ben döntött úgy a város vezetése, hogy Tatabányának is legyen városi főépítésze. Pályázaton elnyerte ezt a megbízatást. 2000-ig Tatabánya Városi Tanács főépítészeként, majd a rendszerváltás után Tatabánya megyei jogú városi főépítészeként dolgozott. A rendszerváltás építész diplomatájaként oroszánrészt vállalt abban, hogy a szocialista iparváros építése jegyében folyó falurombolást leállították, hogy a lakótelep-építési kampány helyett teret kaphatott ismét a családi házas, kisvárosias beépítés, hogy élhetőbb város lett Tatabánya. A nevéhez és munkájához fűződik a „csinált város” gyökereinek megtalálása, a régészeti feltárások beindítása, az elhanyagolt régi szobrok, emlékművek felújítása, új szobrok felállítása. Főépítész tevékenysége mellett részt vállalt a megyei építész kamara megszervezésében, és annak titkára volt 2000-ig, jelenleg elnökhelyettes a megyei szervezetben. A politika elhatalmasodása a városi vezetésben azt eredményezte, hogy 11 évi tevékenység után 2000-ben a főépítész székéből föllállásra és távozásra kényszerült. Azóta vállalkozó településtervező építészként dolgozik jelenleg is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

László Zoltán

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 138/1968

Mint a most aranydiplomát átvevők legtöbbször, 1945-ben született, s tanulmányaiban egyvégtében eljutva az építésmérnöki diplomáig, 1968-ban végzett. Ebben az első 23 évben tanult, ping-pongozott az ifi első osztályban, sokat rajzolt-festett a Képzőművészeti Gimnáziumi évek alatt, eljutott atlétikában a harmadosztályú szintig, s közben rengeteget hegedült, utazott zenekarral, népi együttessel. 1968-ban a KÖZTI-ben kezdett Szabó Pista bácsi mellett, annak a háznak a feldolgozásában, amelyet nemrég bontottak le. Egy év után átment az IPARTERV-be (nem ment messzire), s ott dolgozott 20 éven keresztül. Ennek az időszaknak legkisebb önálló munkája 32 m² volt, s a legnagyobb 15.000 m². A munkák kapcsán bejárta az országot, sok helyre tervezett kisebb-nagyobb épületet, üzemet, gyáregységet, rekonstrukciót. Sokat pályázott, nyert is öt-hat alkalommal. 20 év után a fiatalság nyomására otthagyta az IPARTERV-et és öten saját céget alapítottak, amely azóta is létezik, szinte változatlan alapítói felállással, immár 27 éve. Itt az első félév nem munka- csak bevételnélkülisége után megszűntek az első megbízások belföldi és külföldi tervezési feladatokkal. Ezek között is volt mindenféle, a szállodától, a go-kart pályán keresztül az üzletközpontig, a squash pályától a templomfelújításon át az autószalonig. De megmaradtak az ipari épületek is, festékgyár, műanyag-feldolgozó üzem. 60 évesen nyugdíjba ment, azóta is dolgozik, igaz kisebb intenzitással, de töretlen kedvvel, és nem feltétlenül az építészet területén. A zene és a rajz végigkísérte ebben a mögöttünk hagyott 50 évben, és reméli, ha ő kitart, azok is kitartanak mellette továbbra is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lelkes László

*1942-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 139/1968*

Pályája kezdetétől folyamatosan szakmai továbbképzéseken vett részt. Az építészeti tervezés és kivitelezés terén egyaránt tevékenykedett. Tervezési gyakorlatot színvonalas tervező vállalatoknál szerzett, (VEGYTERV, IPARTERV), ahol szerkesztő-részlettervező, majd önálló tervező, később vezető tervezőként dolgozott (1965-1970). Ezután főként kivitelezőként tevékenykedett. Munkahelyi technikus, építésvezető majd több, cca. 500 főt foglalkoztató vállalatnál volt (1970-1988). Erre az időszakra esik hét év afrikai kiküldetés (1981-1987). Algériában önálló építész szakértőként vett részt az ország nagy volumenű lakásépítési programjának megvalósításában. Hazatérése után 1988-tól az építőipari magánszférában dolgozik. Jelenleg nyugdíjasként is aktív. Saját tervező és építő-kivitelező vállalkozását irányítja és végez felelős műszaki vezetői, vezető tervezői és építési szakértői munkát. Tervezői munkái részlettervezőként: Nyíregyházi Gumigyár, Egészségügyi Minisztérium, SOTE Elméleti tömb. Önálló tervezőként: Kőbányai Erőmű iroda és szociális épületek, Almásfüzitői Timföldgyár TMK műhely bővítése, számos magánlakóház, városi múzeum (Guelma, Algéria), iskola és intézményi épületek (Annaba és Guelma városok, Algéria), számos hazai és külföldi családi ház tervezése. Kivitelezési munkák: ÉM. 26. sz. ÁÉV. Hőerőmű építkezések (Százhalombatta), új építésű komplett mezőgazdasági település (Algéria), Taurus Gumigyár üzemi csarnok rekonstrukciója (Budapest), lakóépületek-Wieneberger, számos egyéb épület-kivitelezés, felújítás, szerkezeti megerősítés. Szakértések, épületvizsgálatok: Budapest, Október 6. utca 15. Lakóépület vizsgálata, Általános iskolaépület tetőszerkezet vizsgálata (Szada), ATI DEPO raktártelep épületeinek vizsgálata (Budapest).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lénárt Erzsébet

*1945-ben született Podoljében.
Építészmérnöki oklevelének száma: 42/1968*

Egyetemi tanulmányait a Tolna Megyei Állami Építőipari Vállalat tanulmányi ösztöndíjasaként végezte, s a diploma megszerzése után ugyanitt kezdte pályafutását tervezőként, de rövid ideig a kivitelezésben munkahelyi mérnökként is dolgozott. Tervezési munkái a vállalat saját beruházásai (munkásszállás, gyártócsarnok) voltak. 1971 és 1979 között a Mohácsi Építőipari Szövetkezetnél tervezőként a cég által kivitelezett épületek tervezését végezte (többszintes lakóépületek, kereskedelmi létesítmények). 1979 és 1991 között a Zala Megyei Tervező Vállalat nagykanizsai irodájában dolgozott vezető tervezőként, néhány évig szakosztályvezetőként, majd 1991-től a Tervező Vállalat segédletével, arról leválva, Kanizsaterv Kft. néven új céget alapítottak a tervezési munkák folytatólagos végzésével. A kft-nek 2010-ig tagja, vezető tervezője és néhány évig egyik ügyvezetője volt. A Tervező Vállalatnál és a kft-ben végzett tervezési munkái magasépítési téren: ipari épületek, lakóépületek, középületek, ezen belül irodaépületek, iskolák, óvodák voltak, valamint műemléki védettségű épületek felújításai. 1985-től településrendezési és beépítési tervek is készített Zala megye területén (a jelentősebbek: Szepetnek, Tótszerdahely, Rédics, Bánokszentgyörgy, Becsehely, Hahót és ezek körzeteibe tartozó kisebb települések, valamint Murakeresztúr, Gelse, Zalakaros, Zalakomár települések). 1991-től 2001-ig egyik tulajdonosa volt a Horváth és Társai Tervező Bt-nek, amelynek munkájában részmunkaidős tervezőként közreműködött. 2006 és 2010 között a Tectura Bt. részmunkaidős tervezője volt. Céges munkái mellett mindvégig magántervezői tevékenységet is folytatott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Maksay János (Johann Maksay)

1945-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 142/1968

1968 őszétől a 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál mint munkahelyi mérnök kezdte pályafutását. Az óbudai rekonstrukció keretében előregyártott házgyári elemekkel három műszakban 10 emeletes lakóépületeket emeltek. 1971-től a KERTI tervező irodához, a Szép utcába került. 1977-től 1979-ig posztgraduális továbbképzésen vett részt, elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem műemlékvédelmi szakát és a Budai Várban, a Dísz téren a Fővárosi Műemléki Tervezőirodában dolgozott. 1980-tól Bajorországban egy müncheni tervezőirodában helyezkedett el (lakónegyed Arabella Park, Müncheni Keleti pályaudvar stb.). 1984-től a müncheni Baureferátnál kapott állást mint építész. Városi beruházások megvalósításában vett részt (irodaház, óvoda, iskola stb.). 1989-től kulturális létesítmények megbízottja lett (Villa Stuck, Lenbachhaus, Stadtmuseum). A bajorországi Israelitische Kultusgemeinde szakértője. 2010-től nyugállományban magántervezői tevékenységet végez (lakóépületek tervezése, engedélyeztetése, kivitelezés).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Metz Beatrix

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 45/1968

A BME Középülettervezési Tanszék diplomadíjasaként (I. díj: Győr város köztemető; ravatalozó és krematórium) szerezte meg diplomáját. Ezzel római és közép-itáliai tanulmányutat és MÉSZ tagságot kapott. Első munkahelye az IPARTERV volt, ahol a Borsodi Sörgyár vízmű épülete, főzőháza és bemutatóterme s a balatonfűzfői Nitrokémia transzformátorháza voltak első önálló munkái. A szigorú tanulóéveket tarkították a Gellért-hegyi OTP-lakóház részlettervei és a Bécs, UNESCO-székház pályázatán való részvétel. A Mesteriskola I. ciklusát már a Pécsi Tervező Vállalat dolgozójaként végezte el, majd az Állami Ösztöndíj Tanácson keresztül háromhónapos finnországi ösztöndíjat nyert „Lakótelepek komplex tervezése” témában. Pécsen és Baranyában monolit és szerelt épületeket tervezett: belvárosi lakóház (foghíj), Szakszervezeti Székház, megyei OTP Székház, Pécs-Kertváros magasház, Mohácson iskola és óvoda, Harkány orvosi rendelő, Bakóczy volt grófi kastély rekonstrukció, Nagykanizsa üzletközpont, VII. 5 éves terv panelprogram cellatervei stb. 1984-től 1987 végéig a Salgótarjáni Öblösüveggyár gyártmánytervezőjeként az öblösüveggyártás rejtélyeibe fektette energiáit. Frankfurt és Párizs nagyáruházainak polcaira kerültek munkái. Megnyerve egy országos álláspályázatot 1987 végén került Sopronba, városi főépítési munkakörbe. Innen már a természet- és tájvédelem és a műemlékvédelem igazi küzdőtere várta: Bős-Szigetköz, Déli autópálya, Őrség-Vendvidék, osztrák-magyar Fertő-táj stb. Az itt végzett munka szakminiszteri kitüntetést és több hónapos kanadai ösztöndíjat eredményezett. A határfalu, Ágfalva önkormányzata 2004 őszéig bízta meg önálló építéshatósági és települési főépítésként. Az építész kamara megalakulásától a magántervezés jelentette a szakma gyakorlását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Miklós Mária

1944-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 144/1968

A diploma megszerzése után tanulmányi szerződésének megfelelően a MÁV Magasépítési Főnökségén építésvezetőként szerzett kivitelezési gyakorlatot négy éven keresztül. Ezt követően beruházó és tervező volt, és közben elvégezte a BME Közlekedési Mérnöki Karán a gazdasági mérnöki szakot. Az Autópálya Főmérnökség főépítész beosztása után a PESTTERV településtervezője, majd irányító tervezője lett. Településrendezési szakértő jogosultsággal is rendelkezik. 1992-ben az V. kerületben dolgozott az építés-igazgatásban, majd a XII. kerület főépítésze és a Városrendezési Iroda vezetője lett. Innen ment nyugdíjba. Ezután két évig Budaörs főépítésze volt. Munkája során regionális, általános, részletes és beépítési terveket, valamint épületterveket készített. Készített gazdasági elemzést a Ferihegy Repülőtér bővítése miatt érintett lakóterületek védelmére, valamint tanulmányt Pest megye potencionális üdülő területeiről, amelyek tehermentesíthetik a jelenlegieket. Feladatai többsége sport- és szabadidőközpontok. Vezetője volt az 1986-os budapesti agglomeráció terület-felhasználási terve üdülési rekreációs részének és a főváros és környéke szabadidő-központjai helyei kijelölésének. Magántervezőként golfpályákat, kempingeket tervezett. Üdülőtérületi tervei a Duna mentére készültek. Több településre készített általános rendezési, valamint településcsoport terveket. Sokat pályázott és maga is zsűrizett országos tervpályázatokat. Épülettervei (főként lakóépületek) Budapesten és az agglomerációban valósultak meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Márta (dr. Pomeisl Imréné)

1940-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 47/1968

Építésmérnöki diplomáját 1968-ban szerezte, esti tagozaton. 1974-ben statikus szakmérnöki diplomát is szerzett. 1964. február 1-jétől 1977. november 30-ig az Építéstudományi Intézet Tartószerkezeti Osztályán dolgozott, ahol a bauxitbeton épületek, a budapesti fürdők, vidéki konzervgyárak és különböző katonai létesítmények statikai felülvizsgálatát végezte. 1972. június 27-én „kiváló dolgozó” elismerésben részesült. 1977. december 1-jétől 1986. március 10-ig a Kőolaj- és Gázipari Termelő Vállalatnál (későbbi nevén: OLAJTERV) helyezkedett el, ahol részt vett többek között az Adria Kőolajvezeték és az Algyői Finomító tervezésében. 1986. május 1-jétől 1995. évi nyugdíjba vonulásáig a Budapest XI. Kerület Tanácsánál, majd Önkormányzatnál dolgozott műszaki ellenőrként. 1973-ban házasságot kötött egykori évfolyamtársával, Dr. Pomeisl Imrével. Házasságukból 2 fiúgyermek és eddig 5 unoka származott. Férje 2007. december 24-én halt meg, házasságuk 35. évében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Angela

*1945-ben született Balassagyarmaton.
Építészmérnöki oklevelének száma: 49/1968*

A diploma megszerzése után ipari, szociális és lakóépületek tervezője volt (MÁV, KOGÉPTERV, SZIKKTI). Tudományos munkatársként építőanyagok alkalmazástechnikai kutatásában vett részt. Óraadóként oktatott épületszerkezettant a Távközlési Műszaki Főiskolán, lakóépülettervezést a BME-n. Szakmai továbbképzéseken is részt vett egyetemünkön: Gazdasági Mérnöki Szak, Iparosított Építési Szakmérnöki Szak, Színdinamikai Szakmérnöki Szak. 1989-től saját vállalkozásában tervező, szakértő. Internetes honismereti lap szerkesztője, publicistája. A századforduló építészeinek munkásságát kutatja, előadásokon ismerteti. Képzőművészeti alkotásait kiállításokon mutatja be.

2009-ben „Magyar zsidó kultúráért” díjat, 2010-ben Scheiber Sándor-díjat, 2014-ben Podmaniczky-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nánay Éva

*1943-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 50/1968*

A diploma megszerzése után a Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézethez került építész tervezőként. Ekkor épült az újjalotai lakótelep, amelynek több paneles épületét tervezte, művezetését végezte. Szerkezeti továbbfejlesztéssel és tervezési segédlet kidolgozásával is foglalkozott. 1977-ben átkerült a Budapesti Városépítési Tervező Vállalathoz, Vadász György műtermébe, ahol részben tervező társként több nagyobb lakóegyüttes tervezésében és művezetésében vett részt (Zalaegerszeg Városközpont, Baja Városkapu garzonház). Később műemléki épületek átalakításával, felújításokkal foglalkozott. Majd átkerült a Tervezésfejlesztési és Technikai Építészeti Intézetbe, ahol irányító, ill. vezető tervezőként OTP lakóépületek és lakópark építészeti munkáit végezte. Közben a Prompt-Coop Kiszövetkezetben másodállásban dolgozott (ABC áruházak, KFKI irodaház tervezése, művezetése). Mint magántervező több nyaraló, családi és társasház terveit készítette el Budapesten és vidéken. 1992-től a Bp. IX. Ferencváros Önkormányzat Városfejlesztési Irodáján dolgozott, és 1994-ben megpályázta és megkapta az akkor alakuló kerület, a XXIII. Soroksár Önkormányzata főépítési munkakörét. Itt a legnagyobb feladat az új kerület fejlesztési elképzeléseinek kialakítása, a rendezetlen mezőgazdasági külterületek rendezése, amit nyolc éven keresztül, nyugdíjazásáig ellátott. Nyugdíjasként még nyolc évig Törökbálinton volt főépítész, ahol szintén az egyik fő probléma a város külterületeinek, ill. a volt zárkerti területek rendezése volt, valamint a település belső részeinek fejlesztése, korszerű városhoz méltó központ kialakítása. 1990-től tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének, a megalakulásától a Budapesti Építész Kamarának, 1994-től a Magyar Urbanisztikai Társaságnak, ahol több évig volt az Ellenőrző és Számviteli Bizottság tagja.

1997-ben belügyminiszteri dicséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Orosz Edit

*1945-ben született Győrszemerén.
Építészmérnöki oklevelének száma: 51/1968*

A diploma megszerzése után, 1968-ban az Általános Épülettervező Vállalatnál (ÁÉTV) kezdett el dolgozni. Ott szerzett építész szakmai gyakorlatot, lett tervező, majd vezető tervező. Az ÁÉTV-ben eltöltött közel 25 év alatt tervezett lakótelepeket, oktatási, nevelési és egészségügyi épületeket, de a vállalati profilnak megfelelően ipari épületet, laktanyát is. Terveinek csak egy része valósult meg: a XIII. kerületi Tüzér utcai általános iskola és lakótelep, a XI. kerületi Somlói úti óvoda a legfontosabbak. 1992-ben az ÁÉTV megszűnt. 1993-tól a BUVÁTI Rt. alkalmazta, ahol az egészségügyi épületek tervezésben szerzett tapasztalatának megfelelően budapesti kórházak fejlesztésének lehetőségeit vizsgálta (BM Kórház, Erzsébet Kórház, Szent János Kórház, a főváros Visegrádi Gyógyintézete és az Országos Kardiológiai Intézet). A BUVÁTI feloszlata után férjével alapított DUPLUS Építész Műterem Bt-ben tervezte az Országos Traumatológiai Intézet Központi Baleseti Ambulancia átépítését a VIII. kerületi Dologház utcában és a szintén megépült MÁV Központi Irattárat a Nyugati pályaudvar területén. A tervezőirodai munka mellett 1973 és 1981 között a BME Lakóépülettervezési Tanszékének külső munkatársa volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Zoltán Tamás

Ybl Miklós-díjas

*1944-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 52/1968*

Pályafutásának kezdete a tervező-alkotó munka jegyében telt. Az akkori időszak legjobb cégénél, az IPARTERV-nél dolgozott a korszak meghatározó mestereinek keze alatt (Gulyás Zoltán, Molnár Péter, Rimanóczy Jenő, Virág Csaba). Elvégezte a Mesteriskolát, ahol Plesz Antal segítette szakmai indulását. Egy kisebb konfliktus miatt került a Balaton közelébe. A Budapesti Szemétégető Mű tervével sikert aratott, európai elismerést is nyert, és Ybl Miklós-díjas is lett az épület. Ez idő tájt hívták Tapolcára főmérnöknek, hogy az északi Balaton-part ezen szép szakaszán építési, fejlesztési ügyekben segítsen. A rendszerváltás után egy ideig képviselő volt, majd a Városfejlesztési Bizottság szakértője, és ekkor lett Sümeg főépítésze. 2002-ben felkérték Tapolca főépítészének is. Az időszak legnagyobb sikerét az jelentette, hogy Tapolca néhány év alatt Hild János-díjas lett. Közben tervezett is. Pályája legnagyobb sikere a helyi kórház rekonstrukciós terveinek elkészítése volt. A főépítész szerepe a település épített arculatának folyamatos figyelemmel kísérése, egyfajta esztétikai lelkiismeret. Ebben a szerepben azt igyekszik megvilágítani, hogy a döntéseknek milyen következményei lehetnek.

Főépítész munkáját a Hungaria Nostra Podmaniczky-díjjal ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Patonai Dénes DLA

Ybl Miklós-díjas, professor emeritus

*1944-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 53/1968*

A Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban, Szalai Zoltán festőművész osztályában végzett, aki fogékonnyá tette a világ megismerésére. Tanulmányait Pogány Frigyes professzor javaslatára egyetemünkön folytatta, bár egy időben az Iparművészeti Főiskolára is felvételt nyert. Török Ferenc professzor diákjaként diplomáját kapott. Az IPARTERV-ben helyezkedett el, Gulyás Zoltán műtermében, Rimanóczy Jenő irodáján. 1972-ben elvégezte a Mesteriskola I. ciklusát. Az IPARTERV-ből kivált MATERV-ben dolgozott 1992-ig. Két és fél éves Egyesült Államokbeli tartózkodás után, amely felesége tudományos munkássága révén vált lehetővé, Kollár Lajos professzor meghívására pályafutását az oktatással kibővítvé a Műegyetemen folytatta, egyidejűleg saját tervező irodát hozva létre. 1994-ben szerezte meg a DLA tudományos fokozatot, 1999-ben Széchenyi Professzori Ösztöndíjat kapott, 2002-ben habilitált. A Magasépítés Tanszéken 2002-től egyetemi tanár, 1993 és 2009 között tanszékvezető. A MÉSZ munkájában elkötelezetten vett részt (elnök négy évig), és kezdettől fogva aktívan segítette a Magyar Építész Kamara létrejöttét (Budapesti Építész Kamara Felügyelő Bizottságának elnöke is volt). Kiterjedt nemzetközi kapcsolatokkal rendelkezik (UIA-Építészek Nemzetközi Szövetsége). Ennek kapcsán számos kiemelt külföldi sportlétesítményt tekintett meg és részt vett az azokkal kapcsolatosan rendezett konferenciákon, előadásokat is tartott. Megépült köz-, lakó- és irodaépületek, sportlétesítmények fémjelzik munkásságát. Aktívan sportol, vitorlázik a MAFC Klub színeiben. Jelenleg Professzor Emeritusként oktat.

Kitüntetései: Építészeti Nívódíj, Ybl Miklós-díj (Balatonfűzfői Sportuszoda). Közéleti munkásságát a Magyar Köztársaság Érdemrend Tiszti Keresztjének Arany fokozatával honorálták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Péterfia Borbála

Ybl Miklós-díjas

*1939-ben született Orosházán.
Építészmérnöki oklevelének száma: 153/1968*

Érettségi után, 1957-től az ORSZAK kőfaragó részlegénél, 1958-tól a vállalat üvegfestő műtermében, majd a vállalat központjában dolgozott 1964-ig. 1964-ben házasságot kötött, és a Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál kezdett dolgozni először rajzoló szerkesztőként, majd tervező munkatársként, 1968-ban a diploma megszerzése után tervező, szakosztályvezető, osztályvezető, irodavezető, majd irodaigazgató beosztásban 1997-ig. A BUVÁTI-ban első munkaként részt vett a Kőbánya Városközpont Szabályozási Terve és beruházási programja elkészítésében. Ennek alapján tervezte Kőbánya Városközpont postáját és az autóbusz végállomás építményeit. Munkatársként az Ü1-Ü2 üzletház, orvosi rendelő, óvoda épületét. A szegedi Somogyi Könyvtár és Levéltár épületének megtervezését – pályázaton – munkatársként együtt dolgozva nyerték meg Pomsár Jánossal. 1979-ben készült el a kiviteli terv. 1983-ra fejeződött be a magasépítési munka. Az épület tervezéséért Ybl Miklós-díjat kapott 1985-ben. A rendszerváltás környékén 1989-ben készítette el a Margitsziget Részletes Rendezési Tervét, amely a terület zöldterületének védelmét biztosította az akkori különböző építési szándékokkal szemben. Ezért Vállalati Nívódíjat kapott. A rendszerváltás után megnőtt a kereslet a Szabályozási Tervek készítése iránt, ezen időszakban kisebb nagyobb Szabályozási Terveket készített el 1997-ig, nyugdíjba meneteléig. Ezután alapította a Péterfia és Társai Építész Stúdió Városrendezési és Magasépítési Bt-t. A legnagyobb munkája a Fóka-öböl és környéke, és a Népsziget Kerületi Szabályozási Tervének elkészítése.

2001-ben Budapest Főváros XIII. Kerületért díjat kapott a kerületben végzett kiemelkedő szakmai tevékenységért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pethő Ilona (Szinyei Béláné)

1945-ben született Sarkadon.

Építészmérnöki oklevelének száma: 185/1968

A diploma után Salgótarjában építész tervező volt. Hamarosan a Városi Tanács Műszaki Osztályán építési csoportvezető lett, részese volt az új városközpont rekonstrukciós munkáinak. Ellátta az építtetői és a hatósági feladatokat. 11 évet töltött Salgótarjában, itt született meg három gyermeke is. 1979 nyarán Debrecenbe költöztek, folytatta az építés-igazgatási munkát (Debrecen Város Hivatala, majd a Hajdú-Bihar megyei Tanács Építési Osztálya). Később lakásgazdálkodási főelőadó lett. Változatos feladatai a megye egész területére vonatkoztak. A megyei főépítész bevonta a megyét elemző anyagok, beszámolók készítésébe is. Részt vett megyei tervpályázatok zsűrijében, valamint az Építésügyi Szakértő Bizottságban, ahol véleményezte az építendő családi házakat. Elvégezte a BME Városépítési Városgazdasági Szakmérnöki képzését. Ezt követően az Urbanisztikai Intézet kétéves komplex urbanisztikai továbbképző tanfolyamát. 1989-ben Szolnok mellé, Tószegre költöztek. Szolnokon rövid építész tervezői munka után elnyerte Szolnok város főépítési státuszát. Lelkes kezdet után a szervezeti rendezetlenség túl nagy terhet rótt rá, a közel egyéves munkavégzés vége felé beadta a felmondását. Ezt elfogadva támogatták új munkahelye felé. Településrendezési tervező lett a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Önkormányzat mellett működő Településrendezési és Műszaki Társulásnál. Feladatuk volt a megye településeinek rendezési tervellátását javítani, szabályozva ezzel a települések tervszerű fejlesztését. Tagja volt a területi építész kamarának. 2000-ben ment nyugdíjba. A férjével korábban alapított bt-ben még folytatták a tervezői tevékenységet néhány évig.

Kitüntetések: Városi Tanácsosi cím (1979), Tanács Kiváló Dolgozója (1982), Tanácsi Törzsgárda 10 éves (1985).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pingiczer Olga (dr. Imecs Károlyné)

1943-ban született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 220/1968

A Pest megyei Állami Építőipari Vállalat ösztöndíjasaként végezte el az egyetemet. Három év kivitelezői munka után állatorvos férje révén került Nagykőrösre, a Tanács Műszaki Osztályára, ahol 21 évig dolgozott mint a Műszaki Osztály vezetője, illetve városi főépítész. 1983-ban városépítési-városgazdasági szakmérnöki képesítést szerzett, majd a BME által szervezett V. Urbanisztikai tanfolyamot 1986-ban végezte el. A MUT felkérésére 1987-88. években az ÉVM településtervezés-hatékonyság vizsgálatának kutatási programjába szakértőként vonták be. Tagja volt a Pest Megyei Tanács Építéstervezési Szakbizottságának. A Bács-Kiskun, Békés és Csongrád Megyei Köztársasági Megbízott Kecskeméti hivatalában 1992-től 2005-ig dolgozott, ahol másodfokú építéshatósági feladatokat látott el. Az időközben átszervezett Közigazgatási Hivatalban 1998-ban megbízást kapott az Építési Osztály vezetésére mint főosztályvezető-helyettes. Tagja volt a Közigazgatási Szakvizsga Bizottságnak, részt vett a köztisztviselők szakvizsgáztatásában. Nyugdíjasként Ballószögön dolgozott 2007-ig elsőfokú építéshatósági munkakörben. Helyettesítési megbízással még négy évig ismét másodfokú építéshatósági feladatot látott el az Észak-alföldi Regionális Államigazgatási Hivatal Szolnoki Hatósági Főosztályán. Az Építésügyi Szakmai Kollégiumnak, 1994-től volt a tagja, ahol szakmai kérdések kidolgozásával segítette a kollégák munkáját. 2011-ben befejezte 40 éves építésügyi hatósági tevékenységét. Építészmérnöki munkáját leánya folytatja.

Főbb kitüntetései: a Magyar Köztársaság Elnöke 1995-ben a Magyar Köztársaság Bronz Érdemkereszt kitüntetést adományozta. A Belügyminisztertől 2001-ben Szemere Bertalan érdemjelet, az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztertől 2006-ban Lechner Lajos-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Póder Zoltán

1945-ben született Győrött.

Építésmérnöki oklevelének száma: 6/1968

A BME Építésmérnöki Karát 1968-ban a Győr-Sopron megyei Állami Építőipari Vállalat társadalmi ösztöndíjasaként végezte el. Született győriként ennél a vállalatnál dolgozott 1990-ig különböző beosztásokban, tervezési, technológiai, fejlesztési területeken szakosztály-vezetőként, osztályvezetőként, majd fejlesztési főmérnökként. Részt vett 12 országos tervpályázaton 1975-ig, többnyire sikeresen, díjazottként. Több közös szabadalommal is rendelkezett tetőszigetelési témákban. 1970 és 1990 között a győri és veszprémi házgárak rekonstrukciós-fejlesztési munkáit a GYŐRITERV-vel közös irodában irányította. 1978-ban egyéves minisztériumi vezetőképzésen vett részt Budapesten. 1985 és 1990 között a GYÁÉV Vállalati Tanácsának elnöke volt. 1990-től 1995-ig a győri Vertikál & Mischek (magyar-osztrák) Kft.-nél fejlesztési főmérnökként dolgozott, egy évig Bécsben a Mischek AG. tervező-fejlesztő irodájában. 1995 áprilisától 1997 novemberéig a győri Integrál-H Rt. fejlesztési főmérnöke volt. Az egyetem elvégzésétől napjainkig egyéni vállalkozóként különböző épületek tervezését, beruházását, műszaki vezetését, ellenőrzését végzi. 280 épületet, lakóépületeket, családi házakat, üzletházakat, ipari épületeket, irodaházakat, szociális otthont, kápolnát-rendházat tervezett vezető tervezőként Győr-Sopron megyében. A Győr-Sopron Megyei Építész Kamarának megalakulása óta, a METESZ-nek 2000-ig volt a tagja. 2001-től a Széchenyi István Egyetem Épületszerkezeti és Tervezési Tanszékén tudományos munkatársként főállásban dolgozott. 2014-től nyugdíjas óraadóként folytatja az oktatást. 1972 óta közgazdász feleségével él Győrött. Fiuk informatikus, Frankfurtbanél és neveli két fiát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rácz Mária (dr. Kleb Béláné)

1943-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 155/1968

Az egyetem elvégzése után 1994-ig, a jogutód nélküli megszűnéséig a Pest megyei Tanácsai Tervező Vállalat (PESTTERV) építész tervezője, felelős vezetőtervezője volt. Ez idő alatt 50 általa tervezett épület valósult meg, amelyek szerkezetileg és funkcionálisan igen változatosak voltak (általános iskolák, tömb-fűtőmű, kazánház, vízgépészeti kezelő és technológiai épületek, 60 férőhelyes bölcsőde, Pestkörnyéki TIGÁZ üzemépületei és irodaházai, autóbusz-pályaúdvár, műemlékfelújítások, beépítési, városrendezési tervek, beruházási programok, tanulmánytervek). Négy alkalommal kapott Vállalati Nívódíjat és nagykáti bölcsőde-tervéért kitüntetésben részesült. E terve részt vett a „Nők az építészetben” címmel Párizsban rendezett nemzetközi kiállításon. Magántervezőként több családi házat, átalakítást, bővítést is tervezett. A PESTTERV megszűnése után az Ybl Miklós Tervező Szövetkezetben mint tervező, szövetkezeti alkalmazottként dolgozott. E munkahelyén is változatos feladatok megoldásában vett részt. 1995-től a Budapest-Hegyvidék, XII. kerületi Önkormányzat Városrendezési, illetve Főépítész és Környezetvédelmi Irodájának munkatársa lett, ahol városrendezési tervek készítését irányította. 2001-től 2013-ig a Főpolgármesteri Hivatal Főépítész Irodájának munkatársaként dolgozott, hol rendes állományi státuszban, hol konkrét feladatok elvégzésére szerződéses formában. Kerületi referensként több kerületi szabályozási tervvel összefüggő, illetve a Település Rendezési Szerződésekkel kapcsolatos feladatokat látott el. 2013 közepétől 2015 december végéig még a Budapest Főváros Városépítési Tervező Kft.-nél (BFVT) gyakorolta szakmai tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rákóczy Péter

*1945-ben született Kaposvárott.
Építészmérnöki oklevelének száma: 156/1968*

Az egyetem elvégzése után a Somogy megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott területi építésvezetőként. Munkaterülete a megye északi részét fedte le. Feladata a déli Balaton-part kiépítése, a Minisztertanács üdülőkomplexuma (ma kormányüdülő), a síófoki kórház, közintézmények, szállodák építése volt. 1972 és 1985 között a Kőszegi Építő és Asztalosipari Szövetkezet főmérnökeként folytatta a munkáját. A többszörösen kitüntetett cég profilja a műemlék-felújítás és műemléki asztalos szerkezetek gyártása volt. Négy év tervezés után (kisebb irodák) az Országos Műemléki Felügyelőség meghívására területi építésfelügyelői, majd nyugdíjazásáig műemlék-felügyelői beosztásban dolgozott Vas megyében. 1998 és 2002 között Kőszeg Város főépítési tisztét töltötte be. 2012-ben munkásságáért Fazakas Péter megyei építészeti díjban részesült. Folyamatosan tervezett, elsősorban népi műemlékek, műemlék-együttesek helyreállítását (Őrségben Szalafő Pityerszer, Papszer, Nagyrákos, Pankasz, Magyarszombatfa fazekas tájház, Bük tájház) A repertoárba kastélyok, templomok is belefértek: Kőszeg Óház (IX. sz.) torony várrekonstrukció, Körmend Batthyány kastélyegyüttes: vadászlak, lóistálló, kocsiszín, Tömörd Chernel (Antal) kastély, Kercaszomor református templom teljes felújítása. Ma is aktív tervező és kivitelező.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Reguly Katalin (Hinsenkampné)

*1944-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 56/1968*

Az egyetemi ballagásán az akkor három éves fia is vele ballagott. Egész szakmai pályafutását, karrierjét harmonizálni igyekezett a családdal. 1968-ban a MÉLYÉPTERV-nél helyezkedett el mint tervező építész. Az irodának, ahol dolgozott, a vizes létesítmények (uszodák, strandok, víztisztítók, szennyvíz-tisztítók) tervezése volt a profilja. Jelentősebb megvalósult épületei: Salgótarjánban a DNV irodaháza, szolgálati lakások, pásztói szolgálati lakások, orfői strand öltöző és kiszolgáló épületei, az orfői kemping épületei ragasztott faszerkezetből, a leányfalui strand öltözőépületei, az OTP békásmegyeri üdülőjének úszómedencéje és kiszolgáló épülete, a sturovói szennyvíztisztító kiszolgáló épületei, visegrádi strand öltözőépületei. 1988-ban a Kistérségi Önkormányzat pályázatát megnyerve tervezte meg a kistérségi 33 m-es fedett uszodát ragasztott faszerkezetből, amelyet a MÉLYÉPTERV 1988-89-ben fővállalkozásban valósított meg. A rendszerváltás után a családi kft-jükben folytatta tovább az építész tervezést. Budán, a Rózsadombon épült három társasháza, több családi háza, Pestszentlőrincen épült meg tervei alapján a Máltai Szeretetszolgálat idősek otthona. a Balaton mellett több nyaralója valósult meg. Badacsonytördemicen újított fel régi elhagyott pincét. Utolsó munkája 2010-ben Leányfalun egy öreg ház felújítása volt. Még a MÉLYÉPTERV-es tervező csapatával indult több tervpályázaton: Iráni Pahlavi könyvtár, a Hajós Alfréd uszoda korszerűsítése, amely pályamű megvételt nyert. 2010-óta hobbijának, utazásoknak, vitorlázásnak él, és végre van ideje 11 unokájára és négy dédunokájára.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Richter Márta (Petrássy Márta)

*1945-ben született Sopronban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 7/1968*

Jeles eredménnyel végezte el az egyetemet. Munkahelyei: Tatabányai Szénbányák Tervező Irodájában tervezőként, KOMÉPTERV-ben irodavezetőként, Tatabányai Tervező Iroda Kft-ben ügyvezetőként, saját tulajdonú Tatabányai Építész Tervező Irodában ügyvezetőként dolgozott. Tervezési jogosultságai: É-1, TT-1. Jelentősebb megvalósult építész munkái: Tatabánya, Szent Borbála téri bank és üzletház, Modern Üzleti Tudományok Főiskolája főépület, Megyei RFK fogdaépület, Bánhida, orvosi rendelő, Síkvölgy, elmeszociális otthon, többlakásos lakóépületek, szovjet legénységi épületek (Baj, Komárom), Felsőgalla, Kálváriahegy Kálvária-együttes és kápolna (Év Háza Komárom-Esztergom megyében díj), Tatabányai Szénbányák X. XII. XIV. lejtős aknák kapuzatának rekonstrukciója, közkedvelt ivókút és pavilon Komáromban. Településtervezési munkák: Tatabánya kerületei, Alsógalla, Felsőgalla, Óváros, Mésztelep, Újváros városrendezési tervei, Naszály és Kocs községek településrendezési tervei. Köztéri szobrok elhelyezési tervei, térkialakítása: Szent Borbála szobor (alkotó Péterfy László), Bányaszerencsétlenségben Elhunytak emlékműve (alkotó B. Hegyi László), Aradi Vértanúk emlékoszlopai (Cs. Kis Ernő), 1956-os emlékmű (Péterfy L.), Esterházy János szobra (Péterfy L.), Milleneumi emlékmű (Péterfy L.), Katyn-Szmolenszki emlékmű (Cs. Kiss E.), Kós Károly dombormű (Péterfy L.) A szobrok családjuk kezdeményezésére és bonyolításával készültek. A művész és építész együttműködése különleges szakmai tartalmat jelentett. Leánya, Márta kardiológus főorvos; fia, Miklós belgyógyász, ügyvéd; férje, dr. Petrássy Miklós bányamérnök.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rissdörfer Mariann

*1944-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 57/1968*

Az egyetem elvégzése után a Somogy Megyei Tervező Iroda Siófoki csoportjánál kezdte pályafutását. Első munkája a kötcsei orvosi rendelő és lakás tervezése volt. Egy év elteltével visszatért a fővárosba, ahol a Népstadion és Intézményeihez került mint önálló tervező. Feladatai között sportlétesítmények (agárdi csónakház, pasaréti vívócsarnok tanulmányterve) tervezése, valamint meglévő épületek átalakítása, felújítása szerepeltek. Közel tíz évet dolgozott a cégnél, ami után családi okok miatt, „pályaelhagyóként” saját vállalkozást vezetett. Gyermekai távozásával a „saját vállalkozás” tovaszállt. Férjével, Kangyal Tibor építésszel együtt a TM Arch. Bt., majd a Tanya 2000 Bt. családi cégekben tervezett több mint félszáz családi házat, amelyeket mindig igyekezett a funkció és a forma egységéhez és a tisztelt megrendelő anyagi helyzetéhez alkalmazkodva megoldani. Egyetemi kötődése, a hajdani MAFC férfi kosárlabda csapat tagjainak lényeges része, az általa tervezett épületek lakói. 2003 az elvi nyugdíjazás éve, Balatonszárszóra költözött, jelenleg is tervez (számtalan unokája mellett) a Hild Építész Iroda tanácsadójaként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sághy Vera

*1937-ben született Nyíregyházán.
Építészmérnöki oklevelének száma: 159/1968*

Miután estin, munka mellett diplomázott, továbbra is az Út- és Vasúttervező Vállalat (UVATERV) Magasépítési Irodájának Építész Osztályán végezte tervezési munkáját. Az iroda főleg közlekedési és ipari épületek tervezésével foglalkozott. Megvalósult munkái: Péti Nitrogénművek irányító tornya, MALÉV földi irányító központjai, Dunai Kőolajipari Vállalat Százhalombatta főbejárat, szociális épületek, étterem, konyha. A néhai NDK-ban is létesültek munkái: Drezda mellett cellulózzgyár csarnok- és más üzemi épületei. A Ferihegyi Repülőtér bővítésének első tanulmánytervei is az UVATERV-nél készültek az 1970-es évek közepén. Ebben a munkában is részt vett Kelemen László Ybl Miklós-díjas építész, létesítményi főmérnök irányításával. Férjhez ment Gáspár Kasza Jenő építészhez, akivel közösen terveztek családi házat és egyéb megbízásaik is voltak. Férje 1984-ben elhunyt. Nyugdíjazása (1992) előtt még dolgozott a Posta Beruházási Irodánál, ahol a beruházások előkészítésével foglalkozott. Nyugdíjas éveiben is nagy érdeklődéssel figyeli a jelenkor építészeinek szebbnél szebb alkotásait.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sárközy Mihály

*1945-ben született Kecskeméten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 132/1969*

1963 és 1968 között végezte el a Műegyetem Építészmérnöki Karát. 1968-ban szerzett abszolutoriumot, és 1969-ben védte meg a diplomáját. Tervezéssel kezdett, amelyet egy év után abbahagyott, mert felismerte, hogy a kivitelezés érdekli igazán. 1969-től több nagy vidéki kivitelezési munkát végezett (Kiskőrös, Kiskunfélegyháza, Kecskemét). 15 évi kivitelezési munkát követően a hajdani DUTÉP vállalatnál műszaki fejlesztést végezett főleg nyílászárók (házgyári) beépítésében, épületgépészettel együtt légbevezetéssel és számos egyéb fejlesztési munkákban. 1982-től kezdve az igazságügyi szakértői karban kapott kompetenciát, amelyben jelenleg is dolgozik. Munkáit főleg bírósági és közigazgatási területen végzi. Jelenleg is, mintha nem is volna kilenc éve nyugdíjas, ugyanolyan aktivitással dolgozik. Rengeteg megbízást kap. Mintegy 20 éve szabadidejében utazgat a világban, főleg a tengerentúlra minden évben, bejárta szinte az egész Földet, kivéve az Antarktisz. Ezért dolgozik jelenleg is. Rendezett körülmények között él annak ellenére, hogy elvált, gyermekei vannak. Semmi nagy hőstettet nem követett el életében, de mindig az építészet azon részét végezte, amely érdekelte és érdekli jelenleg is. Megelégedett azzal, ami benne volt és van vagy lesz.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schneider Ferenc

*1944-ben született Pestszenterzsébeten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 58/1968*

A középiskola után egy évig segéd munkásként dolgozott. Az egyetem alatt szerződést kötött a Veszprém Megyei Állami Építőipari Vállalattal, ezzel elkötelezte magát az építész szakma kivitelezési oldala felé, és ezt az irányultságát megtartotta élete aktív szakasza során. A kivitelezés minden területén kipróbálta magát a brigádvezetéstől a vállalkozási és műszaki osztály vezetésén keresztül az organizátori, majd a kalkulációs főmérnöki munkakörökig. 1995-96-ban elvégezte a képesített költségszakértői és a Nyugat-Angliai Egyetem Bristol szakmai irányításával az Építésgazdász tanfolyamot. Munkahelyei és beosztásai: 1968-tól 1976-ig a Veszprém Megyei ÁÉV-nél művezető, részleg-építésvezető, panelüzem-vezető volt, 1976-ban a Veszprémi Ingatlankezelő Vállalatnál kezelési osztályvezető, 1976 és 1979 között a Fővárosi 4. sz. Építőipari Vállalatnál vállalkozási és műszaki osztály-vezetőként dolgozott. 1979-től 1981-ig a Sportlétesítmények Vállalat műszaki vezetője, 1981 és 1990 között a Budapesti Lakásépítő Vállalat vezetőmérnöke, építésvezetője, informatikai vezetője volt. 1990-től 1994-ig az Universale Budapest Kft. előkészítő mérnöke, 1994-től 2011-ig a Magyar Építő zRt. kalkulációs főmérnöke, 1991-től pedig a D+R Építészeti Szolgáltató Kft. ügyvezetőjeként dolgozott. Az építész tervezői képességét magántervezőként próbálgatta 1970-től 1995-ig. Nagy fordulatot hozott pályafutásában az 1985-ös esztendő, amikor megismerkedett a számítástechnikával. Akkortól lényegében az építész tervezői és termelés-irányítási feladatok helyett a tervezés befejező szakaszában szükséges költségszakértői feladatokba szeretett bele. Azóta is ebből él, és még most is aktívan készíti a szerkezetépítési, építőmesteri és szakipari munkák műszaki-mennyiségi felméréseit, a költségvetés kiírási és árazási munkáit, valamint a költségbecsléseket.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sólyom Miklós

*1944-ben született Balfon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 59/1968*

A diploma megszerzése után 1985-ig Győrött, Sopronban és Szombathelyen állami tervezőirodákban dolgozott, amit megszakított egy építéshatósági időszak, utána kőműves munkakör az Országos Műemléki Felügyelőségénél, valamint Irakban, Bagdadban, az Ipar és Bányaugyi Minisztérium Tervezési Főosztályán végzett szakértői, valójában tervezői munkakör. 1985-től önálló építész, először egy tervező gmk vezetője, majd 1990-től a Sólyom és Társa Kft. tervezője és ügyvezetője. 1990 és 2010 között több Vas megyei település másodállású főépítésze és a soproni főépítészeti testület tagja volt. Fontosabb megvalósult munkái: Rábafüzesen határátkelő, Komárom Szabadság tér középmagas 56 lakásos lakóház 1000 m² irodával, Sárvár Várkör 44 lakásos lakóház földszinten üzletekkel, Celldömölk 27 lakásos lakóház a városközpontban 600 m² gyógyszertárral, Csepreg 24 tantermes általános iskola és 150 fős óvoda, 12 lakásos ház a főtéren, Szombathely Fő tér Hermes üzletház, Körmend Fő tér átépítés, Győr Anyák Boltja belső tér átépítése, Ivánc kastély volt lovarda átalakítása energetikai központtá, Szombathely Magyar Vagon- és Gépgyár szolgálati lakások, Káld kastély átépítése gyógyszertárrá, Oszkó idősek szociális otthona, Körmend MSZMP székház nagyterme belsőépítésze, Szombathely Püspöki Sörházban étterem kialakítása építészet és belsőépítészet, Szombathely SIKK butik portál, Szombathely gyógyszertári központ Galenusi laboratórium. A Vas megyei építész szakmai lapban publikált, angol és német nyelvű lapokból 60 db szakmai cikket fordított. 2009 óta igazságügyi, 2013 óta pedig TSZSZ szakértő.

Szakmai elismerések: egyetemi hallgatóként államelnöki elismerés és jutalom (1967), Miniszteri dicséret (1983), Európa Tanács építészeti díja (1998), Magyar Művészeti Akadémia Arany Oklevele (1998).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somlai Gyula

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 223/1968*

Szakmai továbbképzések:

Kivitelezési szakmérnök (BME)
Vállalati MBA képzés (Amrita Capital Co. – New York)

Szakmai tevékenység:

- a) Nagy építési projektek irányítása (építésvezető, fő-építésvezető, tervezői művezető, felelős műszaki vezető, teamvezető). A projektek összértéke: 1md euró felett van.
- b) Tanácsadás (befektetési, vállalkozásfejlesztési, projektmenedzsment).
- c) Közigazgatás (ÉVM, Miniszterelnöki Hivatal, Fővárosi Önkormányzat – Budapest és Brüsszel).
- d) Kutatás-fejlesztés, innováció menedzsment (FIMŰV, CoNexus).
- e) Magántervezői tevékenység: nyaralók és családi házak.
- f) Egyéni innovációs tevékenység: 14 nyilvántartott találmány.
- g) Jelenleg tervezői és szakértői tevékenység.

Idegen-nyelv ismeret: Francia, angol, német.

Kamarai tevékenység: A Magyar Gazdasági Kamara ex-alelnöke.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Suskó Ilona (Szászfai-Suskó Ilona)

*1940-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 2713/1966*

Festőnek indult, majd építésznek tanult. Végzés után építési előadóként kezdett dolgozni, majd beosztott mérnökként és építésvezetőként tevékenykedett tovább (Budapesti Tanács, 23. sz. ÁÉV, Finommechanikai Művek). Indult városrendezési tervpályázatokon és részt vett újításokban, épületrészek, szerkezeti átervezéseiben. 1973-ban a KÖZTI-ben bekapcsolódott a Hilton Szálló kiviteli terveinek készítésébe. Később konstruktőr volt, majd önálló tervező (Ózdi Kohászati Üzemek Művelődési Háza rekonstrukciója – felettesei szerint Ybl-díjra érdemesülten) és kivitelezést is irányított. Vezető tervezői jogosultsággal több családi és társasház építészeti, statikai tervét készítette el (Bp. Hegyvidék 9 lakásos társasház). 1989-ben önálló munkával részt vett az új Nemzeti Színház tervpályázatán. A szilikátok témakörében anyagtan felismerést tett, amelyen alapuló találmányával országos pályázatot nyert és eu-s szabadalmakat szerzett. Ezekre az Ipari Fejlesztési Bank üzemét kívánt létre hozni, de a bank későbbi megszűnése miatt ez megghiúsult. 2016-ban tanulmánytervet készített a Kheopsz piramis lehetséges kivitelezési módjára. 2017-ben matematikai-geometriai tanulmányban kísérelte meg igazolni a Riemann-hipotézist.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szakáll Éva (Dékán Gáborné)

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 187/1968*

A diploma kézhezvétele után, 1968-ban egy budapesti kivitelező vállalatnál felméréssel és ellenőrzéssel foglalkozott egy belvárosi irodaház építkezésénél. 1969-ben férjét követte Olaszországba, aki a Budapesti Elektromos Művek megbízásából Padovába utazott előreláthatólag egy évre. Itt mint építész rajzoló megtanulta az olasz nyelvet és betekintett az olasz építkezési módba. Az egy év leteltével férjét Svájcba helyezték át, ahova szintén követte, ezúttal Baselbe. Itt szintén először mint építész rajzoló, tökéletesítette a német nyelvtudását. Munkája mellett elvégzett még két évet Zürichben az építészmérnöki szakon, hogy megtanulja a svájci előírásokat, építőanyagokat és számítási módokat. Baselben 1970-től 1996-ig jó nevű irodákban ipari és középületek, irodaház, bank és kórház tervezése mellett pályázatokon is részt vett. 1996-ban elhagyta Baselt, mivel egy másik kantonban betársult egy kisebb irodába, ahol egyedüli tervezőként dolgozhatott. Érdekesség, hogy Svájcban minden megyében (kanton) különböznek az előírások, így ezeket külön tanulmányozni kellett. A többnyire nagyon igényes lakóházak és ipari épületek tervezésénél megtervezte a csatornázást, elkészítette a hőtechnikai számításokat, sőt sokszor az elektromos tervek is. 70 éves koráig dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szalay Antal

*1944-ben született Balassagyarmaton.
Építészmérnöki oklevelének száma: 62/1968*

Miskolci diákként a debreceni Péchy Mihály Építőipari Technikumban érettségizett. Diplomavédését jó (4) eredménnyel zárta. Társadalmi ösztöndíjas kötelezettsége folytán Miskolcra került vissza a Borsod-Abaúj-Zemplén (BAZ) Megyei Állami Építőipari Vállalathoz (ÁÉV). Nyolc év kivitelezői gyakorlat után a miskolci ÉSZAKTERV céghez kérte át magát, hogy tervezői gyakorlatot is szerezzon. Lakótelep, óvoda, miskolci százéves iskola rekonstrukciós bővítésén túl sok érdekes feladata volt. Öt év után a korábbi kivitelező cégnél különböző vezetői beosztásokat töltött be (ekkor zajlottak országszerte a megyei állami vállalatok végnapjai, 1989). Műemléki érdeklődése miatt eközben elvégezte az egyetem által szervezett Műemlékvédelmi Szakmérnöki kurzust és ezzel egyidejűleg felvételt nyert a Műemlékvédelmi Hivatalhoz, ahol kinevezték a BAZ és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kirendeltségek vezetőjének. Gyönyörű emlékekhez, gyönyörű feladatokhoz minimális pénzügyi lehetőségek és az állami költségelosztás teljes szervezetlensége társult. Öt év kellett ahhoz, hogy az addig évtizedek óta működő, az egész országot lefedő kirendeltségi hálózat teljes egészében felszámolásra kerüljön. Mindeközben lezajlott a BAZ megyei ÁÉV teljes szétesése. Egy régi főépítésvezetőségből alakított Középület és Lakásépítő zRt-be társult, ahol felesége (szintén építész) volt a cégvezető. Mindez 1996-ban történt, amely óta közösen igyekeznek a cégek szabad versenyében helyt állni. E 22 év során megszámlálhatatlanul sok épülettel volt dolguk, és a műemléki előképzettségét is jól kamatoztatta a cég által így elnyert, műemlékileg védett épületekkel kapcsolatos feladatoknál. Régi kastélyfelújítások, templom-rekonstrukciók, de új építmények és meglévők átalakítása is szerepel vállalásaik között.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentpétery Judit (Borsné)

1944-ben született Pomázon.

Építésmérnöki oklevelének száma: 64/1968

Diplomázás után 1982-ig a SZÖVTERV-nél dolgozott mint építész tervező. Számos ipari, kereskedelmi, vendéglátóipari, egészségügyi létesítmény, iskola, lakóház épült meg tervei alapján. Kéri Gyula munkatársa volt az Országos Kardiológiai Intézet és a Margitszigeti Termál Szálló tervezésénél. Vezető tervezője volt többek között az alábbi épületeknek: Keszthely, Fő tér étterem-eszpresszó-bár, Dorog, Hanglemezgyár magasraktár és raktártelep, Budapest XIV. Vezér út Élelmiszeripari Szakközépiskola tanműhelyek-tansütőde, Zugló és Sárbogárd Műanyag- és Fémfeldolgozó Szövetkezet, Mogyoród és Valkó általános iskolák, Vízivárosban foghíj lakóépületek. 1982-től 1986-ig a FŐBER Magánlakásépítési leányvállalatnál építkezések szervezésével, lebonyolításával, ingatlan-értékesítéssel foglalkozott. A Fővárosi Tanács megbízásából beépítési tervet készített számos kerület magánlakás építésre igénybe vehető ingatlanaira. A XII. kerületi Önkormányzat vállalkozásában a Béla király úton szálloda, étterem, söröző, üzletház, uszoda, bár tervezését végezte. A Győri úton üzlet-iroda-lakóházat, a Kiss János altábornagy utcában iskolabővítést és tornatermet tervezett. 1993-tól 1998-ig Budaörs, 1998-tól 2007-ig pedig Bp. XX. kerület főépítésze volt. Önkormányzati beruházások előkészítésével, lebonyolításával, versenytárgyalásokkal foglalkozott. Ellátta a város és a kerület általános rendezési terve és számos részletes rendezési terv készíttetésével, valamint megvalósításával összefüggő tevékenységet. Főépítési tervezői tervtanácsokat működtetett. Tagja volt a Magyar Urbanisztikai Társaságnak, részt vett a Környezetesztétikai és Főépítési tagozat munkájában. Nyugdíjasként családi házakat, nyaralókat tervez Budaörsön, Pomázon és a Balaton mellett. Jelenleg a legnagyobb örömmel unokáival foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilágyi Béla

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 164/1968

1969 őszéig építésvezető-helyettesként szerzett némi kivitelezői gyakorlatot a váci DCM bővítési munkáin. 1982 közepéig az UVATERV V. Irodáján építész tervezőként, szakosztályvezetőként, majd osztályvezető-helyettesként dolgozott. A metró-beruházáshoz tartozó kereskedelmi létesítmények, aluljárós üzletek belsőépítészeti tervezése külön színfoltja és érdekes feladata volt UVATERV-es éveinek. 1982 közepétől a BÉPA Szövetkezet-nél külföldi (Algéria, Jemen, Abu Dhabi) munkák létesítményi főmérnökeként dolgozott, majd 1983-84-ben a SOFORM Stúdió főmérnökeként szigetelési munkák szervezésével-kivitelezésével foglalkozott. Ezt követően különböző cégekkel Lengyelországban szigetelés-technikai munkákat irányított. 1990-ben osztrák megbízás alapján készítette el Sopronban egy 40 szobás szálloda terveit. 1994-től kisebb magánvállalkozásoknál különféle terveket készített. 1990 óta foglalkozik számítógépes tervezéssel. Beszél oroszul és középfokon angolul. Elismerésként több esetben kapott Kiváló Terv fokozatot, két alkalommal nívódíjat, egyszer részesült Miniszteri Dicséretben. Két metróépítéssel kapcsolatos és néhány egyéb szabadalmi bejegyzésre került innovációs teammunka vezetője volt. Főbb önálló tervezési munkái: Metró Népliget állomás és aluljáró, Árpád-híd állomás és aluljárók; gyalogos aluljárók (Jászai M. tér, Irinyi u. Frankel L. u.); drezdai földalatti építészeti koncepciója, beruházási programja; Sfax-Tripoli vasútvonal állomási aluljárók engedélyezési és tender-dokumentációja; Abu-Dhabi 8000 m²-es mezőgazdasági labor és kísérleti farm; Metróhoz kapcsolódó aluljárók kereskedelmi létesítményei; Mexikói út étterem és üzletsor; Moszkva Eszterházy cukrászadalanc üzemi épület és üzlethelyiségek; lakó- és egyéb épületek; szaktervezések. Jelenleg időszakonként vannak szakmai feladatai.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szinyei Béla

*1944-ben született Salgótarjánban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 165/1968*

Az Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszéken diplomázott. Szakmai pályáját azonban inkább a Városépítészeti Tanszék határozta meg. Ott készítette Ihrig Dénes irányításával tudományos diákköri munkáját Salgótarján Város (építéséről) rekonstrukciójáról (1967/68 évi pályázaton I. díj). Még az egyetemen belépett az Építéstudományi Egyesületbe (ÉTE). Ösztöndíjasként a Salgótarjáni Acélgyárban kezdett dolgozni, majd a Nógrád Megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál folytatta. Az ott eltöltött rövid, de tanulságos munkavégzés után a Nógrád Megyei Tanács Építési Osztályára került. Itt foglalkozott megyei főépítésként városépítészeti, településhálózat-fejlesztési és -szabályozási kérdésekkel. Kapcsolatba került a VÁTI munkatársaival, belépett a Magyar Urbanisztikai Társaságba. Elvégezte a BME Városépítészeti Városgazdasági Szakmérnöki képzését, majd a dr. Vidor Ferenc által vezetett és szervezett komplex urbanisztikai továbbképző tanfolyamot. 1979-ben Debrecenbe került a DTV-hez (KELETTERV) település-tervezőként. Több település (Mátészalka, Fehérgyarmat, Hajdúdorog) általános és részletes rendezési tervét készítette. Érdekelte a településföldrajz, az általa ismert településeket település-alaprajzi típusok szerint vizsgálta. 1989-ben került a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Tanácsra főépítésként. A településhálózat és településszerkezet alakításának irányításában, rendezési tervek készítésében hasznosította tapasztalatait. Irányítása mellett zajlott le Martfű város új városközpontjának tervpályázata. 2004-ben ment nyugdíjba, a szakmában leginkább a településalaprajzi és településhálózati kérdésekkel foglalkozott. Külföldi tanulmányutak: Finnország, Japán, USA – New Orleans, Kanada. Szakmai kiadvány: Épített környezet Magyarországon 1998.

Kitüntetések: ÉTE Alpár-érem 1995, Belügyminiszter által adományozott: HABITAT 1993 emlékérem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szögi László

*1941-ben született Szegeden.
Építészmérnöki oklevelének száma: 167/1968*

Az egyetem elvégzése óta az épülettervezés területén dolgozik. Főbb munkahelyei: DÉLTERV, SZOLNOKTERV, CSOMITERV, Szegedi Tervező Kiszövetkezet. Az 1982. évet Bagdadban (Irak) töltötte családjával, az iraki Ipari Minisztérium tervezési osztálya volt a munkaadó. 1992-ben megalapította a Szögi Építész Műterem Bt-t, itt a mai napig aktív tervező építésként dolgozik. Jelentősebb megvalósult munkái: Dabasi Nyomda, 250 fős eü. gyermekotthon Karcagon, 56 lakásos és 102 lakásos lakóépületek Szolnokon, orvosi rendelő Szolnokon, nagyblokkos lakóházak Békéscsabán és Szarvason, 8 tantermes (tt.) általános iskola Dabason, 12 tt. mezőgazdasági szakközépiskola Kiskunfélegyházán, 23 lakásos lakóházak szintén Kiskunfélegyházán. Makói munkák: Erdei F. Közgazdasági Szakközépiskola teljes rekonstrukciója új szárnnal, Almási úti ált. iskola tornacsarnoka, Ipari Szakmunkásképző Intézet műhelyépülete. A színdinamikai szakmérnöki diploma megszerzése után megsokasodtak a homlokzati rekonstrukciók tervezési munkái. Néhány ezek közül: Szeged, Kárász u., Klauzál tér, Tisza Lajos krt., Stefánia Sétány épületeinek városképi jellegű színezési koncepciója, védett belvárosi épületek homlokzati rekonstrukciója (Szegeden a Virág tömb, a Belvárosi Mozi, az Oskola u. hat épülete, Károlyi u. 4. lakóház, Szt. István téri víztorony, Szt. Miklós u. 9. szecessziós lakóépület). További homlokzat-felújítások: Városháza Nagykőrösön, Főposta Székesfehérváron. Szármottevő mennyiségű szakvéleményt adott ki főleg műemlékvédelmi területen. Nagyszámú családi és hétvégi házat tervezett. Korábbi egyesületi működés: MTESZ alelnök, ÉTE vezetőségi tag. Kitüntetései: ÉTE érdemérem, Európa Nostra díj a szegedi városközponti rekonstrukció tervezői stábjának tagjaként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szöllősy Péter

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 68/1968

Diplomadíjjal fejezte be tanulmányait. Az Oroszlányi IKV-nél, majd a Bokodi Mgtsz-nél kezdte tevékenységét, mindkét helyen a telephelyet tervezte meg és irányította a kivitelezését. Lakásgond miatt a Tatabányai Szénbányáknál építésvezető, illetve a Komárom Megyei Beruházási Vállalatnál irányító tervezőként lakóépületeket, óvodát-bölcsődét, szolgáltató üzleteket tervezett. Innen a Tatai SZÖVTERV-hez ment szintén irányító tervezőnek, ahol kereskedelmi épületektől lakóépületig, ill. az Ácsi Tanácsházáig mindent tervezett. Rövid ideig a Komáromi Szövetkezet főmérnöke volt, de a Márkushegyi Szénbánya megvalósulása érdekében visszacsalták Oroszlányba 1976-ban, ahol jelenleg is lakik. Itt megszerezve a vezető tervezői jogosultságot nemcsak ipari épületeket, hanem szinte mindent tervezett a bölcsődétől a ravatalozóig, az uszodától a lakóépületekig. Amint lehetőség adódott, kollégáival megalakította a KOMTERV Tervezői Gmk-t, és terveztek a környék közösségének és magánmegrendelőknak a strandtól a többszintes lakásokig, a sorházaktól a garázstelepekig, növényházaktól gépműhelyig mindent. Először a bánya vezérigazgatója kérte fel a pusztavámi falu alábányászása idején az épületek megerősítésére, új lakótelep kialakítására a felszíni károk csökkentése és a kárelhárítás irányítására. Az Építészeti Üzem igazgatójaként távozott a vállalattól 1990-ben. Megalakította a NOVITAS Kft-t, ahol ügyvezetőként megtervezte Magyarország első 23 SPAR áruházát és kivitelezését. Innentől mint egyéni tervező nemcsak a családi házak tucatjait, hanem az ipari parkunk csarnokait is tervezte, kivitelezését vezényelte le. A fenti munkák mellett sok társadalmi munkát is végzett, bármit kértek, szívesen teljesítette. Ennek elismeréseként idén megkapta az „Oroszlányért” aranygyűrűt a várostól.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szűcs Endre

Ybl Miklós-díjas

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 227/1968

1968-ban megkapott diplomájával a MÉLYÉPTERV-ben kezdte tervezői munkáját, majd az 1981-ben megszerzett Műemlékvédelem és konzerválás szakmérnöki végzettségével kezdte el hagyományörző tevékenységét a FIMŰV Műemléki Osztályán, a Budai Várban. Nyolc év gyakorlat után önállósította magát néhány kollegájával műteremvezetőként. Privát irodájuk Mérmű névvel 1982-ben alakult és azóta is működik. Jelentősebb munkáik: Soponya papnevelő intézet (egykori Pálos kolostor) volt Zichy kastély, Gyulakeszi volt Eszterházy kastély, Alsóbogát volt Festetics kastély helyreállításai, Teleki László Alapítvány helyreállítás és toldás, Budapest XII. ker. Szilágyi E. fasor, Budapest VII. ker. Rózsák tere templombelső helyreállításai. Több mint 100 Balaton-felvidéki épület megmentése, felújítása, új épületek tervezése. Tudományos fokozat: doktori disszertáció (1983), Magyar Művészeti Akadémia rendes tagság (2013). Irodalmi tevékenység: számos előadás, szakcikk. Legjelentősebb mű öt kollegával főszerkesztőként: A Megfestett fény – Díszüveges munkák a történelmi Magyarország építészetében.

Kitüntetések: Ybl Miklós-díj (2014), Köztársasági Érdemkereszt, Pro Architectura díj két alkalommal, Építészeti nívódíj két alkalommal, Europa nostra díj (2013), ICOMOS díj három alkalommal, Pro Minoritate díj, Magyar Műemlékvédelemért emlékplakett (1990), Év háza díj 12 alkalommal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tobiás Judit

*1942-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 2972/1967*

Építész dinasztia harmadik generációja. 1960-ban érettségizett az Ybl Miklós Építőipari Technikumban, majd 1961-ben férjhez ment és hét évre Debrecenbe költözött, ahol az ÉM Debreceni Tervező Vállalatnál dolgozott statikus szerkesztői beosztásban. 1962-1967-ig az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karának levelező tagozatán tanult munka mellett és építésmérnöki diplomát szerzett. Egy évig a Debreceni Felsőfokú Technikum Épületszerkezettan Tanszékén adjunktusként dolgozott. 1969-ben visszaköltöztek Budapestre, ahol a műemlékes szakmában helyezkedett el statikusként. Kezdetben az I. ker. Ingatlankezelő Vállalat kötelékébe tartozó ún. várgondnokság statikusa volt, majd a Fővárosi Ingatlankezelő Műszaki Vállalat Műemléki Tervező Osztályánál építész szakosztályvezető lett. 1970-től 1973-ig műemlékvédelmi szakmérnöki képzésen vett részt és 1973-ban Műemlékvédelmi Szakmérnöki diplomát szerzett. Ezt követően 1977-ben műszaki doktori címet szerzett Magyar Építészettörténet szaktudományból a BME-n. Szakterülete a magyarországi barokk építészet szerkezeti sajátosságait feldolgozó, főleg a boltozatok statikájának kutatása, rendszerezése és a gyakorlati műemlékes statikai megoldások magyarázata és gyakorlati ismertetése. Számos barokk templom szerkezeti helyreállítását tervezte és irányította. 1981 és 1983 között a belvárosi rekonstrukció előkészítésére létrehozott 30 fős Műemléki Tervezési Osztály vezetője lett az V. kerületi Ingatlankezelő Vállalatnál. 1983-tól nyugdíjazásáig a Szépítők Műemléki Tervező Gmk. statikusaként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Anikó

*1944-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 170/1968*

A diploma megszerzése után egy évig kivitelezői gyakorlatot szerzett a váci kórház-építkezésen gyakorló mérnöki beosztásban. Ezt követően 16 évig dolgozott az Út-, Vasút-tervező Vállalatnál kezdetben beosztott tervezőként, majd 1973-tól irányító tervezőként. Ebben az időszakban a főbb tervezési munkák: a Batthyányi téri és a Ferenc körúti aluljárók üzemeltetésének belsőépítészeti tervezése, az M3 metróvonal Corvin-negyed állomásának építész főtervezése, az M3 metróvonal Határ úti állomásának, aluljárójának és vonalszakaszának generál- és építész-főtervezése, a beruházási programtól az átadásig. (Vállalati nívódíj), valamint az M3 metróvonal Újpest-Városkapu állomás és vonalszakasz generáltervezőként és építész-főtervezőként a beruházási program és vázlattevé, valamint az állomás környezetének részletes városrendezési terve. 1985-től szabadfoglalkozású építészként, majd 1991-től saját tulajdonú cégben (Architect 91 Tervező és Kivitelező Bt.) üzlet- és lakásberendezések, családi házak és kiállítási standok tervezését és kivitelezését végzi (Gödöllő, Martinovics u. 3.; Kővágóörs, Vörösmarty u. 12.; Pilisszentlászló, Dózsa György u. 6.; Leányfalu, Pusztasándor u. 2.; Balatonhenye, Kossuth u. 60.). A Budapesti Építész Kamarának 2011-ig volt tagja vezető tervezői kategóriában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Ferenc

1943-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 69/1968

Családi indíttatásból lett építésmérnök. A Jedlik Ányos Gimnáziumban matematikusnak készült a nehezen fejleszthető rajzkészsége miatt. Azonban nem vették fel az ELTE-re, a következő évben az Építésmérnöki Karon kötött ki esti tagozaton. Az egyetemi évek alatt is inkább mérnöknek, mint építésznek szerepelt jobban. Az oklevél megszerzése utáni években beruházás-szervezési munkát végzett az akkori pártállami ifjúsági szövetségnél. A megyei intézményi központok és az ún. ifjúsági táborok felépítésénél akkor is a politikai erőviszonyok számítottak a sorrendben és a rendelkezésre kapott összegekben. Az igények és a lehetőségek rendszerezése mellett a tervező mérnökökkel létrejött jó kapcsolatait tartja ma is szakmai sikernek. 1974 szeptemberétől a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) központi hivatali szervezetében jutott számára megfelelő feladathoz. Az MTA jelentős ingatlanállománya fejlesztésének, felújításának szakmai irányítása volt a munkája. A szakmai sikert néhány jelentős épület, elsősorban az MTA székháza teljes felújításának szakmai irányítása jelentette. Itt az erre a célra létrehozott Székház Bizottság titkári feladatainak ellátásán keresztül volt lehetséges szakmai szempontokat érvényesíteni. Ebben a munkakörben nagy segítségére voltak a Közgazdasági Egyetem elvégzése során szerzett ismeretek. A feladatot 2011 novemberig végezte. A Pest Megyei Építész Kamara alapító tagjaként igyekezett a kamarai munka fontosságát és folyamatosságát az építésmérnök kollégái körében is elfogadtatni. Annak ellenére, hogy tervezői tevékenységet gyakorlatilag nem végzett, megtartotta és szakmai továbbképzéseken erősítette a tervezői ismereteket. Ma is tiszteleti tagja a Pest Megyei Építész Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Márta (Gátiné)

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 171/1968

1968. augusztus 1-jén lépett be a 23. sz. Állami Építőipari Vállalathoz (ÁÉV). Az első években egyedi előregyártott vasbeton szerkezetek gyártás-előkészítésével és összeszerelhetőségük biztosításával foglalkozott. 1975-től a Műszaki Osztályon, amely később Vállalkozási Főmérnökség lett, előkészítőként dolgozott, akkoriban a cég főleg közintézményeket és ipartelepeket kivitelezett. A 80-as években a lakótelepek létesítésekor szükséges vázpaneles szerkezetű kommunális létesítmények fejlesztésénél működött közre. A versenytárgyalások beindítása után a versenyajánlatok összeállításával és bonyolításával, a beruházások indításával, munkák vállalkozásba adásával foglalkozott. A 23. sz. ÁÉV alkalmazottja volt a vállalat felszámolásáig. 1992 áprilisától a HUNICON Fővállalkozó és Kereskedő Kft-nél projektmenedzserként folytatta a munkát. A cég fő tevékenysége németországi építőmesteri munkák kivitelezése volt alvállalkozói szerződések keretében. A kft-nél töltött öt év alatt a beérkezett ajánlatkérések, költségvetési kiírások, műleírások németről magyarra való fordítása, az ajánlatok kidolgozása, szerződéskötések összeállítása volt a feladata. Öt évvel később gazdasági nehézségek miatt munkaköre megszűnt, 1997 áprilisában a VEGYÉPSZER Rt-nél helyezkedett el. Főleg alvállalkozói ajánlatokat kért, értékelt és szerződéseket kötött. 2000 júliusában a STRABAG Rt. munkatársa lett, versenyajánlatokat állított össze nyugdíjba vonulásáig (2006). Építkezések helyszínén csak Regensburgban és a Lőrinci Erőmű rekonstrukcióján dolgozott. 1969 és 1971 között a Budapesti Műszaki Egyetem szakmérnök-képző oktatásán vett részt, és 1971-ben építőipari minőségvizsgáló oklevelet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várady-Szabó Judit (Ruttkay-Miklián Gyuláné)

*1942-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 171/1969*

A középiskola befejeztével idegen nyelv tudását fejlesztette, majd két felsőfokú nyelvvizsga letétele után tanulmányait az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán folytatta, ahol 1969-ben diplomázott. Férjével, Ruttkay-Miklián Gyula építésmérnökkel Budapestről Veszprémbe költöztek. Mindketten a Veszprém Megyei Tervező Vállalatnál dolgoztak építésztervezőként. Az UNESCO 1975-ben Veszprémbe telepítette le az általa alapított Országos Oktatástechnikai Központot (OOK), amelynek keretein belül kutató, fejlesztő, szemléletformáló munkát végzett az iskolaépítészet területén. Számos külföldi tanulmányúton vett részt e témában. A korszerű iskolaépítés hazai meghonosítása érdekében iskolaépítészeti esettanulmányokat dolgozott ki, komplex szaktanácsadást végzett. Férje oldalán részt vett több iskolaépület tervezésében (balatonalmádi Magyar-Angol Tannyelvű Gimnázium és Kollégium, veszprémi Vetési Albert Gimnázium). Az OOK megszüntetése után, 1989-től nyugdíjba vonulásáig iskolaépítészeti szakértői feladatait önállóan végezte. 2009-től férjével Balatonalmádiban élnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Weber János

*1944-ben született Szentgotthárdon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 173/1968*

A diploma megszerzése után Veszprémbe, a Veszprém Megyei Tanács Tervező Irodájához kezdte el építész tervezői tevékenységét és vezető tervezői jogosultsággal nyugdíjba vonulásáig dolgozott Magyarország egyik legszebb környezeti adottságú településén és vonzáskörzetében. A „vidéki” létnek élvezhette azt a pozitív oldalát, hogy a tervezési feladatok sokszínűsége szinte magától adódott. Részletezések nélkül csak néhány munkája megemlékezésével megelégedett szakmai utat tudhat magának. Ipari jellegű tervezései meghatározó nagyságrendű gyártelep-, és gyártmányfejlesztések, irodai-szociális- oktatási-termelő-technológiai épületek (Ajka, Veszprém, Herend, Városlőd). Egyéb megvalósulások: Balaton parti vállalati üdülők, városi és községi strandok, többszintes lakóépületek, sorházak, szolgáltató és üzletházak, óvoda-bölcsőde-orvosi rendelő épületei. Műemléki és védett környezetben új és meglévő épületek felújítása, átalakítás-bővítése (Balatonalmádi-Vörösberény általános iskola, Balatonfüred-Stefánia Vitorlás Yacht Klubház, Badacsony-Egry József Múzeum, Tihany-üzletépület, lakóházak, Veszprém-Megyei Ház, Várkert, színházak, Zeneiskola, Historia Hotel-szálloda-étterem, Zirc-Bakonyi Természettudományi Múzeum, Reguly Antal Emlékmúzeum és Népművészeti Alkotóház). Magántervezési tevékenysége során a Balaton-felvidék és a Bakony területén jó néhány családi ház, üdülőépület, hétvégi ház, vendéglátó, szálló és kereskedelmi épület, ravatalozó, kápolna, hamvszóró parcella került felépítésre. Nyugdíjasként a Veszprém város Építészeti-Műszaki Tervtanácsának meghívott tagja. Három unokája szeretete mellett a Balatonalmádi Városért érdemérmét, valamint a Királyné Városának legrangosabb Gizella-díját tudhatja magáénak. Pihenésképpen fáradhatatlanul viszi barátait, ismerőseit szülőföldjére Magyarország legnyugatibb csücskébe, a gyönyörű Vend vidékre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zimonyi Károly (Karl Zimonyi)

*1943-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 73/1968*

A diploma megszerzése után a budapesti ELITI Tervező Vállalatnál kezdett dolgozni. 1969-ben Kanadába vándorolt, majd 1970 elején az Egyesült Államokban telepedett le. Miután letette a tervezői engedélyhez szükséges mérnöki vizsgákat, Kalifornia és Washington állam elismerte mint Registered Professional Engineer. 1973 és 1977 között az Earl and Wright Consulting Engineers-nél dolgozott mint statikus mérnök San Franciscóban. Többéves mérnöki kiküldetése alatt Angliában, a Skócia és Norvégia között fekvő Thistle Field-re szánt offshore olajfúró torony tervezésében vett részt. Később mint a londoni tervező iroda képviselője az építkezés alatt felmerülő kérdésekre adott megoldást a helyszínen. Az óriási acélszerkezet tengerfenékre történő cölöpözésével kapcsolatos újítását a vállalat rendszeresen alkalmazta a későbbi tervekben, mert az új módszer munkánként több mint fél millió dollár építési költséget takarított meg. Később a Cook Inlet-ben (Alaska) egy, már a tengeren működő olajfúró torony szerkezeti módosítását vezette. Az 1980-as évek nagy részét különböző mérnöki vállalatoknál töltötte szerte az USA-ban (Kalifornia, Connecticut, Massachusetts, Michigan, Texas, Washington), ahol atomerőművek, köz- és ipari épületek szerkezettervezésével foglalkozott. Az utolsó 15 évben statikus mérnök volt a Boeing repülőgép-gyártó vállalatnál (Seattle), ahonnan 2003-ban ment nyugdíjba. Speciális tervezési feladatai közé tartozott az épületeket érintő vibráció és rezonancia elkerülése. E mellett a földrengési zónákra vonatkozó építési kódexek szigorú követelményei szerint készített teljes statikai dokumentációt a megerősítést igénylő épületekre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsiros Ferenc

*1937-ben született Bernecebarátiban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 193/1968*

Szakmai pályafutása az Ybl Miklós Építőipari Technikum elvégzése után indult. Munkahelye a Postai Építő Vállalat volt. Egyetemi tanulmányait szakmai gyakorlóként kezdte és fejezte be. Ez idő alatt a magasépítés minden szakmai részét megismerte. Munkája során postaépületek, rádió- és televízióadók építését irányította. Az egyetem befejezését követően a mezőgazdasági építés területén dolgozott tovább szintén kivitelezőként. Feladata állattartó telepek, tárolóépületek, gépjavító épületek és a mezőgazdasággal kapcsolatos építmények kivitelezésének irányítása volt (Szobi szörpüzem). 1974 és 1986 között a Nyugat-Nógrád Vízellátás projekt első számú vezetőjeként dolgozott, amely projekt 22 község vízellátását biztosította. Ennek befejezése után a 25. sz. ÁÉV-nél ipari létesítmények építésének irányítását végezte. 1986-tól a Vác és Vidéke ÁFÉSZ beruházási osztályvezetőjeként dolgozott, majd vonult nyugdíjba. Az Országos Tervezői Névjegyzékben 1967-től, előbb B majd A kategóriás tervezőként szerepel. Felelős műszaki vezetőként 2003-tól tevékenykedett. Magántervezői munkája során családi és hétvégi házakat tervezett, főként Pest és Nógrád megyében. Munkája eredményeként még üzlet-házak, irodaépületek és vendéglátói létesítmények épültek. 2016-tól a területi építész kamara tiszteletbeli tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány felkérése

Tisztelt Leendő Támogatónk!

1994-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) Építésmérnöki Karának akkori vezetése létrehozott egy alapítványt azzal a céllal, hogy a Kar hallgatóinak szakmai, tanulmányi munkájához és fejlődéséhez segítséget nyújtson (pl. tanulmányutak támogatása), továbbá hogy díjazza a kiemelkedő hallgatói teljesítményeket (Tudományos Diákköri elismerések, Hauszmann Alajos diplomadíj).

Az Alapítvány 1999-ben közhasznúvá vált, és ezzel megteremtődött annak a lehetősége, hogy a magánszemélyek is támogathassák a Kar célkitűzéseit a személyi jövedelemadójuk 1 %-ával.

Az Alapítvány kuratóriuma 2006-ban létrehozott egy honlapot (www.hkeka.bme.hu), amelyen keresztül megfelelő tájékoztatással tud szolgálni az érdeklődőknek.

Tájékoztatásul szeretnénk emlékeztetni, hogy a Társasági adó törvény 7. § (1) bekezdés z) pontja értelmében azon cégek, akik közhasznú alapítványnak támogatást nyújtanak, a támogatás összegének 20 %-ával csökkenthetik az adózás előtti eredményeiket.

Végezetül szeretnénk kérni, hogy amennyiben az Alapítvány szellemiségével egyetért, lehetőségeihez mérten támogassa, hogy a kiemelkedő diákok munkájához és fejlődéséhez segítséget tudjunk nyújtani, illetve hogy díjazhassuk a munkáikat.

Előre is köszönjük a ránk fordított figyelmét és reméljük, hogy az Ön cégét is a támogatóink között tudhatjuk a jövőben.

Üdvözlettel.

Molnár Csaba DLA s.k.

dékán

dr. Szoboszlai Mihály s.k.

a kuratórium elnöke

Budapest, 2018. május

Pro Progressio Alapítvány

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képező kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

A Műegyetemi Kiadó gondozásában megjelent reprezentatív kiadványok

Németh József: A Műegyetemtől a világhírig

E könyv olvasója bizonyosságot talál arra, hogy a Műegyetem tanárai és tanítványai hogyan vettek részt a magyar gazdaság fejlesztésében, hogyan járultak hozzá a világ műszaki fejlődéséhez. Könyvünk a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem közel 225 éves történetét, nemzetközi hírű mérnök-tanárait, több, ma már világhírű egykori tanítványát – akik közül hárman Nobel-díjat kaptak – és a mai Műegyetemen folyó oktató, kutató munkát mutatja be – magyar és angol nyelven – több mint 350 képpel. Elődeinktől kapott örökségünk arra kötelez bennünket, hogy a Műegyetem továbbra is hazánk vezető felsőoktatási intézménye, valamint Európa aktív, jelentős műszaki-, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központja maradjon. Könyvünk emlékeztessen a régiekre, bátorítson az új keresésére.

Hencsei Pál: A Műegyetemtől a sport élvonaláig

A könyvben mindazokat a műegyetemi sportolókat kívánjuk bemutatni, akik részt vettek az olimpiai játékokon, illetve sikeresen szerepeltek más világversenyeken: világbajnokságokon, Európa-bajnokságokon, főiskolai világbajnokságokon. Műegyetemi sportolóknak tekintjük mindazokat, akik egyetemünkön mérnöki diplomát szereztek, egyetemi hallgatók vagy dolgozók voltak, vagy a MAFC egyesületben sportoltak. A sporteredmények ismertetése mellett kitérünk arra is, hogy a civil életben, a mérnöki pályán milyen sikereket értek el, hogyan állták meg a helyüket. Ezzel igazolni szeretnénk, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, mindkét területen el lehet érni kiemelkedő eredményeket, meg lehet felelni az elvárásoknak. A mai egyetemi hallgatók a leírtakat követendő példaként használhatják fel, hogy sportbeli és szakmai sikereikkel a Műegyetem hírnevét a jövőben is öregbíthessék.

Palasik Mária: A műegyetemisták odüsszeiája 1944–1946

1944 decemberében a nyilas magyar kormány SAS-behívóval arra kényszerítette az orvosi egyetemek, a József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem két végzős és szigorló évfolyama mérnöki karainak hallgatóit, valamint állatorvostan-hallgatóit, hogy Németországba telepítve (csaknem toloncolva) ott folytassák és fejezzék be tanulmányaikat. Azok előtt, akik megtagadták tanulmányaik Németországban történő folytatását, két választás volt: vagy katonai szolgálatra jelentkeznek, vagy bujkálnak. Az előbbi a harcba vetés, az utóbbi a pusztulás veszélyét jelentette. Ez sem hordozott kevesebb kockázatot, mint a németországi kitelepítés.

Az egykori hallgatók kezdeményezését felkarolva a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyetemtörténeti és Hagyományőrző Bizottsága védnöksége alatt, a BME támogatásával, a Műegyetemi Kiadó gondozásában monográfiában tárja az utókor elé ennek a generációnak a hányattatásait.

A kiadványok megrendelhetők:

BME Printer Nonprofit Kft. (Műegyetemi Kiadó)

1111 Budapest, Goldmann tér 3.

Telefon: 463-3864

Megjelent: Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint százéves épületegyüttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00- 17:00

Egyetemünk emlékei

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem egykori hallgatói, akik arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinadiplomát vehettek át az ünnepség alkalmával, emlékezhetnek az egyetem egykoron volt épületeire, azóta sem látott tárgyaitra, hangulatára és miliójére. Egyetemünk patinás, múltjára büszke intézmény, de mára egyre kevesebb emlékünkn maradt meg. Éppen ezért szeretnénk megszólítani az Egyetem múltját őrzőket, akik a régi épületek és tereik fényképeivel, a korabeli egyetemi élettel kapcsolatos tárgyakkal rendelkeznek vagy hollétükről tudomásuk van, hogy másolatkészítés céljából vegyék fel a kapcsolatot az Egyetem BME OMIKK-kal. Természetesen az eredeti emlékektől nem kell megválniuk, csupán fényképmásolatot szeretnénk készíteni egyetemi archívumunk számára. Bízunk benne, sok érdekességgel fogunk találkozni, s mihamarabb megteremtjük a lehetőségét annak, hogy a mai hallgatók is megismerkedjenek eme relikviákkal. Ötven év múlva a mai fiatalok fognak mesélni és emlékezni erre a korra, de szeretnénk, hogy ez folyamatos legyen emlékezetünkben s legfőképpen hiteles. (www.omikk.bme.hu)

Visszaemlékezés-gyűjtemény

Egyetemünk több mint 235 évre visszanyúló, egyedülálló szellemi örökségének megőrzése szép feladat, kötelesség. Fontos része a mindenkori egyetemi polgárok identitásának és közösségtudatának formálása, erősítése, valamint az egyetemi hagyományok ápolásának gazdagítása és színesebbé tétele. Ennek egyik módja az egyetem múltjának újfajta módon, hétköznapi mélységében való feltárása és bemutatása, a személyes történetek, emlékek rögzítése, megőrzése és közreadása. Az egyetem levéltára ennek szellemében visszaemlékezés-gyűjtemény létrehozását tervezi írásos, hangzó és képi dokumentumok begyűjtésével. Kérjük az egyetem volt és jelenlegi oktatóit, dolgozóit és volt hallgatóit, akik az 1940-60-as években tanultak, oktattak, dolgoztak a Műegyetemen, hogy közreműködésükkel segítsék vállalásunkat (természetesen az 1970-90-es évek történetére vonatkozó anyagokat is szívesen fogadunk, hiszen a közelmúlt története iránt egyre nagyobb az érdeklődés). Olyan írásos, hangzó és képi dokumentumokat várunk, amelyek a visszaemlékező egyetemi életére, tevékenységére és az egyetem történetének valamely szegmensére vonatkoznak. A visszaemlékezést megkönnyítő, annak támpontokat adó összeállítás letölthető a levéltár honlapjáról (www.omikk.bme.hu). A felhívásban foglaltakkal kapcsolatos információkért kérjük, az alábbi munkatársunkat keressék:

Batalka Krisztina levéltáros (telefon: 463 1703, e-mail: kbatalka@omikk.bme.hu)

Megértő együttműködésüket előre is köszönjük.



Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.

